

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Toxaris, sive Amicitia

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ. ΤΟΧΑΡΙΣ, ΣΙ-
 ΜΗΝΙΠΠΟΥ ἢ ΤΟΞΑΡΕΩ.
 ue Amicitia.

Erasmo Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Videtur hoc dialogo Lucianus amicitiae dignitatem
 atque effectum commendare voluisse, dum Toxa-
 rim & Mnesippum introducit, alterum Scytharum, al-
 terum Graecorum, in amicitijs colendis fidem, praedi-
 cantem. Verumque autem pro patria sua contendem-
 tem, connumeratis aliquot suae aetatis hominum exem-
 plis, qui mutua inter se amicitia deuincti, extrema c-
 tiam pericula interim alij pro alijs obiére. Occasio con-
 tentionis à solenni sacrificio & cultu Pyladis & Ore-
 stis, quibus illos Scythae venerantur, sumpta est, alte-
 ro v delicti mirante, & causam sciscitante, ob quam
 homines externos, & etiam hostes suos, diuinis hono-
 ribus Scythae prosequerentur: altero autem fidem &
 amicitiam illorum exponente, ob quam tantos hono-
 res consecuti essent. Neque enim quicquam sanctius
 aut religiosius à Scythis obseruari & custodiri, quàm a-
 micitiam, eaque magis illos iactare sese, quàm vllis a-
 lijs operibus ac rebus. Interim tamen & illa memora-
 bilia sunt, quae de ritu iungendi foederis & amicitiae, cu-
 ius etiam Herodotus meminit in Melpome-
 ne, & de consuetudine contrahen-
 di auxilia atque exercitus,
 obiter addit.

Inserio

Interlocutores: Mnesippus Graecus,
Toxaris Scythæ.

MNESIPPVS.

Tί φης, ὦ Τόξαει, θύετε
Ορίση καὶ Πυλάδην ὑ-
μῖς οἱ Σκύθαι, ἢ θεὸς
εἶν' ἠπισθῆκατε αὐτούς; Τόξ.
θύομεν, ὦ Μνήσιπτε, θύομεν, ὁ
μὲν θεὸς γὰρ οἰόμενοι εἶν', ἀ-
λλὰ ἄνδρας ἀγαθούς. Μνήσ.
νόμι' ἢ ὑμῖν, καὶ ἀνδράσι
ἀγαθοῖς ἀθανάτοισι θύειν ὁ-
σπερ θεοῖς; Τόξ. ὁ μόνον, ἀλ-
λά καὶ ἱερταῖς καὶ πάμπαν ὑρε-
σι τιμῶμεν αὐτούς. Μνήσ. τί
θεράμενοι παρ' αὐτῶν; ὁ γὰρ
δὲ ἢ ἄνθρωποι θύει αὐτοῖς,
νεκροῖς γέ οὖσι. Τόξ. ὁ χῆ-
ρον μὲν ἴσως, εἰ καὶ οἱ νεκροὶ
ἡμῖν ἀμφοῖς εἶναι, ὁ μὲν ἀλλο-
δα, καὶ περὶ τοὺς ζῶντας ἄ-
μανορ οἰόμεθα πράξαι, με-
μνημένοι τῶν ἀείων. καὶ
τιμῶμεν ἀθανάτους ἡγού-
μεθα γὰρ οὕτως ἄν ἡμῖν
σομῶς

qui mortui sunt, propitios haberemus. quanquam non ob id
tantum hæc facimus: quin magis existimamus nos rem vehe-
menter conducibilem, & his qui in vita sunt, esse facturos,
si præstantium virorum memoriam celebremus, honoremq;
habeamus ijs, qui vita defuncti sunt. Siquidem hæc ratione

suuimus

Quid ais, Toxaris;
Sacrificati? a Ore-
si ac Pyladi ὑ vos
Scythæ, deoſq; esse illos cre-
diti? TOX. Sacrificamus.
Mnesippe, sacrificamus in-
quam: hæud tamen deos ef-
ſe arbitrati, ſed viros bonos.

MNES. An verò mos a-
pud vos, etiam bonis vi-
ris, poſteaquam vita defun-
cti ſunt, perinde vt dijs ſa-
crificare? TOX. Non i-
ſtuc modo, verum eodem
feſtis diebus ac celebribus
conuentibus honoramus.

MNES. Quid captantes
aut ſperantes ab illis? Neque
enim quo beneuolentiam il-
lorum concilietis, ob id rem
diuinam illis facitis, quum
iam ſint mortui. TOX. Ni-
hil officiat fore iſtis, ſi & eos

πῶσθ' οὖν ὁμοίους αὐτοῖς ἐ-
 θελήσαι γνῶσθαι. Μνήσιπ.
 ἀπὸ ταῦτα μὲν ἄρθως γιν-
 νάσκει, Ὀρέστῳ δὲ καὶ Πυ-
 λάδῳ, τίν' ἔμαρτα θαυ-
 μάσασθόν, ἰσοθέους ἐποι-
 σάθη, καὶ ταῦτα, ἐπὶλυ-
 θάσθ' ἑμῶν ὄντας; ἢ τὸ μέ-
 σισον πολεμίους; οἱ γὰρ ἐ-
 πὶ σφᾶς, ναυαγία πει-
 πτόντας, οἱ τότε Σκυθαί-
 συμπαρόντων ἀπήγον, ὡς
 τῆ Ἀρτεμίδι καταθύσασθόν,
 ἐπιθέμενοι τοῖς Διομοφύλα-
 ξι, καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπι-
 κρατήσαντων, τὸν τε βα-
 σιλέα κτείνουσι, καὶ τὴν ἱ-
 ρεαν παρελαβόντων, ἀν-
 δὰ καὶ τὴν Ἀρτεμιν αὐτῶν
 ἀρσουλίσαντων, ὄχροντό ἀ-
 ποπλεόντων, καταγέλασαν-
 τῶν τοῦ λεινοῦ τῶν Σκυ-
 θῶν νόμον. ὡς ἔσθ' αὐ-
 τὰ τιμᾶτε τοὺς ἀνδρας, οὐκ
 ἀρ φθάνοιτε πολλοὺς ὁμοίους
 αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. ἢ τὸν-
 τῶνδ' αὐτῶν ἢ ἄλλ' ἄλλ' τὰ πα-
 λαῖα σκῶπῆτε, ἢ καλῶς ἐχθῶ-
 μῖν πολεῖς ἄς τῶν Σκυθῶν
 Ὀρέστῳ ἢ Πυλάδῳς ἐαυτοῦ.
 ἐμοῖ

futurum arbitramur, ut mul-
 ti apud nos illorum simi-
 les euadere cupiāt. MNES.
 Ista quidem rectē iudica-
 tis: at Pyladem atque Or-
 restem quo nomine pos-
 tissimum suspexistis, ut dijs
 eos æquaueritis, idēq; adeo
 quum hospites vobis essent,
 vel, quod grauius, hostesē
 Quippe posteaquam nau-
 fragio eiecti, ab ijs qui tum
 Scythiam incolebant, es-
 sent comprehensi abductiq;
 ut Diane immolarentur: a-
 dorti carcerarios, neque
 non oppressis excubijs ἔ
 regem trucidarunt, ἔ as-
 sumpta sacerdote, quin in
 p̄sa quoque Diana sublata,
 nauigio sese proripuerunt,
 irrisa publica Scytharum
 lege. Quod si ob istiusmo-
 di facta honorem habētis
 viris: facile affectui fueri-
 tis, ut multos illorum simi-
 les reddatis. Iamque ipsi ab
 hoc die vsque ad prisca illa
 respicite, num vobis expe-
 dierit multos in Scythiā Or-
 restes at Pylades appellere.
 Nam

μοί μὴ γὰρ δοκέτε τάχιστα ἀρ-
 ὄτως ἀσθεῖς αὐτοί, καὶ ἄθεοι
 γίνεσθαι, τῶν πελοπονησίων θεῶν
 τὸν αὐτὸν πρόσωπον ὑμῶν ἐν
 τῆς χάρας ἀπεξυποθέτων.
 ἄτ' οἶμαι, ἀντὶ τῶν θεῶν ἀ-
 πάντων, τὸς ἐπ' ἰξαγωγῆ αὐ-
 τῶν ἠκούσας ἀνδρας ἐκθεῖαι
 σκετε, καὶ ἱεροσύναις ὑμῶν δε-
 σι θύσεται, ὡς θεοῖς. εἰ γὰρ μὴ
 ἀντὶ τούτων Ορέστῳ καὶ Πυ-
 λάδῳ τιμᾶτε, ἀπ' ἑπὶ τι
 ἄλλο, ὃ Τόξαι, ἀγαθὸν ὑ-
 μᾶς ἀργάσαντο, ἀνθ' ὅθις πά-
 λαι εἰ θεὸς εἶναι δικαιοσύνησιν
 αὐτῶν, νῦν τὸ ἑμπαλιρ θύ-
 σαντὸν αὐτοῖς, θεὸς εἶναι νε-
 νομικᾶται, καὶ ἱερείοις ὀλίγου
 δέον τότε γυμνοῖσι, ἱερεῖα
 οὐκ ἔσονται. γὰρ τοῖα γὰρ ἀν-
 ταῦτα δόξαται, καὶ ὑπεραντία
 τοῖς νόμοις. Τοξ. καὶ ταῦτα
 γὰρ, ὃ Μνησίππε, γυνῶνα τῶν
 ἀνδρῶν ἰκέων, ἀ κατέλι-
 ξας. τὸ γὰρ δύο ὄντας, ἕτω
 μίγα τόλμημα τόλμησαι,
 καὶ ἰσοδύνατον ἀπ' τῶν αὐτῶν ἀ-
 παράφρασις, ἐκπλήττωσι ἑς τὸν

Πόλυτον,

rum facinora, quæ commemorāsti: videlicet, duo cū essent,
 tam ingentē ausum audere, ut tā procul à sua patria profecti

mar e

Nam mihi quidem isto pà-
 cto mox futurum videtur,
 ut religionis ac deorum ex-
 pertes reddamini: dijs qui
 reliqui sunt, ad eundem mos-
 dum è regione vestra in
 exilium ablegatis: postea,
 opinor, deorum omnium vi-
 ce, viros qui illos eiectum
 venerant, diuinitate donas-
 bitis: & qui sacrilegi in vos
 fuerunt, ijs tanquam dijs sa-
 crificabitis. Quòd si nequa-
 quam horum gratià Ore-
 stem ac Pyladem colitis, sed
 aliud quippiam Toxaris,
 in vos beneficij contulerunt,
 quâ gratiâ quum olim non
 esse deos iudicaueritis, nunc
 è regione sacra illis facien-
 tes, deos esse decreuistis: &
 qui tum parum aberant, ut
 victimæ fierent, ijs nunc vi-
 ctimas offeritis? Enimuerò
 ridicula videantur ista, &
 cum his quæ quondam sta-
 tueratis pugnantia. TOX.
 Et ista quidem, Mnesippe,
 præclara sunt virorum illo-

Πόντον, ἀπέρατον ἔτι τοῖς
 Ἑλλήσιν ὄντα, πλὴν μόνων
 τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργεῖς ἐς τὴν
 Κολχίδα στρατωσάντων, μὴ
 καταπαύχοντας, μετὰ τὸς
 μύθους τὸς ἐν αὐτῷ, μετὰ τὴν
 προσηγοίαν καταδείσαν-
 τας, ὅτι ἄξιον ἔκαστῶν οἶα,
 οἶμαι, ἀγέων ἔθνην ὡσεὶσι-
 κούωντων, καὶ ἵππεδὺ ἰάλω-
 σαν, ὅπως ἀνδράσιν χεῖρα-
 οἰῶν ἀγῶματι, καὶ μὴ ἀ-
 γασσῶσι, ἢ διαφυλάσσοντα
 μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμί-
 νος τὸν βασιλεῖα τῆς ὑδρίας,
 καὶ τὴν Ἀρτεμιρ ἀναλαβόν-
 τας ἀπειθεῖν. ὡς ταῦτα
 ἔθουμασά, ἢ θέας τινὸς τι-
 μῆς ἄξια παρὰ πάντων, ὁπό-
 σοι ἀρετῶν ἵππεδων; ἀτὰρ ἔ-
 ταῦτα ἡμεῖς Ορέστη καὶ Πυλά-
 δη ἰνιδόντων ἡρώων αὐτοῖς
 χεῖρα. Μυθὸν λέγοις ἀρ ἡδὴ
 ὁ, τι σέμνον καὶ θεῖον ἄπο
 ἰσχυράσαντο. ἵππεδων ἐν
 τῷ πλῶ καὶ τῷ ἀπειθεία,
 πομπῆς ἀρ σοι θεοτίρος ἰκέ-
 των ἀπειθεῖν τὸς ἱμπε-
 ρος, καὶ μάλα τὸς Φοίνι-
 κων ἀτινὸν, non paucos profecto diuiniore istis ostenda-
 ro negociatores, atque inter hos præcipuos Phœni-

mare transmitterent, Græcis
 ad id usque temporis intactū,
 nisi solis his, qui Argo in
 Colchidē traiecerunt exercita-
 iū: nihil expauesacti, neq; fa-
 bulas qua de illo feruntur,
 neq; appellationē veriti quòd
 inhospitū vocaretur, videli-
 cet (opinor) quòd fera vndi-
 que gentes accolerent: deinde
 quum iam capti essent, usque-
 adeò strenuè sese gesserint:
 neq; sat habuerint si tantum
 incolumes euaderent, nisi ὁ
 à Rege acceptam contume-
 liam vli, ὁ Diana sublata
 abnauigassent. Quid? an-
 non admiranda hæc, ὁ quæ
 diuino quodā honore digna
 iudicent, quicquid est homi-
 num qui virtutem suspiciunt?
 Quamquam non ista spe-
 ctantes in Oreste ac Pylade,
 pro heroibus illos habemus.
 MNES. Atqui iam dices
 quidnam præter ista suspi-
 ciendum patrârunt atq; diui-
 num. Nam quâtum ad nauig-
 ationem ὁ peregrinatio-
 nem attinet, non paucos profecto diuiniore istis ostenda-
 ro negociatores, atque inter hos præcipuos Phœni-

και αὐτῶν, ἕως τὸν Πόντον,
 ἔθ' ἄχρι τῆς Μαειτιδῆς, καὶ τῶ
 Βοσπόρου μόνον ἐσπλήνοντας,
 ἀπὸ πανταχῶς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ
 βαρβαρικῆς θαλάσσης ναυ-
 τιμομήδους. ἅπασαν γὰρ οὕτως
 ἀκτῶν, καὶ πάντα ἀγχιόλον,
 ὡς ἀπέμ, διερουνισάμενοι
 καθ' ἕκαστον ἔτι, ὅψι τὸ με-
 τοπῶρε, ἄς πῶ αὐτῶν ἰπα-
 νίασιν, ἔς κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον, θείας νόμιξ, καὶ ταῦτα, κα-
 πύλους καὶ ταπεινοπύλους, ἢ τύ-
 χου, τὸς ποτὸς αὐτῶν ὄντας.
 Τὸ ἀκούει δὲ, ὃ θαυμάσιε, καὶ
 σκόπη, καθ' ὅσον ἡμεῖς οἱ βάρ-
 βαροι, ἐγνωμένους ἐσθρον ὑμῶν
 περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων καί-
 νοιων, ἢ γὰρ Ἀργείων καὶ Μυ-
 κληύων ἐξ Ἰάφρον ἐνδοξῶν δευ-
 ἰδέων Ὀρέστου καὶ Πυλάδου παρ'
 ὑμῶν δὲ καὶ νεῶς ἀπὸ δὲ διακταῖ
 αὐτοῖς ἅμα ἀμφοτέροις, σπρ
 εἰνὸς λῶ, ἔταίροις γὰρ οἱ καὶ
 σία πεσάχουσα, καὶ ἢ ἀπὸ τι-
 κη ἀπαθ. καθ' ὅσον ἔστι, ὅτι ξέ-
 νοι ἦσαν, ἀπὸ μὴ σκύνθου ἀγα-
 θὸς κεινός, ὃ γὰρ ἐξ ἔταχου
 ὄθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ εἰσιν,
 ἔθ'

Scythæ, id verò nihil obstat quò minus boni viri iudicentur.

neq

ces, qui non in Pontum, neq
 ad Meotidē vsq, aut Bospo-
 rum tātum enavigāt, verūm
 quaquaversus Græcum ac
 Barbarū mare permetiuntur.

Hi siquidem omnem eoram,
 & omne litus (vbi ita dixe-
 rim) perscrutatis in annos
 singulos, extremo demum
 autumno in suam patriam
 reuertuntur: quos scilicet ad
 eandem rationem pro dije
 habeto: idq; etiamsi com-
 plures illorum caupones ac
 falsameentarios esse reperies.

ΤΟΧ. Audi nunc, ὁ vir ad-
 mirande, considera q; quanto
 nos, qui Barbari vocamur,
 rectius vobis de bonis viris
 sentiamus. Siquidem in Ar-
 go atq; Mycenii ne sepulchrū
 quidem vllum insigne vide-
 re est Oræstis ac Pyladis,
 apud nos verò & templum
 ostenditur ambobus illis
 communiter sacrum, ita vt
 par erat amicis: & ho-
 stie offeruntur, reliquis-
 que omnis honos. Porro
 quòd hospites erant, non

ἄλλ' φθονῶμεν, ἢ μὴ φίλοι οὐτῶν
 ἀγαθὰ ἐργάσαντο ἱκανῶς οὐτῶν
 ἢ ἄετρασαν, οἰκείως αὐτοῖς ἀπὸ
 τῆς ἔργων ποίησιν ὃς δὴ μάε
 νισα καταπαλαγῆται, τῶν ἄν.
 φθῶν ἐκείνων ἀπανῶμεν, τὸ τό
 θῶν, ὅτι ἡμῶν ἕδοξαν φίλοι
 οὐτοὶ δὴ, ἄεστοι ἀπάντων γὰρ
 γινώσθι, ἢ τοῖς ἀπῶσι νομοθε-
 τῶν καταστώσῃ, ὡς καὶ τοῖς φῆ-
 λοις ἀπάσις τῶν καὶ κωνῶν,
 καὶ ἡπὸ Σκυθῶν τῶν ἀείων
 θεραπεύονται, ἢ ἄλλ' μὲν ἀ-
 γήλων, ἢ ὑπερ ἀμύλων ἕπα-
 ρων, ἀναγράφουσι οἱ πρόσο-
 νοὶ ἡμῶν ἐπὶ σήλης χαλκῆς,
 ἀνέθισαν ἔς τὸ Ορέσθον, καὶ
 νόμον ἐποίησαντο, πρῶτον τῶ
 μάθῃμα, ἢ πᾶσι δῶμα τοῖς πα-
 τῆ τοῖς σφίλτοισ ἐν τῷ σήλῳ
 τῶν τῶν, καὶ τὰ ἐπὶ αὐτῆς γα-
 ραμυφῆ ἀξυνημονύσῃ.
 ὁ δὲ πρῶτον τῶν ἑκαστῶ
 αὐτῶν ἐπιτάθεισὸ τὸ πατὴρ, ἢ
 τὰς Ορέσθῃ Πύλαδος πρᾶξις
 ἀννοῖσῃ, ἀπὸ ἡμῶν ὡς πει-
 βόλω τῶν ἐν τῷ αὐτῷ, ὁ πόθῃ ἢ
 σήλῳ δὴ τοῖς γαφῶσι ἡπὸ τῶν πα-
 λῶν ἀκασιμῶν ἀκινύσῃ.
 Ορέσθῃς ac Pyladis ἰγορᾶται. Quin & in porū templo eadē
 quæ αὐτῶν in colūna notātur, priscorū pictoris adūbrata visūtur:

neq enim perpendimus cuia-
 tes sint viri honesti ac probi:
 neq invidemus, si cū amici nō
 fuerint, res egregias gesserūt:
 quum magis admirātes ea quæ
 patrārunt, ab ipsis factis do-
 mesticos ac nostrates illos
 ducim⁹. Quod aūt potissimū
 stupentes in illis viris effri-
 mus, illud est, q̄ nobis visi sūt
 amici inter sese longē optimē
 extitisse, atq̄ alijs exemplō fut-
 isse, quasiq̄ legē statuisse, quē
 admodū oportet amicos om-
 nem inter se cōmunicare for-
 tunā: simulq̄ promeruisse vt
 à Scythis, qui in amicitia lau-
 de primas tenerēt, colerētur.
 Itaq̄ quæ eūq̄ alter cū altero,
 vel alter pro altero tulit, ea
 maiores nostri descripta in
 colūna æreā reposuerūt in tē-
 plo Orestis: ac leges statue-
 rūt, vt eā colūna prima esset
 instuuiō disciplinaq̄ liberis
 suis, si meminissent quæ in illa
 essent ascripta. Itaq̄ penē pa-
 tris quisq̄ sui nomē citius ob-
 liuisceret, quā res gestas

πῶς Ὀρέστῃς ἄμα ὡ φίλο,
 εἶτα ἰν τοῖς ληκμνοῖς, δῶ φθα
 ρέσῃς αὐτῶν τῆς υἱός, σωμα-
 λημμῆς, ἢ πῶς πλὴ θυσιᾶν
 παρδοκῶσμι, καὶ ἢ ἰρι-
 γίναα ἴδῃ κατὰ χεῖρα αὐ-
 τῶν, κατὰ χεῖρα δὲ ἐπὶ τῷ ἐπι-
 ρστοίχῳ, ἴδῃ ἐκδοδὸς τὰ
 δὸν μὰ γέγραπται, ἢ φονάων
 τὸν Θόαντα, ἢ ποπὸς ἄπῃς
 τὸν Σκυθῶν. καὶ τέλ, ἀπ-
 πλιούτου, ἔχουτου πλὴ ἰρι-
 γίναα, καὶ πλὴ θείῳ οἱ Σκυ-
 θαὶ δὲ ἄπῃς ἐπιπαμβάνουσα
 τῷ σκάφῃς ἴδῃ πλιούτου, ἐκ-
 κρημαννυμένοι τῶν πηλα-
 γίων, ἢ ἵπαναθάβειν παρ ὠ-
 μφοῖ ἐπὶ ἴδῃ ἀνύσαντου,
 οἱ μὲν αὐτῶν τραυματῆται, οἱ δὲ
 καὶ, δὲ καὶ τῆς, ἀπνύχουται
 πῶς πλὴ γλῶ, ἴδῃ δὲ καὶ μά-
 λισα ἴδοι τις ἄν, ὅποσῳ ἴδῃ
 ἀπῃλων ὑνοισαν ἰπὸ δῆκνω-
 τῶ, ἴδῃ πῶς τῶς Σκυθῶν συμ-
 ποικῆ. ποπὸικῃ γῆ ὁ γρα-
 φῆς ἐκᾶτερῳ ἀμῆδῃ ἴδῃ τ
 λαθ' ἴδῃ πῶς μίωρ, ἀμῆδῃ
 μφορ, ἴδῃ τῶς ἐπιφρομένους θα-
 τῆρῳ, ἢ πῶς ἐκείνον ἀπαυτῆρ,
 παρ ὠμφορ τοῖς τοξώμασι,
 καὶ

nempe Orestes unâ cum au-
 mico nauigans, deinde fracta
 inter abruptas cautes ipsos
 rum naue comprehensus, &
 ad victimâ adornatus: iamq;
 Iphigenia inuiat eos. Exad-
 uerso verò in altero pariete
 idem iam vinculis exutus de-
 pius est, ac Thoantem occi-
 dens, multiq; ex Scythis
 alios. Postremò soluentes
 abduclia Iphigenia, ac dea.
 Porro Scythæ frustra sca-
 pham adoriuntur iam nan-
 tem, hærentes gubernacu-
 lis, ac conscendere conan-
 tes. Deinde re frustra ten-
 tata, alij quidem ex eis sau-
 cij, alij verò eius rei metu
 compulsi, natatu semet in
 solum recipiunt: vbi vcl ma-
 ximè liceat perspicere, quan-
 tam alter in alterum bene-
 uolentiam præstiterit in con-
 flictu cum Scythis. Fecit
 enim pictor utrunque de
 hostibus in semet ruen-
 bus securum, propellentem
 autem eos qui in alterum
 feruntur, ac præ illo ia-
 culis occurrere conantem:

καὶ παρ' ἑδὴν τιμωροῦ, ἢ ἀφ' ὀθανεῖται, σώσας τ' ἑλποῦ, καὶ πλὴν ἐπ' ἑκείνον φερομένη πηλὴν προαρπάσας τὸ αὐτὸ σώματι, πλὴν δὲ τοσούτων ἐπινοιαρ αὐτῶν, καὶ πλὴν ἐν τοῖς δεινοῖς λοιωνίαν, καὶ τὸ πικρὸν καὶ φιλιταροῦ, καὶ τὸ ἀληθές, καὶ βέβαιον τὸ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτ' ὅ, ἐν ἀνθρώπινα ταῦτα ἀπὸ θεῶν ἔστ', ἀπὸ τιν' ὅ γνώμης βελτίου ὅ, ἢ κατὰ τὸς ποικίλς τέτυς ἀνθρώπων. οἱ μὲν γὰρ κατ' ἄρον ὁ πρὸς ἑγ, τοῖς φίλοις ἀγανατῶσιν, ἢ μὴ ἐπ' ἰσῆς λοιωνύσσει τῶν ἡδύων. ἢ δ' ἔτι καὶ μικρὸν ἀντιπρόσσει αὐτοῖς, οἰχούλα, μόνος τοῖς λιπύνοισ ἀπληπόντου. καὶ τὸ οὐ καὶ τόδε ὅπως εἰδῆς, ἢ δὲν Σκύθαι φιλίας μάλιστα οἶοντα εἶν'. ἢ δ' ἔστιν ἐφ' ὅτα ἄριστος Σκύθης μάλλον συμφύεται, ἢ ἐπὶ τὸ συμπονεῖσαι φίλῳ ἀνθρὶ καὶ λοιωνύσαι τῶν δεινῶν. ὡς περ' ἑδὴν ὀνομασθ' ἡμῶν παρ' ἡμῶν, τὸν προδότην φιλίας γαγγυθὶ δουρῶν.

ἢ δ'

pud nos maius vllum, quam amicitiae desertorem videri.

pro nihiloque durentem si inierat ipse, modo seruet amicum, vel suo ipsius corpore praueniens excipiensque iustus in illum intentos. Iam vero tantam illorum beneuolentiam, atque in rebus tristibus communionem, fidem, humanitatem, veritatem, denique constantiam alterius in alterum amoris: haec haudquam humana putauimus esse, verum animi cuiusdam praestantioris, quam pro more vulgarium istorum mortalium, qui donec secundis ventis nauigatur, amicis indignantur nisi ex aequo participes fiant rerum letarum: quod si vel paululum eis ventii reflare ceperint, aufugiunt, solos in periculis deserentes. Enimvero ὅ illud noueris, nihil amicitia melius arbitrantur Scythae, neque est in quo Scythia magis gloriatur, quam in adiuidis amicis, communicandisque rebus acerbis: quemadmodum neque probum a-

ἄτι ἤ ξένους καὶ ἀγέλους
 ὄντας αὐτοὺς, ἔχθρα μὲν
 αἰ σιωπῆσαι, καὶ ὄργην καὶ
 θυμῷ φιλίαν δὲ μηδὲ πρὸς
 τὸς οἰκιστάτας ἰπανωρῆ,
 ἔθα, ταυμαρόμην ὅ τοις τι
 ἀλλοις ἀπερὶ αὐτῶν ἀκούοι
 μιν, καὶ ὅτι κατοδίονοι
 τὸς πατέρας ἀφθανόντας.
 Τὸξ, εἰ μὲν καὶ τὰνα ἡ
 μῆς τῶν ἐκλήων καὶ δι-
 καστοί τοις πρὸς τοῦ γο-
 νίας, καὶ ὁσιότεροι ἔσμεν,
 οὐκ ἄν ἐν ᾧ παρόντι φι-
 λοτιμυθάλω πρὸς σέ. ὅτι δὲ
 εἰ φίλοι Ζεύθα πολὺν πρὸς
 σέ τοις τῶν ἐκλήων φί-
 λων ἔσσι, καὶ ὅτι φιλίας λό-
 γῳ σπείων παρ' ἡμῖν, ἢ
 παρ' ὑμῖν, ῥᾶθρον ἰπι-
 δᾶξοι. καὶ πρὸς θεῶν τῶν
 ἐκλήων, μὲν πρὸς ἀχθης
 δόνα μὲ ἀκούοις, ἢν ἔπω τι
 ᾧν καταγράφω, πολλὴν ἴδω
 χόρον ὑμῖν συγγιόμενῳ.
 ὑμῆς γάρ μοι δοκέει, τοὺς
 μὲν περὶ φιλίας λόγους ἀ-
 μανον ἀπὸν ἄπῳν ἄν δό-
 ναοσα, τὰ ἔργα δὲ αὐτῆς ὁ
 μόνον δὲ κατ' ἐξίτη τῶν λό-
 γων

magis autem, quod barbari
 essent atq̄ agrestes, simulta-
 te quidem, ira, rabieq̄ per-
 petuò committi: amicitiam
 verò ne in familiarissimos
 quidem exercere solitos: idēq̄
 conijciens, quum ex alijs quæ
 de illis audimus, tum ex hoc,
 quod progenitores suos vita
 defunctos deuorant. TOX.
 An nos Græcis quum alijs
 in rebus tum in his quæ ad
 parentum attinent cultum,
 sanctiores magisq̄ pij simus,
 in præsentiarum haud-
 quaquam contenderim: quòd
 autem nostrates amici lon-
 gè fideliores sint amicis
 Græcis, quodquæ amicitie
 ratio maior apud nos
 quàm apud vos, haud dif-
 ficile fuerit docere. Ac per
 deos Græcorum, ne tibi mo-
 lestum sit audire, si quæ
 perspexi, dixero, nulium
 iam temporis apud vos ver-
 satus. vos enim mihi vide-
 mini præclarius cæteris de a-
 micitia verba posse face-
 re, vim verò factaq̄ illius
 aded non solum pro ser-

ζων ἐκμελιτῶν, ἀπ' ἀπόρη
 ὑμῖν ἱπανίστα τε αὐτῶν, καὶ
 δάξαι, ἡλικίαν ἀγαθὸν δεῖν,
 ἐν δὲ ταῖς χρείαις προδόντις
 τοῖς λόγοις, θραπτόντι,
 ἐκ οἷο' ὅπως, ἐν μέσῳ τῶν
 ἔργων. καὶ ὅποτα ὑμῖν οἱ
 πράξοι τὰς τοιαύτας φη-
 ρίας ἐπὶ τῶν σκωλιῶ ἀναβι-
 βῶσαντες διακύνουσιν, ἱπαν-
 νῆτι, καὶ ἐπικροτᾶτε καὶ λι-
 δωάουσιν αὐτοῖς ἵπρ' ἀνε-
 λήθων οἱ ποιοί, καὶ ἐπιδα-
 κρύντε, αὐτοῖ δὲ ἄλλοι ἄξιον
 ἱπανόν ἵπρ' ἑφίλων παρε-
 ἔχοντα τολμάτε, εἰδὲ λῶτε
 φησὶ δ' αὐθῆς τύχη, αὐτίκα
 μάλα, ὥσπερ τὰ ἀνέρατα, ὀ-
 χοντα ὑμῖν ἐκ ποδῶν ἀπ-
 πλάσθου αἰ ποτιὰ κίνα
 τραγῳδία, τοῖς κροῖς τοῖς
 τοῖς, καὶ λεφοῖς προσοπέοις
 ἐοικότας ὑμᾶς ἀκλιπύσοι,
 αἰ διχημῆσθα τὸ σῶμα, καὶ
 σαμμέχθεσ λειχυνότα εἰδὲ
 τὰ σμικρότατον φέγγ' ἴαι ἢ
 μῆσ' ἱμπαλιρ, ὅσον φῶ δὲ δι-
 πόμωφα ἐν τοῖς περὶ φηρίας
 λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἱρ-
 ζοῖς αὐτοῖς πλεονεκτῶν. εἰ γ'
 φησὶ δ' οὐκ, ὅτω γινώσκω.

monum dignitate non exer-
 cere, ut sat vobis sit prædicar-
 re eam, & quantum sit bos-
 num, ostendere: at vbi usus
 uenit, deficientes à sermoni-
 bus, nescio quomodo è me-
 dio negotio aufugitis. Cæ-
 terum quum Tragedi in sce-
 nâ progressi, istiusmodi ami-
 citias vobis repræsentât, ple-
 rique laudatis atque applau-
 ditis, ac pro se mutuo peri-
 clitantibus illis lachrymatis,
 ipsi vero nihil dignum laude
 pro amicis præstare aude-
 tis: quin si quando forte ac-
 cidat ut egeat amicus, ibi
 protinus non secus atque
 insomnia procul auolantes
 euanescent vobis multæ
 illæ tragædiæ, voîsque similes
 relinquunt inanibus istis ac
 mutis personis, quæ diducto
 rictu, atque immanè hian-
 tes, ne minimum quidem
 loquuntur. At nos ediuerso,
 quò sumus in dicendo de
 amicitia posteriores, hoc
 in præstanda ea præcedi-
 mus. Quare, si videtur, is-
 ta in præsentiarum agamus
 præfeco

τὸς ἢ παλαιὸς φίλος ἀπρὸς μᾶλλον
 ἰσώμεθα, ἢ τινὰς ἢ ἡμᾶς ἢ ὑ-
 μῶς ἢ πάσαις κατὰ τοὺς μᾶλλον ἔ-
 χορῶν, ἐπὶ κατὰ γὰρ τὸ πᾶσι.
 νεκρῶν ἄν, ποτὸς ἢ ἀξιοπί-
 στος μάρτυρας, τὸς ποιητὰς
 πρὸς ἡμῶν, τὸν Ἀχιλλεὺς καὶ
 Πατρόκλου φίλια, ἢ τὸν Θυ-
 σίαν ἢ Πηλεὺς, καὶ τὸν ἄλλω
 ἰταρῶν, ἐν κακίαις ἢ πᾶσι
 ἢ μίτροις ἔρασαν δούτας. ὅ-
 λγος δὲ τινὰς προχρῆσαι με-
 νοί τ' ἰσῶν ἢ μᾶς αὐτὸς, καὶ τὰ
 ἔργα αὐτῶν διηγήσασθαι, ἢ δὲ
 ἢ τὰ Σκυθικὰ, οὐδ' ἢ τὰ Ἑλλ-
 νικὰ ἢ ὁπότ' ἢ ἄλλ' ἐν τῶν
 ἰσῶν, καὶ ἀμῶν πρὸς ἡμῶν
 τὸς φίλους, αὐτὸς τὴν νεκρῶν
 ἰσῶν, ἢ τὸν αὐτῶν ἀνακρῶν
 ἰσῶν ἀγῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν
 τὸν ἀγῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν
 ποτὸν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν
 νομαχῶν ἢ ἀμῶν, ἀπὸ μῶν
 νομῶν τὸν ἀμῶν, ὅτ' ἢ Σκυθ-
 κῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν, ἢ ἀμῶν
 ἀμῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν, ἢ ἀμῶν
 τα, ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν ἢ ἀμῶν.

Μνή.

priscos illos amicos valere
 sinamus, si quos vel nos vel
 vos ex his qui olim fuere, re-
 censere valeamus, quando ista
 quidem parte vos nimirum
 superaueritis cōpluribus ac
 grauibus adductis testibus,
 nempe poetis, qui Achilles &
 Patrocli amicitiam, tū The-
 sei Pirithoiq; neque non a-
 liorum necessitudinem, pul-
 cherrimis versibus carmini-
 busq; contexuerunt. Quin
 paucos quosdam in medium
 offeramus ex his qui nostra
 ipsorū memoria fuerunt, atq;
 eorum res gestas exponam⁹:
 ego quidē Scythicas, tu ve-
 rō Græcicas. Et in his v-
 ter superarit, melioraq; pro-
 duxerit amicorum exempla,
 is & victor esto, ac suam i-
 psius victori am promulgato,
 tanquam qui pulcherrimum
 honestissimumq; certamē de
 certarit: adeò ut ego quidem
 nō paulò malim mihi in sin-
 gulari victo certamine dex-
 tram amputari (nam est a-
 pud Srythas victo poena) quàm in amicitia quopiam infe-
 rior iudicari, præsertim Græco, ipse Scythia quum sim.

Μη, ἔσι Μ, Τόξῃ, ἢ παύλου
 τὸ ἔργον ἀνδρῶν, οἷον βί, πολυ-
 μισθῶ μονομαχῆσαι, πολυθυ-
 σάχους ἢ τεθηγμένους ὡρι-
 σπασμένους τοὺς λόγους, ἢ μὴ
 ἀγνώως γε οὐτὼ καταπρο-
 σούς ἐν βραχέϊ τὸ ἐπιλω-
 κόν ἄπειρ, ἢ ποχρῶμα
 βί. καὶ ἢ ἄν ἢ ἢ πολυ-
 λανον, ἀπὸ λυοῖν μὴ κένουσι
 ἢ πηδῶμα βούλους τῶν Σκυ-
 θῶν, ἢ πόλους οἷον μῦθοι δι-
 λούσι, καὶ ἢ ἢ μῦθου πα-
 λικαὶ γραφαί, ἀς μικρῶ πρό-
 σθῶν ἢ μολα ἐξεπρωδου-
 θες, ἐπιλωας δὲ πολυτας,
 ἢ σαῦτα ἔθνη, καὶ ἢ σαῦ-
 τας πόλεις ἐρήμω ἀπὸ βῶ
 ἀλῶνα. εἰ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἢ, οὐ πῶ ἀξίαν ὡσπερ ἢ ἢ
 μῆς, ἀλλὰ πῶ γλῶσσῶν ἀ-
 ποτηθῶμα, καλόν. πό-
 τρον δὲ ἀείδω καὶ τὸν ἀ-
 εθμὸν ἢ μῦθων φιλικῶν τέ-
 των πράξεων, ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 τῆς πολέου ἐχθρῶν, βού-
 τῶ ἀπορῶν ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 πῶ πῶ νικῶ. Τόξ οὐ-
 λαμῶς, ἀλλὰ ἀείδω μὴ ἐν
 βῶ πάντα αὐτῶν τὸ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἀλλὰ

MNE. Quāquam est haud
 mediocri negotij, cum viro,
 ita ut tu es, bellatore, singu-
 lari certamine congredi, ut
 admodum instructo misili-
 bus ac penetrabilibus narra-
 tionibus ac penetrabilibus narra-
 tionibus: haud tamē usque adeo
 ignauiter tā cito vniuersam
 deserens Græciam, tibi ces-
 sero. Etenim vehemēter ab-
 surdum fuerit, quum duo il-
 li tantum vicerim Scytharum,
 quantum fuisse decla-
 rant tum fabulae, tum vetu-
 stae vestrae picturae, quas
 paulō antē siuē admodum
 representabas: Græcos om-
 nis, tot nationes, tot ciuitas
 abs te. Nam istuc si fiat, non
 dextram, quemadmodum
 apud vos solet, sed linguam
 execari conueniat. Sed virū
 spectare nos oportet, nume-
 rumne eorum quae amicis
 quis gesserit: an magis quō
 plures alteruiter amicos res-
 ferre poterit, hoc victoria
 dignior videbitur? TOX.
 Nequaquam, imō non mul-
 titudine vis horū spectetur,
 verūm

ἀπὸ ἀμείνων, καὶ ἄβιάς
 τῶν φάνοινο ἅ σου τῶν ἰ-
 μῶν. ἴσα τὸν ἀειθρόν οὔσου,
 καὶ αἰσθητὰ θηλονότι, ἔγρη-
 θῶ μοι τὰ πρᾶγματα, καὶ
 θᾶλλον ἐν δόξῳ πῶς τὰς πη-
 γῆς. Μὴ. ἔθ' ἴσῃς, καὶ ὡ-
 εἶδῳ ἔμ, ὁπόσῳ ἱκανοί. Τό.
 πῶς τὶ ἔμοιγε δουῶσιμ' ἐκατίε-
 ρο. Μὴ. ἔθ' μοι δουῶ. πρό-
 τῆς ἢ λέγῃ, ἀπὸ ἰπομο-
 σούμῳ ἢ μὲν ἀληθῶν ἔρῃν.
 ἀπὸς ἔθ' ἂν πλοῦθειν τὰ
 βιαῶτα ἢ πόνυ χαλιπὸν, καὶ
 ὁ ἔλγῃ ἢ ἀφανίς. ἢ ἢ ὁμό-
 στας, οὐχ ὅσιον ἀπιστῆν. Τό.
 ἄμῳ μῦθα, ἢ τι καὶ ὄριος δᾶν
 νομίζῃς. Μὴ. τίς δέ τι
 τῶν ἡμετέρων θᾶν, ἢ ἰκα-
 νός ὁ φίλιος; Τό. καὶ μῦθα,
 ἔθ' ἢ τὸν ἐπιχθονίον ὁ μῦθός
 τι ἰν' ὡς ἰμασθῶ λόγῳ Μὴ.
 ἴσω βίνω ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος; ἢ
 μὲν ὁπόσῳ ἂν λέγῳ πρὸς σέ,
 ἢ αὐτὸς ἔλθῃς, ἢ πρὸς ἄλ-
 λων, ὁπόσῳ οἴομαι τὸ, δι-
 ἀκε-

TOXA Et maximè.
 iurabo, meapte in lingua.

MNES. Testis igitur
 esto Iupiter Philius, quacumque dicturus sum apud te, ea ni-
 mirū vel quæ viderim ipse, vel quæ ab alijs quoad fieri potuit,
 diligen-

terum si quæ tu narrabis
 facta, his quæ narrabo, vi-
 deatur præstantiora, magis
 quæ penetrantia: tum nimis
 etiam si numero paria
 sint, opportuniora magis
 quæ lethalia mihi facient
 vulnera: ac penè memet ad
 ictus accomodabo. MN.
 Probè loqueris. Statuamus
 igitur quot erunt satis. TO-
 XA. Mihi quidem satis fo-
 re videtur, si uterque quinque
 narret exempla. MNE. Is-
 tidem mihi videtur. ac prior
 dicito, verum adiuratus, ni-
 mirum non nisi vera dictu-
 rum. alioqui fingere eiusmo-
 di, non admodum fuerit dif-
 ficile: palmam autem refelli
 non queant. Porro si iura-
 ris, nefas sit non habere fi-
 dem TO, Iurabimus, si quid
 etiam iureiurando opus esse
 censes. MN. Quis tibi è
 dijs nostratibus, num sa-
 tisfaciat Iupiter Philius?
 Ego quoque tibi nostratema
 iurabo, meapte in lingua. MNES. Testis igitur

ἀπειθέας ἐκπωθανόων
 ἱρῶν, μηδὲν παρ' ἱμαλώ
 ἱστιαζομένων. καὶ πρῶ-
 τῶν γὰρ τοῖς Ἀγαθοκλέους
 καὶ Δανίου φιλίαν διηγύ-
 μαί, ἀοιδίμον ἢ τοῖς ἰσοί-
 νομῆται. Ἀγαθοκλῆς γὰρ
 οὐτ' ὁ Σάμιος ὁ πρῶτος
 δούει ἔχθρῶς, ἄλλ' ἢ ἰς
 εὐφροσύνην, ὡς ἔδειξε, τὰ πᾶσι δὲ
 οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν
 πομπῶν, οὐδὲ ἰς τὸ γένος, οὐ-
 τε ἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἑβραίων,
 Δανίαν δὲ τὸ Λυσίωνος Ἐ-
 φησίου φίλον ἢ ἐν παιδίῳ ἢ
 ὁ δὲ Δανίας ἰσχυρῶς ἄρα ἔ-
 ἰπερβολῶς, καὶ ἄσπερ ἄ-
 κος νεόπλουτος ὄντα, πομπῶν
 καὶ ἀμύων ἔχει περὶ αὐτὸν,
 ἰσχυρῶς ἢ συμποσίων, καὶ
 πρὸς ἑσθλὴν σωφροσύνην, Ἐ-
 νίας δὲ πλεονάζον ὄντων ἀ-
 σκοντάς, τῶν ἢ οὐδὲν
 τοῖς καὶ ὁ Ἀγαθοκλῆς ἰ-
 ξυτοσίῳ, καὶ σωφρο-
 σωφροσύνην αὐτοῖς, οὐ πάν-
 χάρων ἢ τοιαύτην ἡγεμονίαν,
 καὶ

diligentissime perceperim,
 narraturum, nihil ex me is-
 pro commincentem, alle-
 uantemque. Ac primo qui-
 dem loco, Agathoclis Di-
 niaeque amicitiam refe-
 ram, quae apud Ionas est
 celebratissima. Nam Aga-
 thocles hic, qui Samius
 fuit, non ita pridem vi-
 xit, vir in amicitia quidem
 praecipuus, ita ut re decla-
 uit: ceterum reliquis in ve-
 bus vulgo Samiorum nihil
 lo praestantior, neque genere,
 neque ceteris uem opibus.
 Huic cum Dinia Ephesio
 Lysionis filio amicitia à pu-
 ero intercesserat. Porro
 Dinias supra modum dita-
 tus est, & quemadmodum
 solent ij qui nuper opes na-
 eti sunt, complures & alios
 secum habebat, satis quidem
 idoneos illos & ad compo-
 tandum, & ad voluptariam
 consuetudinem, ab amicitia
 verò longè alienissimos.

Atque inter hos interim
 habebatur Agathocles, conuiuēbatque & compota-
 bat illis, non admodum approbans eam viuendi rationem,
 Dinius

καὶ ὁ Δανίας οὐδὲν αὐτὸν
 ἔντιμότερον ἔχει τῶν λοιπῶν.
 κωρ. τριουταῖον δὲ καὶ
 πέντε κροῦ, τὰ ποσσὶ ἐπι-
 μῶν, καὶ φορτικὸς ἰδὼς, ὑ-
 πομιμητικῶν καὶ τῶν προ-
 γόνων, καὶ φησὶ πλεονεξίας
 φαγέλλων, ἀ μὲτὰ ποσσῶν
 λαματῶν ὁ πατήρ αὐτῶ ἐψη-
 σαμένῳ, κατέλιπεν. ὡς
 τι δὲ ταῦτα, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
 ἰσχυροῦς ἐπισημαίνει αὐτὸν,
 ἀλλὰ μόνον μὲτ' ἰκάνων ἰ-
 κήμασι, λαμβάνων παρὰ
 μὲν τὸν Αγαθοκλέα.
 καὶ δὲ τότε τὸ τῶν λοιπῶν
 κωρ ἰκάνων ὁ ἄθλιος ἀνα-
 παύεται, ὡς ἐρώη αὐτῷ Χα-
 εῖκεια, Δημόνακτος γυνή,
 ἀνδρὸς ἰσχυροῦς, καὶ πρὸς
 τοῦ Βερσίω τὰ πολιτικὰ.
 καὶ γραμματικὰ τε ἀσφοδὶ-
 τα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτῆς,
 καὶ εἰφανοὶ ἡμιμαρτυροῦσι, καὶ
 μὴδὲ τινα ἀποδεικνύμενα,
 καὶ ἅμα, ὅπόθεν αὐτὸν μαρτυ-
 ροῦσι ἐπὶ τοῖς νεοῖς μηχανῶν-
 τα, κατὰ μικρὸν αὐτῶ ἐπι-
 τηγνόμενοι τοὺς ἔρωτας, καὶ
 ἀγαφύζουσα τὸ πρῶτον ἐν
 παύσει

Dinias autem nihilo hunc
 potiore habebat, quam
 ceteros adulatōres. Tan-
 dem etiam offendere ce-
 pit crebrius obiurgans, mo-
 lestusque videbatur, quippe
 qui admoneret cum maio-
 rum, præcipereque ut ser-
 uaret quæ multo labore
 parata pater illi reliquisset:
 ad id ut ob hæc ne ad co-
 messationes quidem illum
 demceps adhiberet, sed sos-
 lus cum illis comessaretur,
 celare cupiens Agathoclem.
 Demum ab assentatoribus
 illis misero persuasum est
 quod amaretur à Charis-
 clea Demonactis uxore, viri
 illustris, atque inter Ephe-
 sios in honoribus civilibus
 primarij. Iam & literule à
 muliere ad illum venita-
 bant, & ferta semmarcida,
 & mala quædam admo-
 sa, denique quicquid ad hæc
 lenæ machinantur in æ-
 dolescentes, quo paula-
 tim illis amorem artibus
 quibusdam inserant, pri-
 mumque hæc incendunt o-
 pimione

ράδαι νομίζοντας. ἰπαρω-
 γόταδων ἢ τοῦτό γε, καὶ μω-
 λιπα τοῖς καλοῖς εἶναι οἰκί-
 νοις, ἀρχὴ δ' ἂν λάθωσιν εἰς τὰ
 δύνῃα ἰμπερόντων, ἢ Χαεῖ-
 κληα δέ, ἢ ἄσῃον μὲν γυναι-
 κων, ἢ ταιεκόρ δ' ἐκτόπως, καὶ
 ἴου πῆσιχόντι ἄη, καὶ εἰ
 πάλιν ἐπ' ὀλίγω ἰθιγύσαι τις.
 καὶ ἢ πῆσιδοι τις μόνον, ὄ-
 θις ἰπρωται. καὶ δέ ἢ ὀδῆν
 ἢ, μὴ σοι ἀντίσω Χαεῖ-
 κληα. Δεὸν δὲ ἢ τὰ πα τεχ-
 νίτις, παρ' ἢ τινὰ βουλή τῶν
 ἰταρῶν, ἰπισπάθη ἰρα-
 σίω, καὶ ἀμφιβολορ ἔτι ὄντα,
 ὄλον ἰποποῖθη, καὶ ἐν
 χόρῳ ἢ ὄλη ἰπιτῶνα, καὶ
 πῆσικασσαι, ἄρτι μὲν ὄρ-
 γῆ, ἄρτι δ' ἰολακεία, καὶ μί-
 τὰ μικρὸν ἰπρωφία, καὶ ἴω
 πῆσι ἰτιρὸν ἄρκλίαν δο-
 κῆν. καὶ ὄλη συγκροτήτο
 ἀπαντα ὄθῳ ἢ ζωῆ, καὶ πολ-
 λὰ μηχανήματα πανδοκῆα-
 σο ἰατὰ τῶν ἰρατῶν. ταῦτ' ἴω
 ἔρ τότε οἱ Δίνις ἰόλοκῶ πα-
 ραλαμ.

erat mulier & absoluta, artibusque omnigenis in amantibus instructa. Hanc igitur tum Diniæ adultores accersue-
 rant

pinione, quod sese credant
 amari. Nam plurimum illi-
 cit & hoc, praesertim eos
 qui sibi formosi videntur,
 donec imprudentes in coffes
 inciderint. Erat autem
 Chariclea urbana quidem
 & elegans muliercula, at
 supra modum meretricia,
 semperque illius, quicumque
 forte adisset, etiamsi quis
 admodum leuiter concupi-
 uisset: quin si vel aspexisset
 duntaxat, protinus adue-
 bat: nec ullo pacto metuen-
 dum erat ne quando recus-
 faret Chariclea: admirabi-
 lis autem alioqui artifex,
 quavisque meretricie doctior
 allicere amatorem, & am-
 biguus quum adhuc esset, to-
 tum subigere: at quum iam
 teneretur, incitare, ac magis
 magisque accendere, nunc ira,
 nunc blandimentis, ac mox
 fastidio, deinde iniecta suspi-
 cione, quasi ad alium sese de-
 flexura esset: postremo om-
 nni ex parte egregie docta

παλαμβάνουσι ἐπὶ τὸ μαρμα-
 κιον, καὶ τὰ πομπὰ ἑπικω-
 μώδω διωθουῦντων αὐτῶν
 ἐς τὸν ἕρωτα τῆς Χαρικλέ-
 ας, ἢ δὲ πομπὴς ἡδύ ντους ἐκ-
 πραχίλι@@, καὶ μνείους ἑ-
 ρωτας ἀποκειναμύμη, καὶ οἷ-
 κους πολυταλάνους ἀναπέ-
 ψα@, σοικίον τι, καὶ πολυ-
 γυμνασῶν λακδν, παραλα-
 βῆσα ἐς τὰς χεῖρας ἀπλοῖ-
 κόν, καὶ ἀσφόρον τῶν ζωτόων
 μηχανημάτων νραϊσικόν, ἐν
 ἀνῆκν ἐν τῶν ὀνύχων, ἀπὸ
 περιέχουσα πανταχόθεν, καὶ
 εὐφραίνουσα, ὅτι ἡδύ πων-
 τάσισιν ἰκράτα, αὐτὴ τὴ ἀ-
 πώληδ ὑπὸ τῆς ἄγρας, καὶ
 ἑὸ λακοδαίμονι Δένια μνεί-
 ων λακῶν ἀτία ἰγνίδ. τὸ δὲ
 ἕρ πῶδον ἀνθὺς ἰκίνα ἰπ-
 αὐτῶν καθίει τὰ γραμμάτια,
 καὶ σιωχῶς πικρομορῶν πῶ
 ἄβραμ, ὡς ἐλέκτρον, καὶ ἰση-
 γρηπυνη, καὶ τίλος, ὡς ἀπα-
 ξιδ ἰαυτῶν ἢ ἀθλία ὑπὸ ἕρω-
 τος, ὡς δὲ ὁ μακάριος ἰπέδη
 λακδς ἐν, καὶ τῶν Εφεσίων γυ-
 ναξί περιπόθως, καὶ πρ σιωη-
 νίχθ

exoribus præter ceteros adamabilis. Ac eadem in congressum
 adductus

ranti in adolescentulum, mul-
 taque asimulabant quo eum
 in amorem Charicleæ im-
 pellerent. Ita porro qua
 complures iam adolescentis
 iugularat, & innumerabiles
 amores fuerat mentis, dor-
 moisq; opulentas euererat,
 varium quoddam atque in-
 expugnabile malum: ubi na-
 etiamanibus est simplicem &
 huiusmodi artium imperi-
 tum adolescentulum, haud-
 quaquam amittebat ex vna
 quibus: sed vndique oppu-
 gnans teniansque, ubi iam
 omnium esset compos, tum
 ipsa dum captat, cepta pe-
 rijt tum infelici Dinæ in-
 numerabilium malorum ex-
 titit causa. Nam primum
 quidem statim literulas illa
 ad illum dat, ac subinde mis-
 sitat ancillulam, qua re-
 nunciaret vi fleret, vi vigila-
 ret, postremò vi misera præ
 amore suffocatura esset sese:
 donec iam beatus ille per-
 suasus, sibi formosus esse vi-
 deretur, atque Ephesiorum

ἔχθη ποτὰ ἱκετωθεῖς, καὶ
 τὸ ἐν ἑσθλῶν ἡδὴ ῥᾶρον, ὡς τὸ ἀ-
 κός, ἀλώσεσθαι ἐμεμνησθῆναι
 νακὸς καλῆς, καὶ πῆς ἡδονῆς
 τὴ ὀμιλήσασθαι ἰσοσταμῆς, καὶ
 ἐν καρπῷ διαρπύσει, καὶ μεταξὺ
 τῶν λόγων ἐκείνων ἰσοσταμῆς,
 καὶ ἀπὸ τῶν ἡδὴ λαβέσθαι, καὶ
 ἀσπιδόσθαι πεσδραμῆς, καὶ καλ-
 λοπίσθαι, ὡς ἄν μάλιστα ἀρε-
 σθῆ, καὶ πῆ καὶ ἄσαι, καὶ λιθρί-
 σσαι, οἷς ἅπασιν κατὰ τῶν Διόνου
 ἐκίχθη. καὶ πῆ ἡδὸς τὸ πονή-
 ρως ἔχοντα καὶ διαβροχον ἡδὴ
 τῶν ἔρωτων, καὶ τακτοδον καὶ γυμ-
 νον, ἀλλὰ ἰσὶ τῶν ἰσοσταμῆς, καὶ
 τῶν ἀδλιον ἀπὸ μὲν ἡδὸς τῆς
 ἐξ αὐτῶν σὺν πῆται, ἰκανὸν δὲ καὶ
 τῶν, βλακῆ ἐραστῶν πῆσιν
 πνυρῶσαι, καὶ ἐκείτω ἰσοσταμῆς
 αὐτῶν, φυλάττεισθαι τῶν ἄν-
 θρωπῶν, καὶ πῆσιν τὸν
 ἔρωτα. ὁ δὲ ἐκείτω οἷς τῆς
 φέρειν τὸ πῆσιν, ὡς ἡδὸς
 τῶν, καὶ ὁρῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἰσὶ
 κρυ, καὶ τῶν ἰσοσταμῆς ἰσοσταμῆς
 πῆ, καὶ τῶν ἰσοσταμῆς

καρποῦ

sensisset. Hic verò rem iam non vltà ferre potis erat:
 neque durare quibat, quum illam non aspiceret : sed la-
 chrymabatur, adulatoresq; ad sese accersabat, ac Charicleæ

nomen

adductus est, multis precibus
 exoratus. Et ex eo quidem
 tempore facilis iam erat cō-
 iectura, fore ut caperetur à
 muliere formosa, ad volas-
 ptatem congregi docta, &
 in loco flere, & inter loquen-
 dum miserabiliter suspirare,
 & iam abeuntem am-
 plecti, & adveniunt obviam
 occurrere, & formam eos-
 lere sic ut maxime placitus
 ra esset: interdum vel vo-
 ce vel cithara canere: qui-
 bus omnibus in Diniam va-
 sa est. At ubi sensit excru-
 ciari, iamque amore illas-
 queatum, ac sub iugum
 esse factum: aliud ad hæc
 excogitat, quo miserum
 subuertat: gravidam se
 ex eo simulat (nam hoc
 quoque efficax ad magis
 ac magis inflammandum
 stultum amantem.) Neque
 postea commeabat ad illum,
 affirmans à viro obseruari
 sese, qui iam amorem per-

ἰσχυροῦ καὶ τὴν εἰκόνα πρὸ
 εὐλαδῶν αὐτῆς (ἰσχυροῦ δὲ
 λίδος πονηῆ) ἰκάνει. καὶ τί-
 λῃ, καταβαλὼν ἑαυτὸν εἰς
 τὸ δάκρυ, εἰκονίζετο, καὶ ἴτα
 τὰ ἄνευδὸς τὸ πρῶμα.
 τὰ μὲν γὰρ δῶρα, ὃ κατὰ μῦ-
 λα, καὶ εὐφάνους ἀντιδιδότο
 αὐτῇ, ἀπὸ σύβοικια ὄλαι, καὶ
 ἀγροί, καὶ θέρσπασαι, καὶ ἰ-
 σθητῶν ἀναθῆς, καὶ χρυσῶν,
 ὁπόσον ἐβλήσασαι. καὶ τί γὰρ
 ἐν βραχέῳ Ἰωνίων οἶκος,
 ἐνομαστότατ' τῶν ἐν ἰωνίᾳ
 ἦν ὁ μὲν, ἐξ ἰωάνης ἦδ' Ἰου,
 καὶ ἐξ ἰσφῶτο. ἔτα ὡς ἦδ' ἔ-
 αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
 ἀπὸ τῆς Κρήτας νεανίσκου
 τ' ἰσχυροῦ, ἰθὺρα, καὶ μετῆ-
 βάνην ἐπ' ἰσφῶτον. καὶ ἦρα ἦδ' ἔ-
 αὐτ' ἰσφῶτος ἐπίσφῶτον. ἀμελέ-
 μῃ δ' ἔσθ' Ἰωνίᾳ, οὐχ
 ἰσφῶτος Ἰωνίᾳ, Κρήτας νεανίσκου,
 ἀπὸ τῆς Χαριελέας μόνου, ἀπὸ
 δ' ἰσφῶτος τῶν ἰσφῶτων (καὶ
 ἔσθ' ἰσφῶτος ἐπὶ τῶν Κρήτας ἦδ' ἰσφῶ-
 τῶν μὲν μετῆληθῆσθ' ἔσθ'
 ἔσθ' ἰσφῶτος τῶν Ἀγαθοληῶν,
 καὶ πάλαι εἰδὸτα ὡς ἔσθ' ἰσφῶ-
 τῶν ὡς τὰ πρῶματα αὐτῶν.

nomen inclamabat: imagi-
 nemq; illius amplexus (can-
 dido enim lapide fecerat)
 eiulabat. Demum in so-
 lum abiiciens sese, iactaba-
 tur: planèque res extremæ
 dementiæ speciem obtine-
 bat. Siquidem munera red-
 dita sunt mulieri, non pro
 matorum aut corollarum
 præcio, sed solidæ domus,
 agri, famulæ, vestes flori-
 lentæ, auri quantum opta-
 ret. Quid multa? Brevis
 Lysionis domus antea in-
 ter Iones nobilissima, ex-
 hausta est, atque exinanita.
 Deinde ubi iam exuccus
 esset, eo relicto alium quem-
 piam adolescentulum Cre-
 tensem bene nummatum vea-
 nata est, atque ad illum des-
 sciuit. Iam videlicet illum
 adamabat: atque is quidem
 credebat. Itaque Dinias ne-
 glectus non à Charicleæ
 modò, verùm etià ab assen-
 tatoribus (nam isti quoque
 ad Cretensem amatorem iam
 descuerant) abit ad Aga-

hoclem, iampride non inficium quam illi res miserè haberent.

Q At

καὶ ἀνδρῶν ὅτι τὸ πρῶτον,
 ὅμως διηγεῖτο πόνητα, τὸν ἕ-
 ροστα, τὴν ἀρεΐαν, τὴν πε-
 ροφίαν τῆς γυναικὸς, τὸν ἀν-
 τεραστὴν τὸν Κρήτα, καὶ τί-
 νη, ὡς οὐ βιάσεται μὴ ἐπι-
 σιωπᾶν τῆ Χαρικλέα. ὁ δὲ
 ἔπαυσατο ἄνω νομίζετο ἰσχυ-
 ροῦ ἀφρημονόων ὡς Δει-
 νία δίοις ἰσοπέλο μόνον ἀν-
 τὸν τὸ φίλον, ἀμὰ τοῦς ἑο-
 ρακας ἀντὸν περὶ τὰ, τότε
 καὶ μόνον ἔχει, παρῶσαν οἰκί-
 ας ἐν Σάμῳ ἀπιπολήσας, ἡ-
 κερ, αὐτὸ τὴν τιμὴν ἑομι-
 ζων, πρία τάλαντα. καὶ δὲ ὁ δὲ
 ὁ Δανίας, οὐκ ἀφανὴς ἀνθὺς
 καὶ τῆ Χαρικλέα, καλὸς ποσ-
 ὶν ἄνθις γυγνημῆν, καὶ
 ἀνθὺς ἡ ἄδρα, καὶ τὰ γραμ-
 μάτια, ἡ μίμψις, ὅτι μὴ ποσ-
 κού χρόνου ἀφίκετο. καὶ οἱ
 ἑοκάνον σωθέν, ἰστω-
 λαμνοσώμοι, ὁρῶντο ἰδὼ
 ἑμορῶν ἔτι ὄντα τὸν Δανίαν.
 ὡς δὲ ἰσχυρὸς ἔξεν παρ' αὐ-
 τὴν, καὶ ἔκεν περὶ τὸν πρῶ-
 τὸν ὄντορ, ἡ ἔνδορ καὶ ὁ Δη-
 μῶνας, ὁ Χαρικλέας ἀνθρ,
 εἶτε καὶ ἄλλως ἀνδρῶν,
 ἔτι

Ac pudescens quidem initio,
 tamen exposuit omnia: ar-
 morem, egestatem, arrogan-
 tiam matris, rivalem Cre-
 tensem: in summa, non vi-
 elurum sese nisi cum Charic-
 clēa consuetudinem habe-
 ret. Ille verò iniepestium
 esse ratus, id temporis ex-
 probrare Dinia, quapro-
 pter ex amicis unum sese
 non admisisset, sed eum qui-
 dem assentatores suos sibi
 anteposuisse: diuendita,
 quam unam habebat in Sa-
 mo, domo paterna, precium
 illi attulit, talenta tria. Quae
 simulatq̄ recepisset Dinias,
 haud clam erat Chariclea
 rursus subitō formosus fa-
 ctus: rursus ancilla, & lite-
 rulae, & expostulatio, quod
 iam diu sese non adisset. con-
 currerūt nem adulators ap-
 plaudētes, vi viderunt Dinia
 adhuc esse quod daret. Cum
 autē pollicitus esset sese veni-
 rum ad illā, venissetq̄ primō
 ferē somno, essetq̄ in somno
 Demonax Charicleae maritus, siue
 quod alioqui praesenserat,
 siue

ἔτι καὶ ἀπὸ συνθέματ' ἡ
 πῆς γυναικός, ἀμφὸς δὲ νε-
 χεταί, ἐπαναστὰς ὡσπερ ἐν
 λόχου, τὴν τε αἰχλοῦν ἀπ-
 κλειῖν ἐκείνῃ, καὶ συμμα-
 βώσαν τὸν Δανίαν, πῦρ καὶ
 κολοίνας ἀπαλώει, καὶ ξί-
 φ' ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασο-
 μῶ. ὁ δὲ συνθέματ' οὐ λακῶν
 λῶ, μοιχὸν τινα πλησίον ἑα-
 ρῆσον ἀρπάξας αὐτόν τε ἀρκα-
 τάνδ' ἠ Δημόναυτα πατάξας
 ἀστὴ ἀρόταφον, καὶ τὴν Χρῆ-
 κίδαρ, οὐ μὴ παρηγῆ τῶν τῶν,
 ἀπὸ αὐτῆς μὲν μοιχῶ πομπῆς,
 καὶ μὲν ξίφει τοῦ Δημόναυ-
 τ' ὕστερον. οἱ δὲ οἰκίται τε
 ὡς μὲν ἐσηκασαυ ἀφονοί, μὲν
 παραδόξω τοῦ πρῶτου κατ'
 ἐκπονηγυνοί. ἔτα πᾶρά-
 νηοι συμμαβάνειν, ὡς καὶ
 αὐτοῖς ἐπέει μετὰ τοῦ ξίφους,
 ἐκείνοι δὲ πᾶσι πωγων, ὁ Δει-
 νίας δὲ πᾶσι χεῖρα, τηλικού-
 τω ἔργον ἱρασάμῶ, καὶ
 τὸ μίχρῃ τῆς ἐν παρὰ μὲν Α-
 φασθλλῆ διειροῦν, ἀναλογι-
 ζόμενοι τὰ πωπαρμύνα, καὶ
 πωπι τῶν μίχροντων ὁ, τι
 ἀπὸ ἡ.

essent reputabant, & quid in posterum esset euenurum,
 Q. 2. considera-

sive de composito proditio-
 neque uxoris (nam virun-
 que fertur) exiliens velut
 ex insidijs, & atrium iubet
 occludere, & Diniam com-
 prehendi, ignem ac fla-
 gra minitans, neque non
 gladium tanquam in me-
 chum educens. Ille por-
 rō reputans quibus in ma-
 lis esset: recte quoniam de
 proximo, ut iacebat, ara-
 repto, tum ipsum occidit
 Demonactem in tempus a-
 digens: tum Charicleam.
 atque hanc quidem non
 ictu vno, verumetiam &
 recte sapius, & postea
 Demonactis gladio feriens.
 At famuli intereamuii sta-
 bant, rei nouitate attoniti:
 deinde comprehendere cona-
 ti, quum in hos quoque fer-
 ro insiliret, ipsi quidem au-
 fugerunt, Dinias autem
 clam sese subduxit: tunc
 patrato facinore. Et
 ad aurotam vsque apud
 Agathoclem diuersabatur:
 pariterque & que facta
 pariterque & que facta

ἀρισταί, σκοποῦντων.
 ἔργον δὲ οἱ στρατηγοὶ παρή-
 Γου (ἡδύ γὰρ τὸ πρῶμα δι-
 βιόητο) καὶ συμπρόντων
 τὸν Δανίαν, οὐδ' αὐτὸν ἔ-
 ξαρνονόντα μὴ οὐχὶ σφο-
 νακῆραι, ἀποδουσι παρὰ
 τὸν ἄρμοςλῶν, ἐς ἡρμοσθ
 πλῶ Ἀσίαν τότε. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ὡς μὲν ἀλλο ἀναπέμ-
 πα αὐτὸν, καὶ μὲν οὐ
 πολὺ κατεπέμφθη ὁ Δα-
 νίας ἐς Βιβαρον, νῆσον τῶν
 Κυκλάδων, ἐν ταύτῃ φά-
 γαν ὡς ἀπὸ τεταγμῆς
 ἔκ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ
 Ἀγαθοκλῆς καὶ τὰμα μὲν
 σωλῶ, καὶ σωπαῆρον ἐς
 πλῶ Ἰταλίαν, καὶ σωασῆ-
 θεν ἐς τὸ δικασίειον μόνον
 τῶν φίλων, καὶ πρὸς οὐδὲν
 ἐνέδειχεν. ἔπα δὲ ἡδύ ἐ-
 φωνῶν ὁ Δανίας, οὐδ' τό-
 τε ἀπλήρωθη τοῦ ἰταίρου.
 κατακλάσας δὲ αὐτὸς ἑα-
 ντὶν, Ἀίπριθεν ἐν Γυαροῖς,
 ἐὰν σὺν φωνῶν αὐτῶ, καὶ
 ἑσθλὴν παντοσασιν ἠπό-
 ρω τῶν ἀναγκάων, παρὰ
 ἄλλο αὐτὸν τοῖς πορρεῦσι,
 οὐχ ἄλλο

considerabant. Ut autem
 diluxit, milites aderant (iam
 enim res erat divulgata)
 comprehensumque Diniam,
 nec hunc inficiantem homi-
 cidium, adducunt ad præ-
 fectum qui per id tempus
 Asiam moderabatur. Hic
 eum ad Persarum regem
 remittit. Nec ita multo post
 relegatus est Dinias in Gy-
 aron insulam ex Cycladi-
 bus unam, damnatus à rege,
 ut in ea quoad viveret, exu-
 laret. Agathocles autem
 cum reliquis in rebus nun-
 quam abfuerat, tum pari-
 ter soluit in Italiam, & a-
 micorum solus una est in
 iudicium comitatus, neque
 usquam defuit officio. Por-
 ro ubi iam in exilium pro-
 fectus est Dinias, ne tum qui-
 dem desertus est ab amico:
 quin potius ipse suapte spon-
 te damnatus versabatur in
 Gyaro, simulque cum illo
 exulem agebat. At quum iam
 rerum necessariorum omne
 inopia laborarent, lo-
 cans seipsum purpurarijs
 una

θυγατρὸς Διδίου, καὶ τὸ γινόμε-
 νορ ἐν τότε ἀπέρρωρ, ἔπρωρ
 τὸρ Δανίαν, καὶ νοσῆ@ντα
 δὲ ἐπὶ μύκισον ἰβρα@πουσ.
 καὶ ἀφθάνουτ@, οὐκίτι ἰπα,
 κιδθῆρ ἄρ πλῶ ἰαυτῷ ἰδὲλησ
 σον, ἀπῷ αὐτῷ ἐρ τῆ νέσ@ ξμα-
 υρ, ἀσχωρόμῃ@ ἢ ἰεθνῶτα
 ἀφριπῆρ τὸρ φίλορ. ἢ τὸ βι
 ἔρρορ φίλορ Εχλῖνος, δ πῶ πολ
 λὸ γρόμφορ. ἔτι φῶ δὲ οἶδα ἢ
 πῶτε Διισήλυθον, ἀφῷ Ὀ Αζα
 θεκλῆσ ἐρ Γυάρφ ἀπῆθαν.
 Τὸ ἢ ἔδει γε, ὦ Μνήσιππῆ, ἀνά
 μοσ@ δὲρ τὰυτῶ ἔλεγεσ, ἵνα ἢ
 ἀπιστῆρ ἄρ ἰδωάμλω αὐτίσ,
 ἔτω Συμβιόρ τινα φίλορ. ἢ
 Αζαθευκία φῶρ διηγῆσω,
 πηλῶ δὲδσ μῆ τινα καὶ ἄλ-
 λορ ὁμοιορ ἔπρωσ αὐτῷ Μνή-
 σῆκῆσ ὄινω καὶ ἄπορ, ὦ Τό-
 ξρι, Εὐθυδικορ ἢ Χαλκιδεῶ.
 διηγῆσ δὲ μοι πρὶ αὐτῷ
 Σιμυλ@, ὁ ναύκληρ@ ὁ Μι-
 γρικὸσ, ἰπομοσάμῃ@ ἢ μὲν
 αὐτὸσ ἰωρακρῶα τὸ ἔρρορ
 πηλῶρ πῶ φῶ ἔρρ ἐξ Ἰταλίας.
 Αθλώατῆ, πρὶ ἄλοισρ Πληγῶ-
 τῆμ ἢ μοι δὲ hoc Simylus^o Naclerus Magarensis, adiuuans
 profectō se teste rem factam esse. Aiebat enim nau-
 gauisse sese ex Italia Athenas, circiter Pleiadum occasum,

vna cum alijs vrinabat,
 quōdque hinc partum est
 referens, Diniam alebat.
 Quin & egrotanti diutif-
 sime inseruiuit: & ubi vita
 defunctus est, noluit vna-
 quam in patriam reuerti,
 verū inibi perseuerauit in
 insula, pudori sibi fore ra-
 tus, si vel mortuum amicum
 deseruisset. Hoc tibi Graeci
 factum amici retulerim,
 quod quidem non ita pri-
 dem accidit. haud enim
 scio si anni quinque prae-
 terierint quod Agathocles in
 Gyaro mortem obiit. TOX
 At vinam iniuratus ista,
 Mnesippe, dixisses, videlicet
 quo mihi fas esset eis non
 habere fidem. Adeo Scythicum
 quendam amicum
 Agathoclem istum descri-
 pisti. quin vereor ne quem
 & alium isti similem nar-
 res. MNE. Audiam &
 alium Toxari, Euthydicum
 Chalcidensem. Retulit au-
 tem mihi de hoc Simylus^o Naclerus Magarensis, adiuuans
 profectō se teste rem factam esse. Aiebat enim nau-
 gauisse sese ex Italia Athenas, circiter Pleiadum occasum,
 collectia

ἄθροισμα τινὰς ἀν-
 θρώπων, κομισθῆναι ἐν τῇ ἰσθμῷ
 αἰὶν τὸν Εὐθύδικον, καὶ ὑπὸ
 αὐτῷ Δάμονα τὸν Χαλκιδεῖα,
 καὶ τὸ ἑταῖρον αὐτῷ ἡλικι-
 οτάς τε ἔιν, τὸν μὲν Εὐθύδικον,
 ἑρρωμένον καὶ ὑπερβόρ, τὸν δὲ
 Δάμονα, ὑπαχρον καὶ ἀσθεν-
 ῆς. ἀρτι ἐν νόσῳ μακρᾷ, ὡς
 ἰδὼνα, ἀνίστασθον. ἀρχὴ μὲν
 τῆς Σικελίας ἀπὸ γῆς ὀρεντι-
 σσῶ ἐφ' ὃ Σίμυλ' ὄσφας ἐπὶ
 ἐπὶ πορθμῶν ὀρεντισσοῦ,
 ἐν αὐτῷ ἰσθμῷ ἰωνῶν ἰσθμῶν,
 χερσὶνα μέγιστον ἐπιπλοῦν
 αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν ποτὰ τὴν
 ἄρτις λέγοι, πικρῆς τιν-
 ῶς, καὶ σφοδρῶς καὶ χαλ-
 ζας, καὶ ἀμα, ὅτε χερσὶν
 ἡλακτο, ἐπὶ δὲ τῆς σφᾶς κα-
 τὰ τὴν Σάκωθον αἶν, ἀπὸ ψι-
 νῆς τῆς ἡβρῶος πλεοντος, ἐπι-
 πλοῦν σφᾶς τινὰς ἐπιπλοῦν-
 ῶς, ὡς τὸ ῥόδιον ἐπιπλοῦν
 τῆς ὀρεντι, ἀπὸ μίαν ὑπὸ
 τας, ὅσον ἐπὶ τὸ ὅσον σφᾶ
 ναυτιὰ ὅσα τὸν Δάμονα,
 ἐμᾶρ ἐκκινῶτα εἰς τὴν θά-
 λασσαν

vim impetumque fluctus exciperent : circiter noctis medium
 Damonem, qui in tāta iactatione naufraget, vomuisse in mare
 propender.

collecticios quosdam homi-
 nes vehementem in his fuisse
 Euthydicum, unaque cum
 hoc Damonem Chalceden-
 sem eiusdem amicam. Ac
 natu quidem eos aequaleis
 fuisse : verum Euthydicum
 valentem, robustumque :
 Damonem contra subpalli-
 dum atque valeudinarium,
 quasi qui nuper (ut appa-
 rebat) ex diuturno mor-
 bo reualuisset. Itaque ad
 Siciliam usque feliciter a-
 iebat Smylus nauigasse i-
 psos. Ceterum ubi trans-
 misso freto, in ipso iam Ioa-
 nio mari nauigarent, tem-
 pestatem maximam eis in-
 cubuisse. Quid autem at-
 tinet multa referre : imma-
 neis quasdam procellas ac
 sinuosas, tum grandines,
 et si que alia tempestatis
 mala? Ut verò iam haud
 procul abissent à Zayn-
 tho, nuda nauigantes auten-
 na, præterea et funes quos-
 dam trahentes, quo nimirum

αἰσθῶν. ἄτα, οἶμα, τῆς
 κῆδος βιωτότητος, ἐς δὲ λῆξ
 ἀφρα μέρῳ, ἰσικαθεύσας,
 καὶ τοῦ κῆματῳ σιωπῶσ
 ἄντῳ, ἰσικαθεύσας, αὐτὸν
 ἐπὶ πῶν κερφαλῶν, ἐς τὸ πῶν
 λαγῳ, οὐδὲ γυμνὸν τὸν ἄθ-
 λισμῳ, ὡς ἄρ καὶ ἔῃρ δυνά-
 θῳ νῆρ. αὐτὸς αὐτὸ βόῃρ πνι-
 γόφωσ, καὶ μόγις ἰαυτὸν
 ἄβρεχουτα τοῦ κελύδωνῳ.
 πῶρ δὲ εὐθῦλιον, ὡς ἠκου-
 ας (τυχεῖρ δὲ γυμνὸν ἰν τῆ
 ἐνυῖόντα) εἴψα ἰαυτὸν ἐρ-
 πῶν θάλασσαν, καὶ καταλα-
 βόντα τὸν Δαμωνα, ἠδὲ ἄ-
 παρορόντα (φάνηδα ἔδ
 ἰνὶ πολὺ τῶν α, τῆς σελῆ-
 νης καταλαμπόσης) συμ-
 πρᾶνῆχθαι καὶ συγκουῶ-
 ζῆν. σφᾶς δὲ ἰπιδυμῆρ
 πῶν αὐτῶις βουθῆρ, καὶ ἰα-
 ἔν πῶν συμφορᾶν τῶν ἀν-
 ἔρῳ, μὴ δυνάσθαι δὲ μὲν
 ἰν τῶν πρῶματι ἰαυνομῆ-
 ρους, πῶν ἰενά γα ποιῆσα,
 φῶντις τι ἔδ πομπῶν ἀφῆ-
 ναι αὐτῶις, καὶ τῶν κωντῶν
 τινας, ὡς ἐπὶ τῶν ἀρῆν-
 ἔρῳ, ἔτινι αὐτῶν ἀρῆν-
 χῶν.

propendentem. Deinde, ut
 conyicio, nave vehementius
 in eam partem, in quam ille
 propendebat, inclinata,
 simulq; propellente fluctu,
 excidisse eum prono capite
 in pelagus: neque nudum
 tamen, videlicet ut misero
 vel natate commodè lice-
 ret. Mox itaque succela-
 masse quum præfocares-
 tur, vixque sese ab un-
 dis sustolleret. Porro Eu-
 thydicum simulatque aus-
 disse (nam fortè fortune
 nuda in strato tum
 erat) abiisse semet in
 mare, arreptoque Damo-
 ne, qui iam deficiebat (diu-
 tius enim ista videri po-
 terant, luna scilicet relu-
 cente) una iuxta illum nas-
 se, ac subleuasse. Ac vol-
 uisse quidem illis opitu-
 lari sese, miseratus viro-
 rum calamitatem, verum
 nequisse, quòd vento præ-
 ualido reperentur. Illud
 tamen fecisse, subera com-
 plura ad illos proiecis-
 se, tum ex contis aliquot, ut
 ab his

Q 4

χοισιν, καὶ τὴν ἑ, καὶ τὴν ἀ-
ποθεράσαν αὐτὴν, ἢ μικρὰν
οὐδὲν. ἔννοησον τὴν
πῆρθε δὲ, τὴν τινὰ ἀρτις ἀν-
θλῶν ἐπιδείξιν ἐπιδείξαι δὲ
νοίας βιβασιότραν, πῆρθε ἀρ-
θρα φέροντες νοκτι ἐπισόν-
τα ἄς πῆρα γ' οὐτως ἡγε-
μεθόν, ἢ λειωνοῦσθε τ' θανού-
τε. καὶ μοι ἐπι φθαλαμῶν ἡ
θε τὴν ἐκπανάσιον τῶν λυ-
μῶτων, τὸν ἡχορ τ' ὕδατος
ἐπικλαμῶν, τὸν ἀφρόν πα-
ρῆγοντα, τὴν νύστα καὶ τὴν
ἀπόνοισιν, ἔτα ἀπτιγὸς
ἡχορ ἐκῆνορ, καὶ μόγις ἀνα-
αυθλοντα, καὶ τὰς χῆρας ὀ-
φείγοντα ὡς ἐταῖοσ, τὸν δὲ ἐ-
ποικυδῶντα ἐνθῶς, καὶ σω-
θῆοντα, καὶ δεδιότα μὴ πῆρα-
πόνηται αὐτοῦ ὁ Δαμόων οὐ-
τὴν ἢ ἀρ μολθοισ, ὡς οὐκ ἀ-
γνῶν ἑ καὶ τῶν φέρον, τὸν
Εὐθῆδικον διηγησάμεν. Τό-
ποτῆσον δὲ ἀπθλοντο, ὁ Μνῆ-
σιππε, οἱ ἀνθῶν, ἢ τίς αὐ-
τοῖς ἐκ πῆραλόγου σωτηρία ἐ-
χῆτο; ὡς ἔγωγε οὐ μετρίως
ἀσλοικα πῆρ αὐτῶν.

Μνῆ.

ἐνσπερο ἰλλῖς κοτιγῖτ' ἄδεο

ab his suspensi narent, si
quem forte ex eis nancifce-
rentur, postremò scansoria
quoque tabulata, quæ qui-
dem erant neuiquam exi-
gua. Cogita iam per deos
quod aliud grauius beneuo-
lentia documentum quis-
piam edere queat in homi-
nem amicum, qui nocui de-
cidisset in mare vsq; adeò se-
uiens, quam communicata
morte? Iamq; adeò mihi an-
te oculos pone imminentes
procellas, fragorè aquæ sese
agglomerâis, spumâ vndiq;
effervescentem, noctè, ac de-
sperationem, ad hæc illum id
præfocari incipientem, vixq;
vndis extantè, manusq; por-
rigentem amico: hunc autem
incontâter insilientè, simulq;
nante, prorsusq; soliciium ne
se prior Damon interiret.

Sic enim profectò cognosces
quod haud ingenerosum huc
quoque amicum, videlicet
Eutbydicu, retulerim. ΤΟ.

Virum perierunt viri, Mne-
sippe, an salus quæpiam ex
ego illis nō medioeriter timui.

MNE,

Μνή. θάρρα, ὃ Τόξαρι, ἰσθ-
 θησαν, καὶ ἴτι καὶ νῦν αἰσιν
 Αθλιώταρι, ἀρφα φιλοσ-
 φουώτα ὃ μὲν ἦ Σίμυλ^ο
 ταῦτα μόνα ἔχοντες, ἀ-
 ποτε εἶδεν τῆς νυκτὸς τὸν μὲν
 ἐκπύδοντα, τὸν δὲ ἐπιπυδῶν-
 τος, καὶ νυχουμένου, ἐς ὅσον
 ἦν νυκτὶ λατορῶν ἰσθιάσ-
 το, τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, οἱ ἀμφὶ
 τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διη-
 γουῦνται. τὸ μὲν πρῶτον, φη-
 λῶς τισι περιεσόντας, ἀν-
 ἔλαρ ἐπὶ τούτων ἑαυτοὺς,
 καὶ ἀπνήχουσα πονήτως, ὕ-
 σερρον δὲ, πλὴν ἀπράθραρ
 ἰσθιάστας, ἦδην πρὸς ἔω, προσ-
 νέξουσά τε αὐτῶν, καὶ τὸ λοι-
 πὸν ἐπιβάντας, ἐνμαρῶ-
 προσρηχθῆναι τῷ Ζακύνθου
 κιντὰ δὲ τούτους, οὐ φεύ-
 λους ὄντας, ὡς ἔγωγ' ἀν-
 ἔποιμι, ἀκουσθῶ ἦδην πρὶ-
 ὅν ἀκρον, ἐδὲν τί χέρουα
 αὐτῶν Εὐδαμίδας Κοίν-
 θι^ο, Αρεταῦ Κοίνθι^ο
 καὶ Χαερίαν^ο Κοίνθι^ο
 φιλῶν ἐκείντο, ἐν πόρῳ
 ἦτοι, περιεσόντες αὐτὸς ἄρ,
 ἐπὶ δὲ ἀπὸ θινου, σπαθίνας
 ἴψε παupertimus esset. Hic vita decedens, testamentum

MNE. Bono animo es, To-
 xaris, seruatī sunt, quī ho-
 dieq; Athenis agunt ambo,
 philosophiē dantes ope-
 ram. Nam Simylus ea de-
 num narrare poterat, quæ
 noctu videre licuit, hunc de-
 lapsū, illum desilientem, si-
 mulq; nantes quatenus per
 noctem dabatur aspicerē.
 Porro quæ post hæc accide-
 rint, Euthydi eius ipse narrat.
 Primum quidē subera qua-
 dam forē nactos, suspendif-
 se de his sese, atq; ita hæren-
 tes fluisse sanē quā in-
 commodē. deinde ubi tabus
 lata conspexissent, iam sub
 auroram aunnasse, concen-
 sisq; illis, commodē dein-
 de nantes appulisse Zacyn-
 thum. Post hos autem, qui
 neuitquam mali sunt, ut
 ego quidem autumo, acci-
 pe iam tertium, nihilo istis
 inferiorem. Eudamidas Co-
 rinthius Aretæo Corin-
 thio, & Charixeno Sicyo-
 nio amicis vtebantur, &
 ijs quidem opulentis quum
 reliquit,

Q 5

ποτίσουσι Εὐδαμίδα, καὶ
 ζῶντων αὐτοῖς κληρονομή-
 θήσονται παρὰ τοῦ νεκροῦ. οἱ
 κληρονόμοι δέ, οἷς ταῦτα
 καταπέλαστο, ὡς ἤκουσαν,
 ἤκουσ' ἄλλως, διακῶντων τὰ
 ἐκ τῶν ἀεθικῶν. ὁ μὲν
 οὖν Χαρίξανθ', ὡς τε μὲν
 νασὶ ἡμέρας ἐπιβίου, ἀπέ-
 θανεν. ὁ δὲ Ἀρεταῦθ', ἄ-
 εις ὁ κληρονόμος γινόμε-
 ν' ὅ, τὴν τε κείνου, καὶ τὴν
 αὐτοῦ μείδρα παραλαβὼν,
 πρῶτα τε τοῦ Εὐδαμίδα
 τὴν μητέρα, καὶ τὴν θυγα-
 τῆρα οὐκ ἐπὶ ποιοῦ ἐνδεί-
 κων, ἀπὸ ταλάντων πρῶ-
 τε, ἢ ἂν ἔχει, δύο μὲν τῆ
 αὐτοῦ θυγατρὶ, δύο δὲ τῆ
 τοῦ φίλου ἐπιδούς, καὶ τὸν
 γάμον γι' αὐτῶν ἐπὶ μιᾶς
 ἡμέρας ἤξιωσε γινέσθαι. τί
 σοι δοκᾷ, ὦ Τόξαρι ὁ Ἀρε-
 τᾶθ' οὐτ' ὅ; ἄρα φῶλον
 παράδωκεν ὡς παρὰ παρὰ
 ὄντα κληρονομίας,
 καὶ μὴ προδούς τὰς ἀεθί-
 κας τῷ φίλῳ; ἢ τίθ' ἔτι καὶ
 τοῦτον ἐν ταῖς τελέαις ψή-
 φουσ, μίαν τῶν πρῶτων ἂν;

Τόξ.

uent Eudamida, supersti-
 tes etiam ipsi hereditatem
 tradent mortuo. Athere-
 des quibus ista erant lega-
 ta, ut audierunt, venerunt
 illico, agnoscetes rataque
 facientes ea que erant tes-
 tamento mandata. Ita-
 que Charixenus quinque
 duntaxat dies superstes,
 diem obiit. Aretaus autem
 optimus successor factus,
 tum illius, tum suo ipsius
 suscepto onere, et matrem
 alit Eudamida, et filiam
 non ita pridem elocavit,
 ex quinque talentis que
 possidebat, duobus in pro-
 prie filie dotem, duobus
 in amici filiam erogatis.
 Ac nuptias ambarum eo-
 dem die fieri voluit. Quid
 tibi, Toxaris, Aretaus ita
 ste videtur? numquam leue
 amicitia argumentum ex-
 hibuisse, adita huiusmodi
 hereditate, neque deser-
 to amici sui testamento?
 an hunc quoque in perfectis
 idoneisque calculis ponimus,
 ut sit vnus e quinque?

TOX.

Τὸς, καὶ οὐτὸς ἢ λαλῶς, ἐ-
 γὰρ δὲ τὸν Εὐδαμίδα πονῶ
 μᾶλλον ἰθαύμασα τοῦ θάρ-
 σους, ὃ ἔχει περὶ τοὺς φί-
 λους. ἰδάνου γὰρ, ὡς καὶ αὐ-
 τὸς ἄν τὰ ὁμοία ἐπραξεν
 ἐπ' αὐτοῖς, ἃ μὴ καὶ ἐν δὴ-
 θύκας ταῦτα ἐνεγέγραπτο,
 ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἕκην
 ἐν ἄγραφῃ ἠερονόμῳ
 τῶν Σιούτων. ΜΝΗ. Ἐν λή-
 γας. τέταρτον δὲ ἰοι διηγή-
 σομαι, Στωδόμεν τὸν Χαρ-
 μόλεω Μασσαλιῶθεν ἰδιόχθη
 δὲ μοι, ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ὄσον-
 τι πῆρ τῆς καπίδῳ, λαλῶς
 ἀνὴρ, καὶ μέγας καὶ πλού-
 σιῳ, ὡς ἰδόντα, παρκαθή-
 τῳ δὲ αὐτῷ γυνῆ, ἐπιζήτους
 ὁδοιποροῦντι, τὰτι ἄλλα εἰ-
 σθηθῆς, καὶ ξηρὰ τὸ ἥμισυ
 τὸ διείδν, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν
 ἰκκκομένη, πανλώβητόν
 τι, καὶ ἀπόστοιμορμονὴ
 κερ. ἔτα ἰπὶ ἰθαύμασ, ἃ
 λαλῶς οὐτὸς, καὶ ἄρα ὁ ἄν,
 ἀνιχεται παροχομψίλο ἰο.
 αὐτῷ αὐτῷ γυναικα, ὃ δὲ
 ζας μοι αὐτὸν, διηγήτω πῶ
 ἀνάγκη

aduentam: is qui mihi eum commonstrabat, causam exponit
 quare

TOX. Et iste quidem egre-
 gius: quanquam equidem
 Eudamidam multo magis
 ob fiduciam admiratus sum,
 qua fuit erga amicos. decla-
 ravit enim quod et ipse ead-
 dem fuisset facturum erga
 illos, tamen si non essent ea
 scripta in testamento, ve-
 rum ante alios venisset non
 scriptus taliu heres. ΜΝΗ.
 Prohè dicis. Sed quartum
 iam tibi narrabo, Zenothe-
 nim Charmolei, Massilia
 oriundum. Commonstraba-
 tur autem mihi in Italia, pa-
 triæ nomine legatum agen-
 ti, vir decorus, procerus, ac
 diues, ut apparebat. Assi-
 debat illi vxo in rheda i-
 ter facienti, quum aliqui
 deformis, tum dimidia nem-
 pe dextra corporis parte
 manca, alteroq; capta o-
 culo, teterrimum quoddam
 et refugiendum terrieus-
 lum. Deinde quum demi-
 rarer, si decorus ille quum
 esset ac venustus, sustine-
 ret eiusmodi mulierem sibi

ἀνάκλησεν τὸ γάμου, ἀκεβῶς ἀ-
 δῶς ἕκαστα, Μασθλιώτης δὲ ἢ
 κῶτος λέω, Μενεράτης δὲ, ἕφης
 ἔσπαρτι δὲ δωσόμενος ταύτης
 φίλος λέω Ἰωόθιμος, πρῶτον
 τὴν ἡγεμονίαν ὁμοτίμῳ ἔφης.
 ἔξοντος δὲ ὁ Μενεράτης ἀφῆ-
 ρεθῆναι τὴν ἑστίαν ἐκ κατὰδίκης,
 ὅτι περὶ ἡ ἀτιμος ἐγένετο ἔπειτα
 ἐξ ἀκοσίαν, ὡς ἐφῆρναν ἔφης
 ἡνὲν μὲν παράνομον. ἔπειτα οἱ
 Μασθλιῶται κολλήσαντες ἔφης,
 εἰ τις παράνομα γράψαται,
 ἰληπῶς ἔφης ὁ Μενεράτης καὶ
 ἐπὶ τῇ κατὰδίκῃ ἢ ἐπὶ ἐκ πτω-
 σίς πρῶτος, ἢ ἐξ ἐνδοξῶ ἀδοξος
 ἢ ὁλίγῳ ἐξ ἔφης. μάστιγα δὲ
 αὐτῷ ἑώρα ἑώρα αὐτῷ, ἐπι-
 γαμῶ ἦδην, ἢ ὁ κατὰδίκῃ
 τῆς ἑστίαν, λέω ἔφης πᾶσι τῆς
 ἑστίαν ἔφης παρὸς, λέω γὰρ τῆς
 κατὰδίκης ἐκ ἐκ τῆς, ἢ ἐξ ἑστίαν
 αἰρ τῆς γὰρ ἐκ ἐκ τῆς καὶ πρῶτος
 τῶν ἑστίαν παραλαβῆναι, ἔπειτα
 ἑστίαν ἑστίαν ἑστίαν ἑστίαν.

quare in id matrimonium in-
 cidisset. nouerat enim com-
 perte omnia. nam ipse quo-
 que Masiliensis erat. Mene-
 crati (inquit) huius fædæ
 patri, amicus erat Zeno-
 themis, viro diuiti ac ho-
 norato ipse iisdem rebus par.
 Deinde aliquanto post fa-
 cultatibus exutus est ex con-
 demnatione Menecrates,
 quò tempore pariter infa-
 mis, & ad capessendos mas-
 gistratus inidoneus est iudi-
 catus a sexcentis viris, tan-
 quam qui sententiam ini-
 quam pronunciaisset. Ad
 hunc autem modum, in-
 quit, nos Masilienses mul-
 tiamus, si quis corruptè
 iudicet. Grauius itaque fe-
 rebat Menecrates, primum,
 quòd esset condemnatus:
 deinde, quòd è diuite pau-
 per: postremò, quòd ex no-
 bili repenti facilius esset in-

famis ac reiecticius. At præter cætera eum ipsa discreditiabat
 filia iam nubilis, vixit enim nata decem & octo, quam
 ne cum omni quidem patris substantia, quam ante condem-
 nationem possederat, dignatus fuisset quisquam ingenuus
 ac pauper facile accipere, quæ tam infelici fuerit forma.

Quin

ἰδέσθω δὲ καὶ καταπίστων
 πρὸς τὴν οὐρανὸν ἀύξανο-
 μίνων. ὡς δὲ ταῦτα πρὸς
 τὸν Ζηνόθεμιον ἀποδύρε-
 το, θάρρει, ἔφη, ὃ Με-
 νεκρατῶν οὔτε γὰρ ἀφρῆσαι
 τῶν ἀναγκῶν, καὶ ἡ θνη-
 τῆτος σου ἀξίον τοῦ γένους
 εὐρήσει νομήσιν τινά. καὶ
 ταῦτα ἅμα διεξίει, λαβὼς
 ἐν ὧ αὐτὸν τῆς δεξιᾶς, ἡ-
 κεν ἡ τὴν οὐρανὸν, καὶ τὴν τε
 οὐρανὸν, ποτὶ τὸ οὐρανὸν, ἐνέ-
 ματο πρὸς αὐτὸν, καὶ δῆπνον
 παρασκευασθῆναι κηλοῦσαι,
 εἰς τὰ τοὺς φίλους, καὶ τὸν
 Μηνικράτην, ὡς δὲ τινα
 τῶν ἐταίρων πεπεκὼς ὑ-
 ποστῆλαι τῆς λύρης τὸν γά-
 μον. ἰπὲρ δὲ εἰδὲ δέπνητο αὐ-
 τοῖς, καὶ ἔσπεσαν τοῖς θεοῖς,
 ἰν ταῦθα δὲ μετὰ αὐτῶ
 πλὴν οὐρανὸν πετένας, δε-
 δεξο, ἄπειρ, ὃ Μηνικρατῶν,
 παρὰ τὸν γάμρον ἐπιτοῦσιν.
 ἀξίον γὰρ ἔγὼ τῆς μετῶν πλὴν
 οὐρανὸν θυγατέρα Κυδισμάχην,
 οὐδὲν πῶκα δὲ πῶκα ἄλλυ-
 φα, τὰ πάντα πέντε καὶ ἑκοσι,
 τοῦ δὲ, ἀπαγε, λέγοντ',
 μὲ

Quin & concidere dicebatur,
 idq; circa lunam cre-
 scentem. Hæc ubi apud
 Zenothemin deploraret: Bo-
 no, inquit, animo es; Me-
 necrates. Neque enim ipse
 egebis necessarijs, & filia
 tua dignum aliquem suo
 genere sponsum inuenerit.
 Atque hæc eloquutus, statim
 apprehensa illius dextra,
 deduxit domum: ibiq; opes,
 quæ illi multæ erant, par-
 tius est cum illo: ac cena
 parari iussa, conuiuio ac-
 cepit amicos, & in his Me-
 necratem, veluti iam è nes-
 cessarijs cupiam persuasif-
 set ut puellam in matrimo-
 nium acciperet. Postea
 quam autem conuiuium per-
 egerant, libassent quæ dijs,
 tum verò plenum illi calicem
 porrigens: Accipe, in-
 quit, Menebrates, à genero
 symbolum affinitatis po-
 culum: nam hodie ducturus
 sum ego filiam tuâ Cydimacham:
 dotem autè iam olim
 accepi talenta quinque & vin-
 ginti. Illo verò respondente,
 Absit.

μὴ οὐ γὰρ, ὁ Ζηνοθεμι, μὴ
 οὕτω μανέλω, ὡς πνευθεῖν
 σι, νίον καὶ λαδὸν ὄντα, λέ-
 ρη ἀσχερᾶ καὶ κελωθυμένη
 συγκαταζωγυμένον. ὁ δὲ,
 ταῦτα διεξίούτῳ, ἀράμῳ
 τὸν νόμῳ, ἀπὸ ἰς τὸν θά-
 λαμον, καὶ μετ' ἠλίον πρό-
 ἦλθε, διακορῆσας αὐτῷ, καὶ
 τὸ ἀπ' ἐκείνου σώσειν ἵκε-
 ρα γὰρ, καὶ πάντι, ὡς ὁ-
 ρᾶς, περιεγόμενῳ αὐτῷ.
 καὶ οὐχ ὅπως οὐκ ἀσχερῶ-
 ται ὡ γάμῳ, ἀπὸ καὶ συμ-
 νωμένῳ ἵοικεν, ἐπιδακνύ-
 μῳ, ὡς καταφρονεῖ καὶ
 τῶν ἐν σώματι λαδῶν ἢ ἀ-
 σχῶν, καὶ πλούτου καὶ δό-
 ξης ἀφορᾶ δὲ ἰς τὸν φίλον,
 καὶ τὸν Μενεράτῳ ἐθεοί-
 ται χεῖρα πῆς φίλιαν ἵπὸ τῆς
 ψέφου τῶν ἱερακῶν γυρο-
 νέναι. πῶ δὲ ἦδεν γὰρ τούτων
 ἔτος αὐτὸν ἠμείματο καὶ ἔ-
 τύχη παθίον ἢ πάγκαλον
 ἐκ τῆς ἀσχεῖας αὐτῷ ταύτης
 ἐγένετο καὶ πρόβω γὰρ, ἐπὶ ἀ-
 ράμῳ αὐτῷ, ἀσκόμοισιν ὁ
 πατὴρ

Abst, ne feceris, ὁ Zenothe-
 mis, neve ipse vsque ad eo ino-
 saniam, ut te neglectum, qui
 & iuuenis es, & formo-
 sus, concipiam cum defor-
 mi puella ac debilitata con-
 iugatum. Hæc, inquam,
 illo loquente, hic spon-
 sam adiunctam tollens, ab-
 duxit in thalamum: ac pau-
 lō post prodijt, ea deuirgē.
 nata: atque ex eo tempore
 cum illa viuit, supra mon-
 dum diligens, & quemad-
 modum vides, circumse-
 rens eam. Et non solum
 non pudet matrimonij, ve-
 rum etiam perinde atq̃ glos-
 rians de eo sic ostentat, pro-
 pterea quod negligit corpo-
 ris formam ac faditatem,
 ad hæc opes & famam.
 tantum amici rationem ha-
 bet Menecratis, neque ar-
 bitratur eum sexcentum vi-
 rum sententia deteriorems
 esse factum, quantum ad
 necessitudinem. Quanquam
 pro his iam illi gratiam
 retulit fortuna, ad hunc modum: Puellus enim ei formos-
 sissimus ex illa deformissima susceptus est. Neque diu est
 quod

πατὴρ ἄς τὸ βελαντιῶν,
 θαπῶ ἐμμύθον, καὶ μὴ
 λαγὰ ἀμπυρόμυθον, ὡς ἰλι-
 ενότερον φανεύει τὸν
 πάπου; τὸ μὲν βρεῖφ' ἀ-
 νήλασας πῆς τοὺς βουλά-
 τας, καὶ σωκρότα τὰ χῆ-
 ρε; ἢ βουλή δ' ἐπιπλασάσα
 πῆς αὐτὸ; ἀφίνοι δ' Ἰνφί-
 κράτα πῶ καταδικῶν καὶ
 ἴδου ἐπιτιμὸς ὄσι, τικικου-
 τῶ σωγγορῶ χησάμφ' ὅ-
 πῆς τὸ σκεῦδριον, τοιαῦτα ὁ
 Μασθλιώτης ἔλιγε τὸν
 Ζωόθιμυρ ἀργάσαι ἵπῃ τῷ
 φίλου; ὡς ὄρᾳς, ὁ μικρὰ, ὅδ'
 ἴπῳ ποικῶν ἀρ' Σκυθῶν γε-
 νόμφρα, οἱ γὰρ τὰς παλαι-
 κὰς ἀκείβῃς τὰς καμίσας
 ἐκλιεῖσθαι θέλοντα. λοιπὸς
 ἡμῖν ὁ πέμψ' ὅ, καὶ μοῦ ὄλο-
 κῶ ἐκ ἀπορ' ἱρέφ', Δημητρί-
 τῶ Σοικίως ἐπιλαθόμεφ' ὅ-
 σωκπλαῶς τῆ ἱς πῶ Αἴ-
 γυπλον ὁ Δημητρί' Ἀντιφί-
 λῳ δ' Ἀλωπικῶσφ, ἱτάσφ
 ἐκ παῶσφ ὄντι, καὶ σωκφί-
 βῶ σωκῶ, καὶ σωκπλαῶσφ
 το, αὐτὸς μὲν πῶ σωκῶ
 ὄσμη-

quod tollens hunc pater in-
 tulit in curiam, frondibus
 oleaginis coronatam, ac pul-
 lis amictum, quo plus mise-
 rationis auro conciliaret. At
 infans arridebat iudicibus,
 et manibus complodebat.
 Itaque curia commota su-
 per illo, remisit multam Me-
 necrati: atq; ille iam rei fa-
 maeq; restitutus est, eius-
 modi patrono usus apud iu-
 dices. Haec affirmabat Mas-
 siliensis Zenothemii amici
 gratia fecisse, haud medio-
 cria, sicuti vides, neque qua-
 lia passim Scythae facti-
 tant, qui concubinas for-
 mosissimas summa cura di-
 ligere dicuntur. Restat nos-
 bis quintus. Neque verò mia-
 hi videor alium quem-
 piam debere dicere Demetrio
 Suniensi praeterito. Nautis
 garat in Aegyptum Des-
 metrius una cum Anti-
 philo Alopecensi, qui cum
 illi iam inde à teneris ans-
 nis fuerat amicitia, atq;
 que ephēbus ephēbo conui-
 versat, pariterque fuerat eruditus, ipse quidem Cynicam
 disciplinam

ἀποκρίσιν ἀσκήμων, ἰσὺς τῷ
 Ροδίου ἰκάνω Ὁφισῆ, ὁ δὲ Ἀν-
 τίφιλος ἰατρικὴν ἄρα ἐμ-
 νητα, καὶ δὴ πρὸς τὸ μὲν Δημό-
 κριτον ἐτυχεῖς ἐν τῷ Αἴγυπτον
 ἀφ' ἧμῶν, κατὰ θείαν τ' ἑν-
 ραμίδων, καὶ τῷ Μέννονον.
 ἤκει γὰρ ταύτας ὑψηλὰς οὐ-
 σας, μὴ παρέχουσι σκιὰν,
 τὸν δὲ Μέννονον βοᾶν πρὸς
 ἀνατέλλουσαν τὸν ἥλιον. τού-
 των ἐπιθυμίας Δημήτριον,
 θίας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀ-
 κροάσιος δὲ τοῦ Μέννονον,
 ἀντιπλοῦκος κατὰ τὸν Νέ-
 λον, ἐκτὸρ ἠδὲ μιλῶνα, ὀκνή-
 θεντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ
 θάλασσαν ἀπλητῶν τὸν Ἀντί-
 φιλον. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ συμ-
 φορᾷ ἐρχόμενος, μάλα γυναικῶ-
 τινος φίλος Διομήδης. οἰκίτης
 γὰρ αὐτῶ, Σύρον καὶ τὸ νο-
 μα καὶ τὴν πατρίδα, ἱεροσώ-
 λοιτοισι κοινωμένης, σωεί-
 σθηλὸς τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀναβεί-
 διον, καὶ ἀπονήσαντο τὸν
 θεῶν. χεῖρας τε φιάλας δύο,
 καὶ κρητῆρον, χεῖρας καὶ τῶ-
 το, καὶ λινοκεφάλους ἀργυροῦς,
 καὶ

disciplinam sequutus sub
 Rhodio illo sophista, An-
 tiphilus verò medendi scien-
 tiam exercuerat. At hoc tem-
 poris fortè profectus fue-
 rat in Aegyptium, ad specta-
 culum d Pyramidũ, e Mem-
 nonisq̃. Nam audiuerat il-
 las, quum essent sublimes,
 umbram non iácere : Mem-
 nonem autem vocem edere
 exoriente sole. Harum igitur
 rerum cupiditate adduc-
 tus Demetrius, videlicet ut
 Pyramidas intueretur, ac
 Memnonem audiret : sex-
 tum iam mensem aduerso Νέ-
 λο ναυγabat, relicto Anti-
 philo, quòd is iinere atque
 aestu defessus esset. Huic au-
 tem interea calamitas inci-
 dit, quæ singularem quem-
 piam amicum postularet.
 Nani puer eius ut nomi-
 ne, ita ὁ patria Syrus, ini-
 ta societate cum sacrile-
 gis aliquot, ὅνα cum illis
 in Anubis templum irru-
 pit : sublatoque Deo ad hoc
 phialis aureis duabus, tum

sadoceo aureo ὁ hoc, neque non cynocephalis argenteis,
 R atque

καὶ ἅπαντα τοιαῦτα, κατέβην
 το πάντα παρὰ τῷ Σύρῳ.
 εἶτ' ἐμπρόσθεν (ἰάλασαν
 γὰρ τι ἀπειμποδοῦντων) ἄ=
 πανθα ὄντως ἐλθόντες ἐβλό=
 ρηοὶ ἐπὶ τοῦ προχοῦ. καὶ ἄς
 γόμφοι ἦσαν ἐπὶ πύλιν οἰκίαν
 τοῦ Αντιφίλου, καὶ τὰ φά=
 ρα ἐξέφερον, ἅπα μὲν τις
 ἐξέροτανῶ κέρμα. ὁ, τι
 οὐδὲ Σύρῳ ἰδέετο ὄντως,
 καὶ ὁ Διοσκότης αὐτοῦ ἄν=
 τίφιλι. οὐτ' ἔμψ καὶ μ=
 τὰξυ ἀκροῦμψ τοῦ δι=
 Δασκάλου, ἀνοσπααίεις ἐ=
 βούθη δὲ οὐδέεις, ἀπὸ καὶ
 οὐ τίως ἰταῖροι ἀπιστερον=
 το, ὡς τὸ Ἀνουδέλιον σι=
 συλλήκτα. καὶ ἀσέβημα αὐ=
 τῶν ἤγοῦντο εἶνα, ἐ σωτ=
 πὶόν ποτι, ἢ σωμασιθάλασαν
 αὐτῶ. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ τῶν
 οἰκιστῶν, δύο ὄντων, ἅπαν=
 τα ἐκ τῆς οἰκίας συσκαα.
 σάμφοι, ἔχοντες φάροντες.
 ἰδιδετο οὐδὲ ἄθλι. Αν=
 τίφιλι. πολλὴ ἤδη χόρον,
 ἀπάντων, ὅσοι ἦσαν κληρ=
 γοὶ ἐκ τῷ Διοσμάτιῳ, μα=

ρῶτα

rit: habitus interim omnium, quantum in carere erat, jon=

tium

atque id genus alij, omnia apud Syrum deposuerat. Deinde forte comprehensi, (capti enim fuerant diuidentes nescio quid) rem omnem protinus confessi sunt, districti in rota: deportatiq; venerunt in aedes Antiphili: ibi res furto sublatae depromebant, sub lectica quadam in abdito conditas. Syrus itaque illicto vinctus, unaque herus huius Antiphilus: atque is quidem interea dum praecceptorem audit, auulsus. Nec opitulabatur quispiam: quim magis hi, qui fuerant haecenus amici, auersabantur hominem, tanquam qui templum Anubis sacrilegio compilasset: seseque impiari credebant, si cum illo bibissent, aut edissent. Porro duo, qui reliqui erant pueri, quicquid erat in domo, conuasantes, fuga discesserunt. In vinculis igitur erat miser Antiphilus multum iam tempo=

ῥῆταίῳ ἔνθ' ἄνωγ' ἀνδρῶν. καὶ ὁ ἐπι
 τῶν ἀσμιῶν Αἰγυπτῶν, δα.
 εἰδαίμων ἄνθρωπος, ὡς
 ῥαυεῖσθαι καὶ τιμωρῆσθαι ἔ
 θεῶν, βαρὺς ἔσ' Ἀντιφίλων ἰφρ.
 εἰς. ἢ δ' ἀπλογοῖτό ποτε, λέ.
 γων ὡς ἄλλο τῶντον ἔργασσα,
 ἀναίσιχως ἰδέσθαι, καὶ πο
 τὸν πῶλλον ἐπὶ τῷ ἰμισῷτο.
 ἔπειθ' ἔπειτα τοῖς ῥῶν ἰδῶν, καὶ πο
 νύρας ἔχων, οἷον ἀκὸς χαμῶ
 καθάδ' ὄντα, καὶ ἄνυκτὸς ὄδῃ
 ἀπέναντα τὰ σέλινα διωάμε
 νορ, ἐν τῷ ἔσθῳ κατακλιθεῖσ
 μῶνα. τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας, ὁ
 κλοῖδ' ἔρκε, καὶ ἡ ἑτέρα χάρ
 παπιδυμῶν, ἢς δὲ πῶν ὑ
 κτα, ἔδ' ὄλον καταδ' ἰδέσθαι.
 καὶ μὲν καὶ τῷ οἰκῆμαίῳ ἢ
 ἀνοσομῆ, καὶ τὸ πῶν ἰν
 ταυτῷ ποτῶν ἀδιδυμῶν,
 καὶ ἰσχυροφρημῶν, καὶ μὲ
 λτις ἀναπυρόντων, καὶ τοῦ σι
 θῆρ' ὁ φόρῳ, καὶ ὑπνῷ ὀ
 κηῳ, ταῦτα πάντα χαλεπὰ
 βῶ, καὶ ἀφύρῳ, οἷον ἀνθρῖ
 κένων ἀύθα, καὶ ἀμνηστῶ
 πῆς ὅτω σκληρῶν τῶν ἄκα
 ταν. ἀπαγορεύῳ ἢ ὡτῶ,
 καὶ μὴ δ' οἷον ἀρεῖσθαι θλονος,

tium scelestissimus. Porro
 prefectus carceris Aegy
 ptius, homo superstitiosus, ra
 tus sese gratum facere Deo,
 atq; illius oleisci vices, gra
 uis Antiphilo imminabat.
 Quod si quando defenderet,
 affirmans se nihil eiusmodi
 parasse, impudens habeba
 tur: atque hoc nomine multo
 etiā magis erat iniustus. Sub
 ægrotabat itaq; iā, maleq; ha
 bebat: nec mirū, quippe q̄ hu
 ni cubaret, idq; etiam noctis,
 neq; crura sineretur proten
 dere, ligno inclusa. nam per
 diē catasta stringebatur, alie
 ra manu vincula ferro: at nos
 elu cogebatur totus in vincu
 lis esse. Ad hæc insuper do
 micilij pador ac præfocaz
 tio, multis ibidem vinculis, lo
 cumq; angustū prementibus
 aded, ut vix respirarent, tum
 ferri stridor, ac somnus exi
 guus, hæc omnia molestæ
 rant, atq; intoleranda: s̄ ni
 mirum homini eiusmodi re
 rū insueto, minimeq; ad tam
 durū vitæ genus exercitatio.

Quum verò iam deficeret, ac ne cibum quidem capere posset,

ἀφινῆται ποτε καὶ ὁ Δημή-
 τερος, ὅθεν ἄδως τῶν ἡδύ γε-
 γνηκυῶν. καὶ ἐπειδὴ ἔμα-
 θεν, ἵς ἄχρῃ εὐδὲς ἐπὶ τὸ δρο-
 ματικέον δραμάς ἰλθῶν,
 τότε μὲν ἔκαστ' ἔχθη· ἐσπί-
 ρα γὰρ ἴω, καὶ ὁ δρομοφύλαξ
 πάλαι ἰακκλακῶς τῶν θύρων
 ἐκάθασθε, φροσῶν ὡς οἰκί-
 ταις παρὰ κλεισάμην· ἐω-
 θεν δὲ ἐστέρηται, ποικίλινε-
 τούσας, ἢ παρὰ λῶν, ἐπὶ πο-
 λὺ μὲν ἴστα τῶν Αντίφιλον,
 ἄδελφον δὲ τῶν βακῶν ἐγγε-
 σμμένον. ἢ περὶ ἄντρο-
 πῆτο καὶ ἔκασον τῶν διδ-
 μῶν, ὡς περ ἐκάθισαν οἱ
 τὲς οἰκίαις νεκρῶς, ἢ δὲ ἐω-
 λον ὄντων, ἀναλῶντων ἐν
 ταῖς παρατάξισι. καὶ εἰ γε μὴ
 Δύνομα ἔδωσεν, Αντίφιλον
 Δεινομήτους, ἡδὲ ἐπὶ πολὺ
 ἔγνόσεν ἄν ὄσις ἴω, τοσοῦ-
 τον ἤμακτο πρὸ τῶν θειῶν.
 ὡς δὲ τῶν φωνῶν ἀδρόμην
 ἀνέδωκε, καὶ περὶ οὐτ' ἔσ-
 σέλας τῶν λόμων, καὶ ἀπά-
 γων τὸ προσάπου ἀχμηρῶν
 agnosci quisnam esset : vsque adeo præ malis erat transfigu-
 ratus. Vt verò ad vocem agnitam respondisset, atque ad-
 eunte illo comam diduxisset, eam à vultu abigens sordidam
 atque

reuersus est tandem & De-
 metrius, nihil dum sciens co-
 rum quæ acciderant. Vt au-
 tem cognouerat, quo in lo-
 co res esset, statimq; curri-
 culo ad carcerem venisset :
 tum quidem admissus non
 est, propterea quòd vespe-
 ra iam esset, & carceris cus-
 stos iam dudum oclusis fo-
 ribus dormiebat, ministris
 excubias agere iussis. At
 manè quum esset ingressus,
 multis videlicet precibus
 admissus accedès multo tem-
 pore, querebat Aniphi-
 lum : quippe malorum mul-
 titudine sic immutatum, ut
 cognosci non quiret. Cir-
 cumiens igitur, è vinculis vs-
 numquenque contempla-
 tur, eorum more qui familia-
 rium cadauera iam marcia-
 da facta requirunt in fra-
 gibus. Quòd ni nomen fuis-
 set eloquutus, Antiphilum
 Denomenis filium : ne lon-
 go quidem tempore potuisset

καὶ συμπληρωμένη, ἔδει-
 ξεν αὐτὸν ὅσις ἴω. ἄμφω μὲν
 αὐτίκα αἰδουοῖν, ἰληγιά-
 σαντῶν ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίᾳ
 τῶ βία, χρόνος δὲ ἀναλαβῶν
 αὐτόν τε καὶ τὸν Αντίφιλον
 ὁ Δημήτριος, καὶ σαφῶς ἔ-
 κασα, ὡς ἔχων, ἐκλυθόμε-
 νος παρ' αὐτοῦ, θαρρῆεν τε
 παρακλιθεῖσα, καὶ διελθὼν
 τὸ τεύχωνιον, τὸ μὲν ἕμισυ
 αὐτὸς ἀναβάπτει, τὸ λοι-
 πὸν δὲ ἐκείνῳ δίδωσι, ἃ ἔα-
 χε πινεῖν καὶ ἐκτιτυχωμέν-
 να ῥάκι περισπάσας. καὶ τὸ
 ἔκ τούτου, πάντα τρόπον συ-
 νῶν, ἐπιμυθόμενος αὐτοῦ, καὶ
 θεραπεῶν παραδὸς φέρον.
 ἢ τοῖς ἐν τῷ λιμνῆ ἑμποροῖς,
 ἔσθον ἄς μίσθω ἡμέραν, οὐκ
 ὄλιγον ἀπέφειρεν ἀχθοφο-
 ρῶν. ἔτ' ἐπανελθὼν ἐκ τῆς
 γῆ, μίσητος ἢ ἢ μισθῷ ὡς δει-
 μόνυλακί καὶ ἀβαλῶν, τιθασ-
 σὸν αὐτῷ, καὶ ἐρλευκὸν ἀπαρ-
 γάζετο αὐτῷ, τὸ λοιπὸν ἢ, ἄς
 τῶ τῷ φέρον θεραπεῶν, ἰνα-
 ῶς αὐτῷ δίδωκε, καὶ τὰς μὲν
 ἡμέρας, συνῶν ὡς Αντίφίλου,
 παρα

peditabat. Atque interdiu

atque impexam, ostendit se
 se quis esset. Hic ambo col-
 lapsi sunt, oculis obtorta ca-
 ligine in tam inopinato spes
 etaculo. Verum aliquantū
 post, posteaquam et ipse si-
 bi redditus, et Antiphila
 lum recipiens Demetrius,
 de singulis esset illum dili-
 genter percontatus, bono a-
 nimo esse iubet. Tum disse-
 cto pallio, dimidiato quidem
 induitur ipse, reliquum au-
 tem illi donat, detractis illi
 puribus atque detritis, qui-
 bus erat opertus panniculis:
 atque ex eo die modis om-
 nibus illi aderat, curam eius
 agens, inseruiensque. Lo-
 cans enim sese ijs, qui versa-
 bantur in portu mercatori-
 bus, à mane ad medium us-
 que diem oneribus gestandis
 non parum lucri faciebat.
 Deinde ab opere reuersus,
 mercedes partem carcera-
 rio in manum dabat, quo illi
 mansuetum huc ac pacatum
 redderet. De reliquo autem
 in amici curam affatim sup-
 peditabat. Atque interdiu

παραμυθεῖσθαι, ἐπεὶ δὲ νύξ
 καταλάβοι, ὀλίγον πρὸ τῆς θύ-
 ρας τοῦ δεσμοφύειν, σιβάδιον
 τι ποικιλάμην, καὶ φύλλα δὲ
 προβακίον, ἀντιφίλων, καὶ
 νον μὲν αὐτὸν ὅσα ἀντιφίλων,
 αἰσίων μὲν ὁ Διμήτριος ἀνω-
 λυτός, ῥᾶνον δὲ φέρων τὸν συμ-
 φρονῶν ὁ Αντιφίλων, ὑπερῶν
 δὲ ἀρδανόντων, ἢ τῶν δεσμο-
 τηέων καὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμά-
 κων, ὡς ἐβόη, φυλακὴν τε ἀ-
 κελῆς ἰσχυρῆς, καὶ οὐκ ἐπιπα-
 ρηατὴς ἐς τὸ οἰκίμα τῶν δε-
 λυμένων, ἔφ' οἷς ἀρδῶν, καὶ
 ἀνιόντων, ἐν ἔχων ἀλλως πα-
 ρέιναι τῶν ἐταίρων, προσαγγέ-
 λη, ἑαυτὸν, προσελθῶν τῶν
 σωμασῶν, ὡς εἶναι λιπονω-
 νηκὸς τῆς ἐπὶ τῶν Ἀνυβίων ἐπι-
 βολῆς, ὡς δὲ τῷτο ἔπηρ, ἀπὸ γυ-
 το ἀνθὸς εἰς τὸ δεσμοτήριον,
 καὶ ἀχθεὶς παρὰ τὴν Αντιφι-
 λον, τῷτο γοῦν μάλιστα ποικί-
 ἐκταύσας τὴν δεσμοφύλα-
 κα, ἐξαρτάσας παρὰ αὐτῶν,
 κλησίον τῶν Αντιφίλων, καὶ ἰσθ-
 τῶν αὐτῶν λιποῖν δὲ δεῖναι.
 ἔργα δὲ καὶ μάλα ἔδει-

quo illum consolaretur: ubi
 verò nox occupasset, pro
 carceris foribus, facto ex
 herbis torulo, substratisq̄
 frondibus, acquiescebat. Et
 in hunc quidem modum ali-
 quandiu debebant: ut Des-
 metrius nullo vetante ingre-
 deretur, atque ob id mitius
 ferret calamitatem Antiphī-
 lus: donec^h extincto in car-
 cere latrone quopiam, idq̄
 ut putabatur, veneno: ὅ-
 custodia exactissime obser-
 uata: neque deinde quis-
 quam admissus in domicili-
 um vinculis liber. Quas ob-
 res dubius atque anxius,
 quum alia vita non pateret,
 quā liceret amico adesse: a-
 dito præfecti collega, sei-
 psum defert tanquam in irru-
 ptione templi Anubis com-
 munem operam addidisset.
 Id simul atque confessus est,
 abductus est illicò in carce-
 rem, ac ductus ad Antiphī-
 lum. Nam hoc magnis preci-
 bus vix obtinuerat à carcea-
 rio, ut proximè Antiphilo,

etque eadem in trabe vinciretur. Hic igitur vel maxime de-
 claravit,

ἔτι τὴν ἀνομιαν, ἢ εἴχεν πρὸς αὐτὸν
 ἢ ἀμελῶς ἢ κατ' ἐπιθυμίαν
 δεικνῶν· καὶ τοῖς ἐνόμοις καὶ
 αὐτὸς ἐπιμελῶς ὅτι ὅπως
 ἐκείνῳ μάλιστα καὶ καλῶς δύναιτο
 εἶναι, καὶ ἵππον ἀνιάσειν. ὡς
 ἔξω ἐφ' ἑσέα, μετ' ἀπάντων
 ἡσυχασθῆναι τὸν χρόνον δὲ καὶ
 τοῖον δὲ τι προσπερῶν, ἔπαυ-
 σεν ἐπὶ πλείον αὐτοῦς δυσυ-
 χοῦτας. εἰς γὰρ τῶν δευτε-
 ρῶν, ἐκ οὗτων ὅθεν, εἴως
 ἀπορίας, καὶ σιωπῆς
 πᾶσι τῶν δευτερῶν προσ-
 λαβῶν, ἀπειρία τε τῶν ἄλλων
 οἰον, ἢ ἰδιότητος ἐξῆς, τῶν
 ἡλιθίων ἢ αὐτῶν διαρρο-
 ῶν, καὶ ἀρῶν ἀπαίτης. οἱ
 δὲ ἀρῶν ἀνὰ τὸν ὄμαρῶν, ὁ
 ἀλλοῦς ὄντας τοῦ φύλακος,
 ἐκπιδοσιν ἀρῶν. ἐκείνοι
 γὰρ οὐ τὸ παράνομα, ἐν-
 θὰ ἐδύατο ἕκαστος, ἡσυχασ-
 τῶν, ὑπεροχὴ συνελθῆναι
 ὅτι οἱ πολλοί. ὁ Δημήτριος
 δὲ καὶ ὁ Αντίφιλος κατὰ χά-
 ραν ἕμεναι, καὶ τὸ Σύρον καὶ ὁ
 ἡρωίδης ἀποῖν. ἐπὶ δὲ
 ἡμέρα ἐξῆς, μάθων ὁ τῶν
 Ἀίρων

declarauit quanto in illum
 fuerit amore, quum suai-
 psius incommoda negligea-
 ret, cum ipse interim a-
 grotaret: illud autem cura
 haberet, quo pacto fieri pos-
 set ut ille quam plurimum
 dormiret, & minimum ange-
 retur. Aique ita conimodè
 tolerabant, communicatis
 inter ipsos malis: donec alia
 quando post tale quiddam acci-
 cidit, quod finem, feruè eo-
 rum imponeret calamitati.
 Siquidem è vinculis quispiam
 haud scio unde nactus li-
 mam, adiunctis cōiuratis ca-
 ptiuorum plerisque, cate-
 nam inseruit, qua seriatim e-
 rant adstricti, cyphonibus in
 hanc inseruit, soluitq̃ omnes.
 Qui quidem facile trucidati-
 tis (quippe paucis) custo-
 dibus, conglobati proflicia-
 re: atque hi quidem illic
 quò quisque poterat, distri-
 pati: postea pleriq̃ sunt com-
 prehensi. Porro Demetrius &
 Antiphilus inibi remanse-
 runt, Syro quoq̃ retento, qui
 iam aufugere parabat. Ut autem diluxisset, Aegypti praeses
 R. 4 cognito

Αἰνυτορ ἐπιτραμμυθὸ τὸ
 συμβόκκιδς, ἐπ' ἐκένους μὲ
 ἱαμψι τὸς διαζουμψος, με-
 τασαλάμψθ δ' τὸς ἀμφι θ'
 Δημήτριον, ἀπέδυσσε τῶν δε-
 σμῶν, ἐπαίνεσσε, ὅτι μόνος ἐν
 ἀπείδρασσε. ἀπὶ ἐν ἐκένοι
 γρ ἠγέπηθερ, ἕτας ἀφιέμφοι.
 ἕβῶα δ' ὁ Δημήτριθ, κῆρ σα-
 νά ἱποία ἀδικεῖσθα σαφῶς οὐ
 σμικρὰ, ἀ δόξουσι λακδῆροι
 οὐτῶς, ἐνέθ ἠεπαίνῶ τὸ μὴ ἀ-
 ποθεῖνα, ἀφ' ἕδω κῆρ τέλθ
 λυάγκασσε τὸν δικαστῶ, ἀ-
 κείῶς τὸ πρῶμα ἐξέτασαι.
 ὅθ, ἐπ' ἕμαθερ δέκρ ἀδ' κῆρ
 τας, ἐπαίνεσσε αὐτῶς, τὸν Δη-
 μῆτριον δ' κῆρ πάνυ θαυμά-
 σασ, ἀφίσι, παραμυθισάμψ
 θ' ἐπὶ τῆ λολασε, λῶ λῶ-
 σλονθ, ἀδ' ἕνος διεθῆτῶ, κῆρ
 ἐκῆτρορ δαρησάμψθ παρ
 αὐτῶ, δραχμῆς μὲ μνείας
 τὸν Αντιφίον, δ' ἰς τοσαύ-
 τας δ' τὸν Δημήτειορ, ὁ μὲ δ' ἔρ
 Αντιφιδθ ἕτι κῆρ ἐρ Αἰ-
 γυπθ ἐστῆρ ὁ δ' Δημήτριθ, κῆρ
 τὰς αὐτοῦ δισμνείας ἐκένῶ
 λατα=

to Demetrium. Ac Antiphilum etiam nūc quidem in Aegypto
 est: Demetrius autem sua quoque viginti millia relinquens
 amico.

cognito quod acciderat, eg-
 misit quidem qui illos insea-
 querentur: accersitis autem
 iis, qui erant cum Deme-
 trio, soluit à vinculis, col-
 laudatos, quòd soli non au-
 fugissent. At illis haudqua-
 quam sat erat ut hoc titu-
 lo demitterentur: clamabat
 autem Demetrius, sibiq; non
 mediocribus in rebus iniu-
 riam fieri prætendebat, si
 pro maleficis habitus, vide-
 rentur vel commiseratione,
 vel ob id laudis, quòd non
 aufugissent, dimitti. In sum-
 ma, compulère iudicem, ut
 causam exactiùs excuteret.
 At hic ubi reperit nihil eos
 commeritos, collaudatos il-
 los, Demetrium autem seorsu-
 sum quoque admiratus, libe-
 ros esse iussit, consolatus
 super pœnam quam tulerant
 præter ius in vincula conie-
 cit. Quin etiam ambos mus-
 nere profecutus est, idq; de
 suo: Antiphilum drachma-
 rum decem millibus: bis tan-

ἀγαθούς καὶ βεβαίους φίλους.
 καὶ τὸ λοιπὸν ἴδὲ κατὰ τὰς ἀπὸ
 τοῦ λόγου, σοὶ τῶν εὐέλων πα-
 ραδίδια, αὐτὸ δὲ, ὅπως μὴ χεί-
 ρους ἐρεῖς τοὺς Σκυθίας, ἀλλὰ
 πομπῶ τέτων ἀμείνους, αὐτῶν
 σοὶ μάλιστα, ἢ τι καὶ τὴ δεξιᾶς
 περιούσιας, ὡς μὴ ἀπειλη-
 θῆναι αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ ἀνδρα-
 γαθῶν εἶναι, ἐπεὶ καὶ γενεῶν ἀν-
 πάθους, Ορέστου μὲν καὶ Πυ-
 λάδου πάντων σοφιστικῶς ἐπιαι-
 νήσας, ἵνα ἢ τὴ Σκυθίας φαυ-
 λος εὐτοῦ φανόμοπος. Τὸ δὲ
 καὶ ἢ Μνήστιναι, ὅτι καὶ παρορ-
 νήσας μὲν πρὸς τὸ λόγον, ὡς περὶ ὁ
 πάντων σοὶ μέγιστον, ἢ ἀπειλη-
 θῆναι τῶν γυναικῶν κρατῆναις
 ἐπὶ τοῖς λόγοις, ὡς περὶ ὁ μὲν
 καὶ ἴδὲ, καὶ ἴδὲ, ὡς περὶ αὐτὸν, καὶ
 διδοῦσά μιν, ὅτι ἢ τὴ Σκυθί-
 κῶν τῶν καὶ μάλιστα, ἐπὶ δὲ τὸν τὸ
 ἐργα ἢ τὴ θρηνησά τὸς λόγους.
 προσδοκῶντας δὲ μὴ δὲ τὸν τὸν
 ὅτι πᾶσι μὲν, οἷα αὐτὸν διεξι-
 λυθῶν, ἵνα αὐτὸν ἢ τὸς ἀπορ-
 ρων ἢ τὴ μὲν αὐτῶν γυναικῶν, ἢ
 ἢ τὸς

res ipsæ longè magis loquantur, quàm verba. Nihil autem
 eiusmodi expectaueris à nobis, cuiusmodi in commemorando
 laudib. extulisti: puta si quis sine dote duxerit deformem mu-

lierem:

præclaros ac firmos amicos,
 Quod reliquum est, iam de-
 cedem à narratione, tibi di-
 cendi partes trado. Tu por-
 tò vni Scythas his non in-
 feriores referas, sed longè
 præstantiores, tibi ipsi cu-
 ra fuerit, si quid de dex-
 tra sollicitus, ne ea tibi præ-
 dicatur. Verùm oportet
 strenuum præstare virum.
 Etenim res quædam vehem-
 enter ridicula tibi conti-
 gerit, si cum Orestem ac Pi-
 ladem admodum sophisticè
 laudaris, pro Scythia dis-
 cens, orator ignauus appa-
 reas. F. O. Rectè tu quidem
 Mnesippe: qui quidem ad-
 dicendum etiam exhortaris,
 perinde quasi nihil sollicitus
 sis, ne tibi lingua execetur,
 dicto in narrationibus. Sed
 iam exordiar, nihil quidem
 quemadmodum tu, verbis
 phalerans atque exornans
 (neque enim is Scylha-
 rum mos) præsertim quum

θα. ἔνθα μάλιστα δὲ φίλων
 ἀγαθῶν, καὶ δὲ τοῦ ὡς βε-
 βαιοτάτη σωθῆμεθα τὰς
 φιλίας, μόνον τοῦ ὅπου
 ἔμαχον, καὶ δυσποθέμετον
 αὐτὸ νομίζοντες. πρότερον δὲ
 σοὶ ἀπὲρ βούλομαι, ὅν πρό-
 πον ποιούμεθα τοὺς φίλους,
 οὐκ ἐν τῶν πότων, ὡσπερ ὑ-
 μῶν, οὐδ' ἂν σωφροδὸς τις, ἢ
 ζέτων ἢ, ἀπὸ πατρῶν τινα
 ἴδωμεν ἀγαθῶν ἀνδρά, καὶ
 μὴ ἀλλὰ ἐργασασθαι δυνάμε-
 νον, ἐπὶ τῶν ἀπαντῶν σπῶ-
 δουμεν. καὶ ὅπερ ὑμῶν ἐν τοῖς
 γάμοις, τοῦ ὅ μῶν ἐπὶ τῶν φί-
 λων ποιεῖν ἀξιοῦμεν, ἐπιπολύ-
 μνησάμενοι, καὶ πάντα ὁμῶ
 πράττοντες, ὡς μὴ δεμαρα-
 τάνοιμεν τῆς φιλίας, μὴ δὲ ἀ-
 τόδῃ ἡ δόξωμεν αὐτὴν καπα-
 δῆναι πρὸς κειθεὶς τις ἢ δὴ φίλῳ
 ἢ, σωθῆναι τὸ ἀπὸ τούτου, καὶ
 ὄρεσθαι μὴ τις, ἢ μὴ καὶ
 βίβασθαι μὴ ἀμύλων, καὶ
 ἀφθανῆναι ἢν δὲ, ἐπὶ τοῦ
 ἑτέρου τῶν ἑτέρου, καὶ ὅτω ποῖ-
 μεν, ἀφ' ἧ ἢ ἐν ἰσχυρότερον ἀπαξ
 τῆς

rum pro altero. Atq; ita facimus. ^k Etenim simulatq; incisis
 digitis

Hic potissimum opus est be-
 nis amicis, eoq;e quam fir-
 misime constituimus ami-
 citias, sola hæc arma inui-
 cta atque inexpugnabilia ef-
 se iudicantes. Prius au-
 tem volo tibi commemora-
 re quo ritu faciamus amis-
 cos, non ex poculis, quem-
 admodum vos, neque si quis
 æqualis sit, aut vicinus:
 verum ubi strenuum quem-
 piam virum conspexerimus,
 quiq;e præclara facinora
 patrare possit, in hunc om-
 nes studio incumbimus: &
 quod vos in ambiendis con-
 iugijs, id nos in amicis non
 gravamur, diu quasi pro-
 cos agentes, nihilque non
 facientes, ne videlicet fru-
 stemur amicitia, néve reie-
 cti esse videamur. At ubi
 iam in amicitias ceteris re-
 pulsus delectus est quispiam,
 protinus factus inicitur, ac ius-
 iurandum, quod sit maxis-
 mum, nimirum & victuroe
 eos pariter, & mortem op-
 petiturum, si sit opus, alie-

τὸς δαυτάρας, ἐνπαλάξομεν
 τὸ ἅμα εἰς κύνικα, καὶ τὰ ξί-
 φη ἄκρα βαψαλίον, ἅμα ἀμ-
 φότεροι ἐπιχομόνοιο, πῶ-
 μιν, ἐν ἔσιν ὅ, τι τὸ μετὰ τῶ
 ἡμᾶς ἐγαλύσαθ' ἄν. καὶ ἐφεί-
 ται δὲ τὸ μέγιστον ἄχει τριῶν
 εἰς τὰς σωθίκας ἔσειθαι, ὡς
 ὅστις ἄν πολὺ φίλῳ ἢ, ὁμοίῳ
 ἡμῖν δοκῇ τὰς κοινὰς ταύ-
 τας, καὶ μοιχευομένης γυ-
 ναξί. καὶ οἰόμεθα ἐκείῳ ὅ-
 μοίως ἰσχυρὰν τὴν φίλιαν
 αὐτῷ εἶναι, πῆς ποτὸς ἰουνοί-
 ας διαρθῆσαθ'. ἀρξομαι δὲ
 ἀπὸ τῶν Δαυδάμιδ' ὅ πρώτῳ
 ἐνομένων. ὁ δὲ Δαυδά-
 μισ, ἐν τῇ πῆς Σαυρομάτας
 θυμολογῆ, ἀπαχθέντ' ὀχ-
 μαλάτῃ Δμισίας, τοῦ φίλου
 αὐτῷ. μάλλον δὲ πρῶτερον
 ἐμοῦ καὶ σοὶ τὸν ἡμέτερον
 ἔργον, ἐπὶ καὶ τῶ ἐν ἀρχῇ
 διωμοτολογασάμεν. οὐ μὰ τῶ
 ἰάνμονη ἰάννάκω, ὅδ' ἄν
 πῆς οἱ, ὁ Μνήσιπτε, ψεύδῳ
 ἔρω, περὶ τῶν φίλων τῶν
 Σαυθικῶν. Μνή. ἐγὼ μὲν οὐ
 πάντων ὁμύνοντ' ἰδόμεν,

digitis sanguinem in cali-
 cem desillauerimus, sum-
 misque inimicis gladijs amo-
 bo pariter admouentes bi-
 berimus, non est quicquam
 quod deinde nos queat diri-
 mere. Admittuntur autem
 ad huiusmodi fœdera ad
 summum tres. ¹ Nam qui
 multis sit amicus, is coloco
 habetur apud nos, quo com-
 munes istæ atque adulteræ
 uxores: arbitramurque iam
 non perinde firmam illius a-
 micitiã fore, posteaquam
 est in plures partes dissecta.
 Exordiar autem ab his que
 nuper Dandamis fecit. Dan-
 damis enim hic in conflictu
 cum Sauromatis, quum es-
 set captiuus abductus eius
 amicus Amizocas. Quin
 potius antè tibi iurabo no-
 strum iusurandum, quan-
 doquidem isthuc initiò sum
 pollicitus. ² Non enim
 per Ventum & Acinacem,
 quicquam mentiturus sum
 apud te de Scythicis ami-
 cis. MNES. Equi-
 dens tuum iusurandum haud
 magnopere desiderabam:

proinde

ἢν δὲ ὁμοῦς εἶδ' ποιῶν, εἰ δὲ να
 θεῶν ἰπωμαόσω. Τό. τί οὐ λέε
 γας; εἰ σοὶ δὸνδισμ, ὁ ἀνυμ
 καὶ ὁ ἀκινάκην, θεοὶ εἶν; οὐ
 τας ἀρα ἠγνόησας, ὅτι ἀνθρώ
 ποῖς μείζον οὐδὲν ἐστὶ ζωῆς τε
 καὶ θανάτου; ὁ πόταρ οὐρ τὸν
 ἀνυμωρ καὶ τὸν ἀκινάκην ὁ
 μινυωμωρ, ταῦτα ὁ μινυωμωρ,
 ὡς τὸν μιν ἀνυμωρ, ζωῆς αἰ
 τιον ἔντα, ἢ ἀκινάκην δὲ, ὅτι
 ἀφθνήσκουρ ποιῶ. Μνῦ. καὶ
 μὲν εἰ δὲ διὰ γὰρ τῶδ, καὶ ἀμυς,
 ὡν ἔχοιτε πομπῆς θεῶς, οἱ ὅ
 ἀκινάκην ἐστὶ, τὸν οἰσὲρ καὶ
 τὸν λόγην, καὶ κόνειον καὶ
 βρόχον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ποι.
 κίν. ἢ οὐδὲς ὁ θεῶς, ὁ θά
 νατ. καὶ ἀπέρουρ τὰς ἐφ
 ἑαυτὸν παρὲξεται ἀγέσας ὁ
 θεῶς. Τό. ὁρῶς, τῦτο ὡς ἐασι
 κὸν ποιῆς καὶ δικανικὸν, ἢ
 ποικρῶρ μεταξὺ, ἢ ὁσφ θεῶ
 ρων μὲν τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ ἢ
 συχίαν ἔζον, σοῦ λέγοντ.
 Μνῦ. ἀμ' ἔκ αὐθὺς γὰρ, ὁ Τόξα
 εἰ, ποιῶσω τῶδ. πάνν ἢ ὁρθεῶς
 ἰπὸν ἰμωσας. ὡς θάρρῶν τὸ γὰ
 ἰπὸν

proinde rectè facis, qui nihil
 lū deorū iures. **ΤΟΧ.** Quid
 tu narras? An non tibi viti
 dentur esse dij, **Ventus** & **Aci
 nacenes**? Adebne te fugit
 quod nihil sit maius morta
 libus vita ac morte? Per hæc
 utique iuramus, quoties per
Ventum & **Acinacem** iura
 mus: videlicet per **Ventum**,
 tanquam qui vitæ sit causa:
 per **Acinacem** verò, ut qui
 mortis sit auctor. **MNES.**
 Atqui si ista idonea causa
 est: profectò multos alios
 quoq; deos estis habituri ta
 les, qualis est **Acinaces**: puta
 iaculum, lanceam, venenum,
 funem, atq; his consimilia:
 quandoquidem varius est iō
 ste deus interitus, atque in
 numerabiles aperit vias, qui
 bus ad illum sit aditus. **ΤΟ.**
 Vide quàm cōtentiosè nunc,
 quamq; liiigiosè istuc facis:
 dum medio sermone interpel
 las me, excutisq; ac disturbas
 orationem meam. At ipse
 loquente te, silentium age
 bam. **MNES.** Age, non sum
 isthuc posthac facturus, **To
 xaris**: & optimo iure obiurgas. quare perge confidenter
 quod

ἐπι τοῦτο λέγει, ὡς μηδὲ πα-
 ρόλος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὕτω
 σιωπῶσθαί σοι. Τό τε
 τάρτη μὲν ἡμέρα τῆς φε-
 λίας Δανδάριδι καὶ Ἀμφί-
 κη, ἀφ' οὗ τὸ ἀμύλων ἐ-
 μα συνεπιπέσασα. ἦγον δὲ
 ἡμῖν ἐπὶ τῷ χόρῳ Σαυρο-
 μάτα, μυέοις μὲν ἱππέσιν,
 οἱ πρῶτοι δὲ, τῆς τοσοῦτοι ἐπι-
 ληθύνουσι ἰδέουσι. οἳ δὲ
 οὐ παρονομοῦσι τῷ ἔφο-
 δον αὐτῶν ἱππασόντις, ἀ-
 παύλας μὲν τρέπονσι, ποιοῦν-
 δὲ τῶν μαχίμων ἠέλουσι,
 τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγου-
 σι, ὡς ἔτι τις ἔφθι θραυξά-
 μιν. ὅς ἐστι τὸ πέραν τοῦ πο-
 ταμοῦ, ἔνθα ἡμῖν τὸ ἕμισον
 τοῦ στρατοῦ, καὶ μὲν ὅ-
 τῶν ἀμαξῶν ἡμῶν, οὕτω γὰρ
 ἰσχυρώσαμεν τότε, οὐκ οἶ-
 θα, ὅ, τι δόξα τῶν ἀρχι-
 πάντων ἡμῶν, ἐπ' ἀμφοτέ-
 ρας τὰς ὄχθας τοῦ Ταναί-
 δι. ὅθεν οὐρ ἢ τε λέα
 πεινηθῶντο, καὶ τὰ ἄλλα
 μάλα σωθήντο, καὶ τὰς
 σκλώας διήρασαν, καὶ τὰς
 ἀμάξας

quod restat dicere: perinde
 quasi nec adsim dum loque-
 ris, adeo tibi silebo. TOX.
 Quartus igitur dies Dan-
 damidi & Amzocæ, ex quo
 amicitiam interant, ac mu-
 tuum sanguinem pariter bi-
 berant. Venerant interea
 in regionem nostram Sau-
 romatæ cum equitum decem
 millibus: peditum autem ter-
 tantum aduenisse ferebatur.
 Si nimirum quum in nos ir-
 ruissent imparatos, neque
 expectantes illorum insula-
 tum, omnes quidem cede-
 re cogunt, complures au-
 tem repugnantes occidunt,
 nonnullos & viuos abdu-
 cunt, nisi si quis effugerat
 tranans in ulteriorem flui-
 minis ripam, ubi nobis di-
 midium copiarum, & pars
 curruum erat. Sic enim id
 temporis castra fueramus
 metati, hæud scio quo con-
 silio Archiplanorum, id est,
 ducum nostrorū, ad vitram
 que Tanaidis ripam. Pro-
 tinus itaque & prædas abi-
 gebant, & captiua abducebant, & tentoria diripiebant, &
 curribus

αμάξας καὶ λαμβάνουτο, ἀν-
 τάνους τὰς πλείους ἀπιστο-
 μίνας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡ-
 μῶν ὑβρίζοντες τὰς παρμακί-
 δας, καὶ τὰς ζωαῖνας, ἡμῶς
 εἰς λυγὰ μὲθα τοῦ πράγματι,
 ὃ ἢ Ἀμισάκιος ἀγόρευε (εὐ-
 κήκη γάρ) ἰδοὺ τὸν φίλον
 εὐνομάσι, κακῶς διδιδμένον,
 καὶ ἐπιμίμνησι τῆς κύνῃ,
 καὶ τῆ ἀμαλῆ. ὣν ἀκούσας ὁ
 Δάνδαμις, ἰδὼν ἔτι μετῴ-
 στας, ἀπάντων ὀφάντων, δια-
 νήχεται ἀς τοὺς παρμακίους,
 καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται, διηρ-
 μένοι τὸς ἀκουσας, ὤρμησαν
 ἐπ' αὐτὸν, ὡς καὶ ἀνεγνύσαν-
 τες, ὁ δὲ ἰδοὺ τὸν Ζίειν. τὸ δὲ
 εἰς λυγίτις ἔπει, ἐκείτι φρονέ-
 σιν αὐτὸν, ἀμὰ δέχοντα, ὡς
 ἐπι λύπῃσι ἵκοντα. καὶ δὲ
 ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἀρχοντὰ
 αὐτῶν, ἀπήτη τὸν φίλον, ὁ δὲ
 λύπῃσι ἦτο, μὴ γὰρ προσοδῆ,
 εἰ μὴ μετὰ ἀναίρεσιν αὐτῆ λάβῃ.
 ὁ Δάνδαμις ἢ, ἂ μὴ ἄχρον, φη-
 σιν, ἀπαντα διύρπασαι ὑπ' ὑ-
 μῶν, εἰ δὲ τι δούαμαι γυνὸς
 ἀπ.

omnia à vobis direpta sunt : quòd si quid est quod nudè
 præstare

curribus potiebantur, atque
 ijs plerisque cum viris cap-
 tis: & sub oculis nostris con-
 cubinas vxoresque nostras
 constuprabant. Nos porro
 rem indignè tulimus. At A-
 mizoca quum duceretur (e-
 rat enim captus) nominatim
 inclamauit amicum, miserè
 vinctus, simulq; calicis &
 sanguinis commonefecit.
 Quod simul atque exaudies-
 rat Dandamis, nihil etiam
 coniatu, spectantibus omni-
 bus tranauit ad hostes. Ibi
 Sauromatæ densatis telis ir-
 ruerunt in illum; iam confi-
 xuri, nisi sueclamasset, Zi-
 rim. Hoc verbi si quis so-
 nuerit, postea non interimūt,
 sed recipiunt, tanquam de-
 dentem sese precio redimen-
 dum. Moxq; ad illorum dus-
 cem adductus, reposebat a-
 micium: ille redemptionis
 precium postulabat. Neque
 enim prius dimissurum sese,
 nisi maximum pro illo rece-
 pisset. Tum Dandamis:
 Que possidebam, inquit, ea
 præstare

ἔργησά, ἔτοιμ' ἵποσῆ-
 να ἡμῶν καὶ πρόσαιε ὁ, τι
 ἄρ' ἔλας ἢ βούλησθε, ἡμῶν
 ἀντὶ τούτου λαβῶν, κατὰ χρι-
 σμὸν πρὸς ὁ, τι σοὶ φίλον, ὁ δὲ
 Σαυρομάτης, οὐδὲν, ἔφη, ἀλλ'
 ὅπως κατέχεται σὲ, καὶ ταύ-
 τα, Ζεῦρ ἡκούσα. σὺ δὲ, ἄρ'
 ἔλας, μίρ' ἑκαταβαλῶν, ἀ-
 γου τὸν φίλον, ἤρτο ὁ Δάν-
 δαμῖς ὁ, τι καὶ βούληται λα-
 βῆν. ὁ δὲ τὸν ὀφθαλμὸν
 ἤνευσεν, ὁ δὲ αὐτίκα παρ-
 ὄντων ἡκούσας αὐτοῦ, καὶ πα-
 ραδίδωκεν αὐτῷ, καὶ ἡδὴ τὰ
 λύτρα ἔχον οἱ Σαυρομάται,
 παραλαβῶν τὸν Ἀμισάνω
 ἱππῆα. ἱππευδόμεν' αὐ-
 τῷ, καὶ ἅμα διανηξάμενοι,
 ἀπιστάθησαν πρὸς ἡμᾶς. τῶ-
 το γινόμενον παρεμυθήσατο
 ἅπαντας Σκύθας, καὶ οὐκ ἔτι
 ἠπάθαι ἐνόμισον, ὁρῶντες ὁ-
 τι τὸ μέγιστον ἡμῶν ἀγα-
 θῶν οὐκ ἀπύλαγον οἱ πολέ-
 μοι, ἀλλ' ὅτι ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἢ
 ἀγαθὴ γνῶμη, καὶ ἢ πρὸς τὸς
 φίλους ὡς ἡ τῶν Σαυρομά-
 τας ἢ τὸ αὐτὸ ὁ μάλιστα ἐφόβη-
 σεν,

& in amicos fidem. At idem Sauromatis formidinem

prestare queam, id sum pa-
 ratus polliceri vobis : & im-
 perato quicquid voles : &
 si ita vis, meipsum huius in-
 locum recipe, & abutere ad
 quodcunque tibi lubitum e-
 rit. Ad hæc Sauromata :
 Nihil, inquit ; opus reti-
 nere te : præsertim quum te-
 met dedideris : Quin tu
 parte eorum quæ possides,
 tradita, amicum abduci-
 to. Rogat illic Dandamis,
 quidnam vellet accipere.

Ille oculos postulat. Atque
 hic protinus exhibuit eruen-
 dos. Deinde ubi essent exe-
 cti, iamque precium perso-
 lutum esset Sauromatis, re-
 cepto Amizoca, reuersus est
 innitens illi : vnaque tranan-
 tes, incolumes ad nos redie-
 runt. Id factum, animum
 reddebat Scythis omnibus,
 neque iam victos esse rebantur
 sese, quum viderent, quod
 apud nos esset bonorum ma-
 ximum, id nondum esse ab-
 ductum ab hostibus : verum
 superesse egregiam mentem

σε λογιζομένων, πῶς οἶους
 ἀνδρας ἐν παρασκευῇ μα-
 χουῦνται, ἢ καὶ ἐν τῷ ἀπρο-
 δούκῳ τότε ἀπερῆσαν, ὡς
 οἱ νῦν τὸ ἐπιγινόμενος, ἀ-
 ποδύοντες τὰ πᾶσι τῶν
 βοσκημάτων, καὶ τὰς ἀμά-
 ξας ἐμπύσαντες, ἄχου-
 φῶντες. ὁ μὲν τοι Ἀμιζο-
 κης οὐδέτι λόγῳ βλάπην
 αὐτὸς, ἐπὶ τῆνδ' ὧ Δαν-
 δάμει, ἀπὸ τῆνδ' ἄσας καὶ
 αὐτὸς ἰαυτὴν ἀμφοτέρω κα-
 θύεται, ἵπῳ τοῦ κοινοῦ τῶν
 Σκυθῶν δημοσίᾳ. μετὰ πά-
 σης τιμῆς προφύμνοι, τί
 τοιοῦτον, ὦ Μνύσιπε, ὑμῶν
 ἔχεται ἄν' ἀπὲρ, ἢ καὶ ἄλ-
 λους σοι δεκάδοις τις ἐπὶ
 τοῖς πέντε καταειθιμάσθαι
 ἀνωμότους, ἢ βούλῃ, ὡς καὶ
 πομπὰ ἐπιψόδοιο αὐτοῖς ;
 καὶ τοι ἐγὼ μὲν σοι γυμ-
 νὸν τὸ ἔργον διηγήσασμαι, ἢ
 δεῖ σὺ τίνα τοιοῦτον ἔλθεις,
 εἰ οἶσθ' ὅποσα ἄν' νομῆαι ἔ-
 κατίμεις τῷ λόγῳ, οἷα ἰ-
 κέταιν ὁ Δανδάμει, καὶ
 ὡς ἐτυγνῆτο, καὶ ἂ' ἀπὶ
 καὶ

supplicaris Dandamis :

non mediocrem incutiebat,
 reputantibus cum cuiusfinis
 di viris ; si se preparassent,
 essent pugnaturi : tamesi
 tum quidem ex improviso
 superassent. proinde sub
 noctem relictiis maxima ex
 parte pecoribus, incensisque
 curribus, fuga sese subdus
 xerunt. Porro Amizoca
 non tulit diuivus, ut vide-
 ret ipse, amico caeco Dan-
 damide, sed ipsius semet ex-
 oculavit. Atque ita sedent
 ambo, omnique honore à
 populo Scytharum publici-
 tus aluntur. Quid tale,
 Mnesippe, vos referre posse-
 tis, etiam si quis tibi donec
 ut possis vel decem alios ad
 istos quinque adiungere, et-
 iam citra iusurandum si ita
 vis, ut multa liceat affi-
 gere? At ego tibi rem nus-
 dam exposui. Tu verò si
 quem talem narrasses, non
 sum nescius, quantas ad
 dormandæ rei gratia phale-
 ras narrationi fueris ad-
 mixturus, quemadmodum
 quomodo sit excæcatus, et
 quæ

καὶ ὡς ἐπαύρη, καὶ ὡς ἰπιδέ-
ξαντο αὐτὸν ἐπισημοῦντες
οἱ Σκύθαι, καὶ ἄλλα, ὅποια
ἡμῖς μηχανάδι ἀλάσει πῆς
τῶ ἀκρόασι. ἀκούει τοῦ
ἑῷ ἄλλον ἰσότιμον, Βελί-
ταρ, Ἀμισίου τοῦτου ἀνι-
ψίου. ὃς ἐπὶ κατὰσπασύτα
ἐκ τοῦ ὄπου ἀπὸ λίνου ὅτι
δὲ Βάδλω, τὸν φίλον (ἄμα
δὲ ἔνυχον θυρωτῶν) καὶ
ἦδὲ ὁ λῖων κραιπλάνεις αὐ-
τῷ ἐντοφύκῃ ὡς λαίμῳ, καὶ
τοῖς ὄνυξιν ἰσπάρασε, κα-
ταπύθισσε καὶ εὐτὸς, ἐπι-
πίπτε κατόπιον ὡς θηρίῳ, καὶ
κραιπλά, πῆς αὐτὸν πα-
ροξύων καὶ μεταξωρ, καὶ
ἦδὲ τὸν ὀδύτων μεταξὺ
διέρωρ τοὺς δακτύλους,
καὶ τὸν Βάδλω, ὡς οἶον
τῶ, ἡξελθὼν παρήμει-
σε τοῦ δάγματι, ἀγχι
ἦδὲ ὁ λῖων ἀφ᾽ ἐκῆνον, ἡ-
κιδυῖτα ἦδὲ, ἐπὶ τὸν Βε-
λίταρ ἀπὸσφην, καὶ συμ-
κλήκας ἀπὸσφην κακῆνον.
ὃ δὲ ἀφ᾽ ἠθόσκωρ, τὸ τοῦ
τοσοῦτον ἔφθη, πατάξας
ἑῷ ἀκινάκῃ τὸν λῖοντα ἄς τὸ
εἶνον.

quæ dixerit, & quo pacto
redierit, & quemadmo-
dum exceperint eum Sy-
thæ, aggratulantes, bene-
que ominantes, atque id ge-
nus alia: cuiusmodi vos ad
demulcendas aures soletis
artificio quodam addere.
Audi igitur & alium huius
parem Belittam, huius Amis-
zocæ consobrimum. Is ut de-
tractum ex equo à leone Ba-
sthen amicum conspexisset
(nam fortè simul erant in
venatu) iamquæ leo circum-
plexus illum, iugulo admo-
tus esset, atque unguibus las-
niaret: desiliens & ipse, in-
uolauit in tergum beluæ, re-
flexi quæ, in sese prouocans
auiertem, atque inter den-
tes digitos inferens, conatus
quoad licuit, Basthen è ri-
ctu leonis eximere, donec
leo omisso illo iam seminov-
tuo, ad Belittam sese con-
uertit, atque ipsum quoque
circumplexus occidit. At
ille moriens (nam tantò
anteuerit) acinacem in
leonis pedus defixit. Ita-
que

εἰρηνοῦ. ὡς ἅμα πάντων ἀ-
 πέθανον, καὶ ἡμεῖς ἐδάψαμεν
 αὐτοὺς, διὸ τὰ φρεῖς ἀναχάσαν-
 τω πλησίον, ἕνα μὲν τῶν φι-
 λῶν, ἕνα δὲ κατ' ἀστυὸν τοῦ
 λέοντος, τρίτῳ δὲ σοὶ διη-
 γήσομαι, ὃ Μνήσιππος, πλὴν Μα-
 κέντου φίλου καὶ Λογγάτου
 καὶ Ἀρσακόμα. ὃ ἦ Ἀρσα-
 κόμας οὗτος ἠράδι Μαζάας
 ἔ Λουκάνορος, ἔ Βασιλοῦσαν-
 τος ἐν Βοσπόρῳ, ὁπότε ἐπέ-
 βην ἐπὶ τῆς Δασμοῦ, ὅμοιοι
 Βοσπορανοὶ ἀεὶ φέροντο ἡ-
 μῶν, τότε ἦδη τρίτον μῶνα ὑ-
 περέμενοι ἐγγενέως. ἐν τῷ
 λέπνῳ γέροντος τῶν Μαζά-
 ας, μετὰ τὴν καλὴν παρθέ-
 νον, ἡρα, καὶ πονηρῶς ἔχει. τὰ
 μὲν δὲ περὶ τῶν φέρων διηγε-
 ῖται ἡδὴ, καὶ ἰστορήσιν
 αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἑστία, ἡ-
 δὴ αὐτὸν ἀρπύμενον. ἔθ' ὁ δὲ
 ἔστι ἐν Βοσπόρῳ, τὸς μινυῖ-
 ρας ἐπὶ τῷ λέπνῳ αὐτῶν τὰς
 κόρας καὶ λέγει, οἱ τινες οὗτος
 ἀξιοὶ κατὰ δὲ χεῖρας ἐπὶ τὸν
 γάμον. καὶ αὖ καὶ τότε ἔτυχε

sint, quibusq; rebus frei decreuerint eas in matrimonium
 accipere. Atque id temporis fortè fortuna muli aderant

que pariter exanimati sunt
 omnes : nos autem sepeliui-
 mus eos, duobus aggressis tu-
 mulis inter se vicinis, altero
 amicorū, altero eregionè leo-
 nis. Iam tertio loco tibi refe-
 ram Mnesippe, Macēta, Lon-
 chata, & Arfacomæ amicitiam.
 Hic enim Arfacomas
 deperibat Mazæam Leuca-
 noris filiam, qui regnabat in
 Bosporo tū quum legatione
 fūgeretur super tribuo quod
 Bosporani semper nobis pen-
 dere soliti, id temporis ter-
 tium iam mensem ultra diem
 legitimum distulerant. In
 conuiuio igitur quum Ma-
 zæam vidisset proceram atq;
 decoram virginem, amore
 captus est, grauiusq; discru-
 ciabatur. Iam itaque quæ
 de tribuitis agebantur, erant
 transacta : respenderatq; illi
 Rex, conuiuioq; accipiebat,
 mox illum dimissurus.

Est autem mos in Bosporo,
 uti proci in conuiuio petant
 puellas, narrantes quānam

ἐν τῷ δεύτῳ ποταμοὶ μνηστῆ-
 ρων παρόντων βασιλεῖς, καὶ
 βασιλέων παῖδες, καὶ Τυρα-
 πάτης υἱὸς ὁ Λαξῶν Δωάσις,
 καὶ Ἀδύρμαχος ὁ Μαχλυί-
 νης ἀρχὼν, καὶ ἄλλοι πολ-
 λοὶ, δῖα δὲ τῶν μνηστῆρων ἕ-
 καστος προσαγγέλαντα ἑαυ-
 τὸν, δειότι μνηστῆρόν τι
 ἦεν, διαπᾶν ἐν τοῖς ἄλλοις.
 παταγέμενον ἐφ' ἡσυχίας,
 ἐπεδὼν δὲ πᾶσων τῶν δε-
 πνοῦντων, αὐτίσαστα φιάλην,
 ἐπισπᾶσα κατὰ τῆς τραπέ-
 ζης, καὶ μνηστῆρα τὴν
 πῶδρα, ποτὰ ἐπανοῦ-
 τα ἑαυτὸν, ὅσις ἢ γένους ἢ
 πλοῦτου ἢ διωάμως ἔχοι.
 πολλῶν οὐκ κατὰ τὸνδε τὸν
 νόμον σπεύσαντων καὶ ἄς
 τησάντων, καὶ βασιλέας
 καὶ πλοῦτους καταειδυ-
 σάμενον, τιδεντῶ ὁ Ἀρ-
 σακόμας αὐτίσας τὴν φιά-
 λην, οὐκ ἔσπευεν. οὐ γὰρ
 εἶθε ἡμῖν ἐκχεῖν τὸν οἶ-
 νον, ἀλλὰ ὕβρις ἔναι δονεῖ
 τοῦτο εἰς τὸν θεόν. πῶν
 δὲ ἄμυσί, δός μοι, ὦ βασι-
 λεῦ, ἔφη. τὴν θυγατέρα σου
 Μαζάαν,

in conuiuio proci, reges,
 ac regum filij. in his erat
 & Tigrapates Lazorum
 princeps, & Adyrmachus
 Machlynæ dux, alijq̄ cum
 his permulti. Oportet au-
 tem vnumquemque procum
 posteaquam exposuit quis
 sit, & qua fiducia ad am-
 biendas nuptias accesserit,
 conuiuari cum reliquis, ta-
 citumque accumbere: de-
 inde peracto conuiuio, po-
 stulata phiala vinum in men-
 sam effundere, atque ita
 sponsam ambire, multum
 interea collaudantem sese,
 quo genere, quibus opi-
 bus, qua sit potentia. Ad
 hunc igitur modum cum
 multi iam libassent, postu-
 lassentque, regna & o-
 pes commemorantes: ian-
 dem Arsacomas postulata
 phiala non libauit (ne-
 que enim mos apud nos
 vinum effundere, quin ma-
 gis contumelia ista esse iu-
 dicatur in Deum) sed
 haustum bibens: Da mihi
 rex, inquit, filiam tuam

Μαζάαν, ἡ γυναικὴ ἔχειν, πο-
 ῦν ἐπιτηδαιότερον τοῦτον ὄν-
 τι. ὅποσα γὰρ ἐπὶ τῷ πλοῦ-
 τῷ, καὶ τοῖς κτήμασι τοῦ δε
 Λευκάνου Ὁ θαυμάσασι Ὁ
 (ἡπίστατο ἢ ἄφροντα τὸν
 Ἀρσακόμαρ, καὶ Σκυθῶν
 τῶν πλοῦτων) καὶ ἱερομίνου,
 πῶσα δὲ Βοσκήματα ἢ, πῶ-
 σαι ἀμάξαις ἔχεις, ὦ Ἀρσα-
 κόμα, ταῦτα γὰρ ὑμῖς πλε-
 τῆτι ἀμ' οὐκ ἀμάξαις, ἔ-
 φη, ἔγω, οὐδ' ἀγέλας, ἀμ'
 εἰσὶ μοι δύο φίλοι κακοὶ καὶ
 ἀγαθοί, οἳ οὐκ ἀμῶ Σκυ-
 θῶν. τότε μὲν οὖν ἐγγράδην
 ἐπὶ τοῦτοῖς, καὶ παρὰ φθην,
 καὶ μεθ' ἑρ' ἴδοξεν. ἔαθ' ἢ
 προκειθὰς τῶν ἄλλων Ἀδύρ-
 μαχ' Ὁ, ἔμ' ἔγω ἀπέβην πλὴν
 ὑμῶν ἐς πλὴν Μαυτίην, πα-
 ρὰ τοῖς Μιγυαῖς, ὁ δὲ
 Ἀρσακόμας ἰπαινετῶν οἷ-
 καθε, μὴ οὐδ' τοῖς φίλοις, ὡς
 ἀτημαδῆς ἀπὸ τοῦ βασιλε-
 ως, καὶ ἡγεσθῆναι ἐν τῷ οὐμ-
 ποσίῳ, πένυς ἔπειτα δόξας.
 καὶ τοῖς, ἔφη, ἐγὼ διηγεσά-
 σθαι αὐτῷ τὸν πλοῦτον, ὅπο-
 σοι εἰσὶ μοι, ὑμῖς, ὦ Λονχά-
 τα

Maizam uxorem, qui mul-
 to sum potior istis, quantum
 ad opes ac possessiones attin-
 net. Leucanore verò admi-
 rante (sciebat enim rex pau-
 perem Arfacomam, ac de
 plebe Scytharum esse) per-
 contanteq̄, Quantum peco-
 rum, aut quantum habes
 plaustrorum Arfacoma, nam
 hi rebus vos divites estis.
 Imò nec plaustra, inquit,
 possideo, nec armenta, ve-
 rùm sunt mihi duo amici,
 honesti, probiq̄, quales alij
 Scytharum nemini. Ac tum
 quidem ista dicens risus est,
 contemptivique habitus, vi-
 susque temulentus: manè
 verò reliquis prælatus est A-
 dyrmachus: iamq̄ sponfam
 abducturus erat in Meoti-
 dem ad Machlyenses. Por-
 τὸ Arfacomas domum re-
 versus amicis indicat quem-
 admodum reiectus esset à Re-
 ge, risivique habitus in con-
 vitio, quum pauper esse pu-
 tareiur. Atqui dixeram,
 inquit, illi, quantas haberem
 opes, nempe vos, ò Loncha-
 ta atque

τα καὶ Μακενία, καὶ τῶν ἀν-
 ροιαν τῶν ὑμῶν ποτὸν ἀ-
 μῖνον καὶ βεβαιότεραν ἢ Βο-
 σπορανῶν δωάμενος. ἀπ' ἐ-
 μὲ ταῦτα διεξιόντος, ἡμᾶς ἄ-
 γχλωσθε, καὶ κατέφρονε Ἀλυρ-
 μάχῃ δὲ τῷ Μαχλῶν παρέδω-
 κεν ἀπάγειν τῶν ὑμῶν, ὅτι
 χρυσῶς γε φιάλας ἐπέχει τε
 λαμ δέκα, καὶ ἀμάξας τε πρᾶ-
 κλίνας ὀκτώκοντα, καὶ πρό-
 βῆλα καὶ βῆς πομπῶς ὅπως ἄ-
 ρα περὶ ἱμῶν ἐνδρῶν ἀγασ-
 θῶν βοοκημῖα πομπῶ, καὶ
 ἐκπόματα σκείρα, καὶ ἀμά-
 ξας βαρέας ἕως δὲ φίλοι, δι-
 ἔμφοττα ἀνίωμα καὶ ἔρῳ
 τῷ Μαζαίας, καὶ ἡ ὕβρις ἐν τῷ
 τῶν ἀνθρώποις ἐμπερίως μου
 καθήκοντο. οἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἐπ' ἴ-
 σους ἠδικῆσθαι. τὸ γὰρ τίτον
 μὲ τῶν ἐκείνων ἡμῶν τ' ἀτιμῶ-
 ας, εἰ γε οὐτὸ βιδῶν, ὡς ἀφ' ὃ
 σωτηρηθῆσθαι, εἰ ἀνθρώπος
 ὄντης, καὶ τὰ αὐτὰ ἀνιῶνται,
 καὶ τὰ αὐτὰ χαίρουσιν, ὁ μὲν
 νομῖται ὁ Λογχεύς, ἀλλὰ
 καὶ ἐκείνος ἡμῶν ὅπως ὕβρις,
 ὁπότε

ta atque Macenia: vestramque
 benevolentiam longè proflare
 multoque firmiorem esse Bo-
 sporanorum opibus. Verùm
 hæc dicentem me subsanna-
 uit, contempsitque: & Adyr-
 macho scilicet Machlyensi
 tradidit asportandam spon-
 sam, quòd aureas phialas se
 diceret habere decem, prate
 reà currus quaternis sedilis
 bus octoginta: ad hæc ovium
 boumque multam copiam. Sic
 videlicet antetuli fortib. vi-
 ris pecorum multitudinem,
 operosa pocula, & currus
 graues. Proinde, ô amici, du-
 pliciter excrucior: nam &
 Mazæam amo, & iniuria mi-
 hi inter tantum hominum il-
 lata, nō mediocriter mordeet
 animum meum. Arbitror
 autem & vos ex æquo iniu-
 ria affectos esse. Etenim ad
 unūquenque è nobis tertia con-
 tumelia pars pertinebat: se
 modò ita viuimus, quemad-
 modum copinuis quum con-
 iungeremur: nimirū ut vnus

homo simus, isdem dolentes, isdemque gaudentes. Imò, inquit
 Lonchates, vnusquislibet è nobis totus iniuria afficiebatur

ὅποτε σὺ τοιαῦτα ἔπαθες. πῶς
 οὖν, ὁ Μανιέτης ἔφη, κηρός
 μιβα τοῖς παρῶσι, διελώμιθα,
 ἔφη ὁ Λογχαίτης, τὸ ἔργον.
 ἢ ἐγὼ μὲν ἰπισκῆμαι Ἀρσα
 κόμα πλὴν κεραιῶν κομιεῖν
 πλὴν Λευκανόρος, σὲ δὲ καὶ πλὴν
 νήμφων ἰπανάγων ἀνδρῶν ἔτα
 ζιπέθω, ἔφη δὲ ὁ Ἀρσακό
 μα, ἔρ τοσούτω (ἐκός γ' ἢ ἔρα
 τάς καὶ πωλείμι τὸ μισθὸν ἔ
 το δίασεν ἡμᾶς) ἀντὶ πειμ
 νων συνάξω, ἢ παρασπῶ
 ζῶπα καὶ ἵππους, καὶ πλὴν ἄλ
 λων δυνάμιον ὡς πλείων ἔα
 σε δὲ ἄρ ποσσὶς προσάξ
 ζοις, αὐτὸς τι ἀγαθὸς ἄρ, καὶ
 ἡμῶν ἐν ὀλίγων ὄντων οἰκί
 ων· μάστιξ δ', ἀκαβίλοι ἐπὶ τῆ
 βύρσης τῆ βοός, ἔδοξε ταῦτα.
 καὶ ὁ μὲν ἐχάρη, ὡς ἄχρη, ἐδ
 οῦς ἐπὶ τῷ Βοσπόρῳ ὁ Λογχαί
 τής, ὁ Μανιέτης δ' ἐπὶ τῷ Μά
 χληας, ἰπότης ἐκείνῳ. ὁ
 δὲ Ἀρσακόμας, οἰκοῖ μί
 νων, τοῖς τε ἡδικιάτους δι
 κίζετο, καὶ ἄπειρε δυνάμιον
 παρὰ τῶν οἰκίων, τίλῃ δὲ
 καὶ ἐπὶ τῷ βύρσης ἐκαβέζετο.

τὸ
 vim hominum armavit. Demum ⁿ in tergoe bouis defedit.
 Consue-

tum quum in te ista fierent.
 Quomodo igitur, inquit Ma
 centes, his in rebus agemus?
 Per partes, inquit Loncha
 tes, negocium suscipiamus.
 Atq; ego quidem recipio Ar
 sacoma me caput apportas
 turum Leucanoris. Tu vero
 sponsam ereptam huic addu
 cas oportet. Ita fiat, inquit:
 at tu Arfacoma inter hæc (nā
 his peractis verisimile est ex
 ercitu ac bello fore opus) hic
 mane, quò contrahas & ap
 pares arma, equos, atq; alia
 rum rerum vim quātam pos
 tes maximā. Facillimè autè
 plurimos adiunxeris: partim
 quòd ipse strenuus, partim
 quòd nobis non pauci sunt
 familiares: maximè verò se
 defederis in tergoe bouis.
 Hæc ubi placuissent, hic qui
 dem quantum potuit, restitū
 profectus est in Bosporum,
 puta Lonchates: alter, id est,
 Macetes, ad Machlyenses, e
 ques uterque. At Arfacomas
 domi manens, & cum equas
 lib. cōtulit, & ex familiarib⁹

τὸ δ' ἔστι ἡμῖν, τὸ περὶ τὴν
 βύρην, ὅπως ἔχει ἐπεδὶαυ
 ἀδικηθείς πρὸς ἑτέροσιν
 μὴ ἀδὴ βολοῦσθαι, ἵνα καὶ
 ἐαυτὸν ἐκ ἀξιομαχοσ ἄρ, βῶν
 ἐρῶσας, τὰ μὲν λεία κατα
 κόψας, ἡ ψησον, αὐτὸς δὲ ἐπι
 τάσας χαμῶν τὴν βύρην, κα
 θυλα ἐπ' αὐτὸς εἰς τὸ πῶσιν πα
 ρακαρῶν τὸν χεῖρα, ὡσπερ οἱ
 ἐκ τ' ἀγκῶν διεδέμενοι. καὶ
 τὸ τὸ δὲ ἡμῖν ἡ μετρίως ἐκ
 τηεία. παρακαμῶν δὲ τῶν
 ἐρῶν τὸν βῶν, προσίοιτο οἱ
 οἰκῆοι, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βῶ
 λοῦσθαι, μοῖραν ἕκαστος λα
 βῶν, ἐπιθῶν τὴν βύρην τὴν δι
 ξιὸν πόδα, ἡπισχῆντα κα
 τὰ δυνάμειν, ὁ μὲν πρὸς τὴν ἰπ
 πῆας παρῆξεν, ἀσίτους καὶ
 ἀμίδους, ὁ δὲ δίκαια, ὁ δὲ πλείους,
 ὁ δὲ ὀπίστας πρὸς τοὺς, ὁ πόσους
 ἄν δυνῆσαι, ὁ δὲ μόνον ἐαυ
 τὸν, ὁ πρὸς τὴν. ἀθροῖσται
 γὰρ ἐπὶ τ' βύρην πολὺ πλεον
 θῶν ἰνίον, καὶ τὸ δὲ τὸν σω
 ταγμα βικωτάτον γὰρ δὲ συμ
 μέναι, καὶ ἀπόσμαχον τοῖς
 ἡχθοῖς,

Conuetudo autem de seden
 do in tergore bubulo, huz
 iusmodi est apud nos : Vbi
 quis ab alio laesus est, cu
 pitq; oleisci, neque par es
 se pugnae videtur : tum bo
 ue immolato, carnes frustu
 latim concisas igni torret.
 Dehinc ipse porrecto humi
 corio, sedet in eo, intergum
 reductis manibus, more eos
 rum, qui à cubitiis vinciti
 sunt. Et hoc quidem apud
 nos maximum est supplican
 di genus. Appositis autem
 bouis carnibus, adeuntibus
 domesticis, præterea si quis
 alius velit, quisq; partem sibi
 sumit, ac dextro pede ter
 gum bouis calcans, pro fa
 cultate pollicetur, hic quidē
 equites præbiturum se quin
 que suopte cibo, suoque sti
 pendio: ille decem, alius plu
 res : alius armatos pedites
 quot possit: atq; qui pauperrī
 mus, seipsum duntaxat. Cola
 ligitur itaque in tergo bouis
 ingens nonnunquam multi
 tudo. Et huiusmodi quidem exercitus & certissima fide co
 heret, & hostibus expugnatu difficillimus est : non aliter
 S 5 quān

ἔφ' ὑμᾶς, καὶ Ἀρσακόμα τῷ
 Μακρίαντῳ, ὃς ἐπιβόου πρῶτον
 παρὰ σέ, καὶ οἰμαί, διότι αὐ-
 τήσας τῶν θυγατέρων, οὐκ ἐτυ-
 χε παρὰ σοῦ, ἀναυαγῆ, καὶ ἐπὶ
 τῷ βύρῳ ἐβδόμεν ἡμέραν ἡ-
 δὴ καθεύδου, καὶ σιωπῆσαι σπα-
 ρὸς ἐκ ὀλίγου αὐτῷ ἡμῶν, ἔ-
 φη ὁ Λουκάνωρ, καὶ αὐτὸς, ἀ-
 θροῖσθε δὲ δὴ δὴ ἀμὲν ἀπὸ βήρ-
 ουσ, ὅτι δ' ἐφ' ὑμᾶς σιωπῆσαι
 ται, καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ὁ ἐ-
 ναύωνος ἔμνησεν, ἀπὸ ἐπι-
 σι, ἔφη ὁ Λοχάτης ἡ παρα-
 σκευῆ. ἡμοὶ δ' ἐχθρὸς ὁ Ἀρσα-
 κόμας ἐστίν, καὶ ἀχθῆται. διότι
 προτιμῶμαι αὐτῷ, καὶ τῶν γε-
 ραυτέρων, καὶ ἀμείνων τὰ πάν-
 τα δὸν καὶ εὐα. εἰ δέ μοι τὸ
 σποιο τῶν ἑτέρων οὐ θυγατέ-
 ρα Βαρκετίων ἐτε τὰ ἀπὸ ἀ-
 ναξία ὑμῶν ὅτι ἐκείνη μασ-
 κράβω ἡξω, τῶν ἑσπερίων αὐ-
 τῷ ἡοῖσιν. ἡποχρῆμα, ἔφη ὁ
 βασιλεὺς, μάλα πρῶτος γιν-
 νόθε. ἔγνω δὲ τῶν αἰ-
 ρίαν τῶν ὀργῶν τῷ Ἀρσακόμα,
 τῶν ἐπιτῶν γάμο, καὶ ἀπὸ αὐ-
 τῶν

ab Arfacoma Mariantæ fi-
 lio, qui nuper legatum egie
 apud te: id quæ opinor, quem
 filiam tuam postularit, non
 affiquuus sit abs te: ob id in-
 dignatur, sed et in tergore
 taurino septimum iam diem,
 contractusque illi est exerci-
 tus haud exiguus. Audiui
 (inquit Leucanor) et ipse,
 cogi vim copiarum in tergum
 bouis. Quod autem aduer-
 sum nos cogentur, quodque
 Arfacomas huius rei dux es-
 set, id verò me fugerat. At
 qui in te, inquit Lonchates,
 hic apparatus constituitur.
 Mihi autem inimicus est Arfas-
 comas, grauiusque fert, quod
 sibi præferat à natu maiori-
 bus, et quod in omnibus il-
 lo videar esse præstantior.
 Quod si mihi sponponderis
 alteram filiam tuam Barces-
 tin, aliqui nec indigno ve-
 stra affinitate, breui tibi re-
 uersus caput eius apportauero.
 Spondeo, Rex inquit, di-
 delictet supra modum formidæ-
 metuerat

ne correptus, propterea quod non ignoraret quam ob causam
 iratus esset Arfacomas, nimirum ob nuptias: tum aliàs quoque

ἠπείλοσσαν αὐτὸς Ζυῦδας.
 ὃ δὲ Λονχάτης, ὁμοῶς, ἔφη, ἢ
 μὴ φουλάξει τὰς συνθήκας,
 μὴ δὲ ἀπαρτίσασθαι τότε ἦδη
 τήτων γνομῶν, καὶ ἵπαι ἀε
 νατέρας αἰτ' ὄρανερ, ἦθειον
 ὁμύναρ. μὴ σύ γινταῦθα,
 ἔπει, μὴ καὶ τις ἰπιδύσῃ τῶν
 ὀρώτων, ἔφ' ὄτω ὀρκαμοτῶ
 ν. ἀλλ' αἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀ
 ρεῖ. ὅτι ἄσιθλότων, ἱπικλα
 σάμφοι τὰς θύρας, ὁμύναρ,
 ἀνσάτω δὲ μηδῆς. αἰ γάρ τι
 τήτων πόθοιτο Ἀρσακόμας,
 διδία μὴ προθύσσηται με τοῦ
 πολέμου, χεῖρα δὲ μικρὰν ἦδη
 πειθεῖθην. ἄσιώμω, ἔ
 φη ὁ βασιλεὺς ὑμῆς δὲ ἀπό
 σῆτε, ὅτι πορροτάτω. μηδῆς
 δὲ παρῆσα αἰτ' ἔνωρ, ὅν τι
 να μὴ ἰδὲ λελίσω. ἵπαι δὲ οἱ
 μὲν ἄσιθλορ, οἱ δὲ ὀρφοροὶ δὲ
 ἀπῆσθον, σπασάμω ὅτι τὸν
 ἀπινάκω, ἱπικλῶν τῆ ἑτέρω
 τὸ σῶμα, ὡς μὴ βοῦσαι, πάει
 παρὰ τὸν μασθρ. ἔτα ἀφ
 τιμῶν τῶν λιφάκω, ἵπὸ τῆ
 χλαμῦδι ἔχων ἑξία, μεταξὺ
 ἡλιγῶν. ἄσθον αὐτῶ,
 καὶ

de tenens prodibat, quasi confabulans interim cum illo,
 breuiq;

metuerat semper Scythas.
 At Lonchates : iurato , in-
 quit , te prestiurum pacta,
 neque inficiaturum Id quum
 fieret , iamque resupinauius
 in caelum iurare vellet : Ab-
 sit , inquit , ut hic : ne quis
 spectantium conijciat qua
 gratia iuremus : quin po-
 tius hoc templum Martis
 ingressi , oclusis foribus ius
 iurandum edamus , ubi nul-
 lus exaudiat . Nam si quid
 horum inaudierit Arsa-
 mas , vereor ne me ante bel-
 lum immolet , manu iam
 nunc non parua cinctus .
 Introeamus , inquit Rex .
 Vos autem abstite quam
 longissime : neque quisquam
 ad templum adeat , quem es-
 go non accersuero . Postea
 quam igitur ipsi quidem in-
 trogressi sunt , satellites au-
 tem procul abstiterunt : vi-
 brato gladio , simulque alte-
 ra manu obiurato ore , ne
 vociferaretur , ictum inpe-
 ctus adegit . Deinde ca-
 put defectum , sub chlamy-

καὶ δὲ ταχέως ἤξεν λιγυρῶν,
 ὡς δὲ ἐπὶ τι περιθῆς ἐπι-
 κάνει, καὶ ἔτος ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀ-
 φικόμην, ἐνθα διδρυμῶν
 καταλειπομένη τὸν ἵππον, ἀνα-
 βὰς ἀφιπτάσατο εἰς τὴν Σκυ-
 θίαν. Διωξίς δ' ἔνι ἔγγυς αὐτῆς,
 ἐπὶ πολὺ ἀνοήσων τὸ γέ-
 γονός τῶν Βοσπορανῶν, καὶ
 ἔτι ἔγνωσαν, ἕπερ τῆς βασι-
 λείας περὶ τὸν χρόνον. ταῦτα μὲν
 ὁ Λογγάτης ἐπραξί, καὶ τὴν
 ἀποχρῆσιν ἀπεκλήρωσε τῷ Αρ-
 σακόμα παραδὲς τὴν λιπα-
 ρὴν τῷ Λευκανορ, ὁ Μανθί-
 της δὲ, λαθ' ὁδὸν ἀκύνσας τὰ
 ἐν Μάχλυας. ἢ πρῶτον ἀγ-
 τὸς Μάχλυας. ἢ πρῶτον ἀγ-
 γέλας αὐτοῖς τὸν φόνον τοῦ
 βασιλείως, ἢ πόλις δὲ, ἔφη, ὃ
 Ἀδύρμαχε, σὲ γαμβρὸν ὄντα
 ἐπὶ τῷ βασιλείῳ λαθῆ. ὡς
 ἐν μὲν περὶ τὴν ἀκύνσας, παραλάμ-
 βαν τὴν ἀρχὴν, τὴν τὰ γαμ-
 νοῖς τοῖς πρῶτοις ἀγῶσι ἐπιφα-
 νῆς, ἢ κέρη δ' ἀτόπιον ἔτι ἐπὶ
 τῶν ἀμαξῶν ἐπέσω. ἔσθον δ' ἔ-
 ἔτω προσάξας Βοσπορανῶν
 τὸς ποταμὸς, ἰδόντας τὴν Λευ-
 κανορ

siliaveris multitudinem Bosporanorum, ubi Leucano-
 ris

breuiq̄ sese dicens affuu-
 rum, tanquam ad negotij
 quippiam emitteretur ab il-
 lo. Atque ita reuersus eὖ ὅ-
 bi equum vincium relinqui-
 rat, consensu illo rede-
 quitauit in Scythiam. Por-
 τὸ nemo est eum insequu-
 tus, quippe diu ignorantia
 bus Bosporanis quod ac-
 ciderat, tum ubi rescissent,
 facitiosè de regno decer-
 tantibus. Hac itaque gestie
 Lonchates, praestititq̄ pro-
 missum, allato Leucano-
 ris capite. Porrò Macentes
 in via factus certior super
 his, quae in Bosporo acci-
 derant, peruenit ad Ma-
 chlyentes: primusq̄ illis
 nuncium attulit de Rege tru-
 cidato. At populus, inquit,
 te Adymache, gener cum
 sis, ad regnum vocat. Prom-
 defac, ut ipse prior occu-
 pans, imperium arripias, in
 rebus perturbatis obortus,
 puella verò te sequatur à
 tergo in curribus. Facile
 enim isthoc pacto tibi cona-
 ris

πάντοτε θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἀ-
 λανὸς εἰμι, καὶ τῆ πατρὶ τὰυ-
 τη συγγενὴς μητρόθεν, πᾶρ ἡ-
 μῶν δὲ ὄσαρ τῶ Μάστραρ
 ἀγάγῳ ὁ Λακάνωρ. καὶ νῦν
 σοι ἦκα παρὰ τῶν Μαστέρας
 ἀδελφῶν, τῆρ Ἀλανία, παρὰ
 κελωμοχθῶν ὅτι τάχιστα ἐλαύ-
 νειρ ἐπὶ τὸν Βόσπορον, καὶ μὴ
 πᾶρ δὲν ἐς Εὐβίοτον πτενί-
 θῶσαρ τῶ ἀρχλῶ, ὅς ἀδελ-
 φὸς ἄρ νόθῳ Λακάνωρῳ,
 Σκύθας μὲν ἀεὶ φίλῳ δὲν,
 Ἀλανοῖς δὲ ἀπὲρ χθῆ. ταῦτα
 εἰς ἐπειρῶν ὁ Μακίντις ὁμό-
 σκευῶν, καὶ ὁμόλωτος ὅς Ἀ-
 λανοῖς ἄρ κοινὰ δὲ τῶτα Ἀ-
 λανοῖς καὶ Σκύθας πηλῶ ὅτι δὲ
 πάντῳ κομῶσιρ οἱ Ἀλανοῖ, ὡ-
 σπερ οἱ Σκύθα. ἀμὰ ὁ Μα-
 κίντις καὶ τῶτο ἄκασο αὐτοῖς,
 καὶ ἀπὲρ κάρκει τῆς κῶμης,
 ὅπόσαρ ἐκὸς τῶ ἑλατῶν κο-
 μῶν τὸν Ἀλανὸν τῶ Σκύθῳ,
 ὡς ἐπιστῆλο δὲ ταῦτα, καὶ
 ἰδόνε Μαστέρας καὶ Μασάας
 συγγενὴς ἔντα, καὶ νῦν, ἔφθ,
 ὁ Ἀ-

quatenus conueniebat Alanum minus esse comatum, quam
 Scytham. Itaq; his rebus factum est, ut illi fides haberetur, pri-
 iareturq; Mastera ac Mastrea cognatus esse. Et nunc, inquit,

ὁ Adyt;

ris filiam conspexerint. Ego
 porro non solum Alanus sum,
 verum etiam sponsa tua cog-
 natus maternus: siquidem
 nostra est gente Masteram
 Leucanor ascivit uxorem.

Et nunc tibi adsum, missus
 a Mastera fratribus, qui sum
 in Alanis, denunciatis
 ut quam potes ocysime re-
 cipias in Bosporum, neque
 per negligentiam commit-
 tas, ut imperium ad Eubio-
 tum deueniat, qui tamen
 frater nobis est Leucano-
 ris, tamen Scytharum par-
 tibus semper sauit, cum A-
 lanis similitates gerit. Hac
 quidem dicebat Macentes:
 Erat autem eodem cultu ead-
 emque lingua cum Alanis:
 Commune enim horum virun-
 que Alanis cum Scythis, nisi
 quod non magnoperè comati
 sunt Alani, quemadmodum
 Scythae. At Macentes in
 hoc quoq; illis erat asimis-
 lis, videlicet deionsa coma:

ἐπαύσατο τοῦ φρόνου, μικρὸν
 ἐπιεὶς ἀπεθνήσκει. ὁ δὲ Μακρύ-
 τής, ἐγγασίας τῶν Μαζαίων
 ἢ Ἀρσανόμα, διέβηξο, ἔπει,
 ἢ παρ' ἐμὲ τῶν ἰπὸς χραίων. τῷ
 δὲ πῆς τὸ ἀνέλιπτον τῷ θιά-
 ματι. Καταπαλῶν ἢ χά-
 ειν ὁμοιογῶν. ὡαῦ, ἔφη
 ὁ Μακρύτης, ἄλλον με ποιοῦν
 σιαυτῷ. τὸ γὰρ χάειν ἐμοὶ ὁμο-
 ιογῆν, ἐφ' οἷς ἔπραξα τότοις,
 τοῖον δὲ εἶναι, ὅσπερ ἂν ἡ ἀει-
 κερὰ μὲν χάειν ἀδῆν τῆ διξίῳ,
 διότι προθεσάμ ποτε αὐτῶ
 ἐθεράπευσε, καὶ φροφρόνως
 ἐπεμελήθη καμνύσσης, γελόια
 τοῖνον καὶ ἡμῶς ἀρ ποιοῦν,
 εἰ πάλαι ἀναμιχθέντος, καὶ
 ὡς οἶόν τε λέω, εἰς ἕνα σωκ-
 θόνησον, ἔτι μίγα νομιζοῦν
 εἶναι, εἰ τὸ μίγῃ ἡμῶν ἔπραξε-
 τι χησδόν, ἢ ἄρ ὅλον τὸ σῶμα
 τῷ. ἢ ἄρ ἑαυτῷ γὰρ ἔπραξε
 μίγῃ ὅρ ὅσον, ἢ πάσῃ
 τῷ. εἶτω μίγῃ ὁ Μακρύτης
 ἔφη ἢ Ἀρσανόμα, χάειν ὁμο-
 ιογῆσαντι. ὁ δὲ Ἀδύρμαχῷ,
 ὡς ἡκον τῶν ἐπιβολῶν, εἰς μὲν
 τὸν Βόσπορον οὐκ ἔτι ἦλθον.

ubi destitisset à cursu, paulis-
 sper astans exanimatus est.
 Porro Macentes Arsacomæ
 Mazæam in manū dans: Ac-
 cipe, inquit, à me quoque id,
 quod sum pollicitus. At illo
 ad insperatum spectaculum
 stupefacto, gratiasq; agen-
 te: Desine, inquit Macentes,
 ac noli me alium à teipso pu-
 tare: nam mihi profecto gra-
 tias agere ob hæc quæ feci,
 perinde est, ac si sinistra mea
 gratias agat dextræ, quod
 vulneratæ sibi subministra-
 vit, atque officiosè curam
 egit aegrotantis. Ridicula
 nimirum ἢ nos fecerim-
 us, si iam dudum commis-
 si, ἢ quatenus licet, in vo-
 num constati, magnum ad-
 huc esse credamus, si quæ
 pars nostrî officiosè quid
 egerit pro toto corpore.
 Etenim pro se ipso fecit,
 quum pars sit totius bene-
 ficio adiuti. Atque ad
 hunc quidem modum Arsa-
 comæ gratias agenti, Macen-
 tes respondit. Cæterum A-
 dyrmachus ubi sensit insidias, non perrexit ire in Bosporum:

iam

ἦδ' ἄν Εὐβίοτος ἔρχην, ἐπι-
 κληθεὶς ἐν Σαυρομάτῳ, παρ
 οἷς διέτριβον. ἄς ἵ τὴν αὐτῆ ἐ-
 παινεθῶν, ἢ στρατῶν ποικίλῳ
 σωμαγωγῶν, εἶπε ὁ ἄρα νῦν ἐστὶ
 βασις ἐς τὴν Σκυθίαν. καὶ ὁ
 Εὐβίοτος, μετ' ἐπὶ πολὺ καὶ οὐλοῦς
 ἀσπίτην, ἄγῳρ πανδημῆν ἢ
 τὸς Εὐλίνας, Αλανοὺς, καὶ καὶ
 Σαυρομάτας ἐπικλήτους, ἰκα-
 τήρας δυσμενεῖς ἀναμίξασθαι
 ἐπὶ τὰ στρατώματα, ὁ Εὐβίοτος
 καὶ ὁ Ἀδύρμαχος, ἑννέα μὴ-
 ριάδες ἀπαυτῆς ἐχθρόν, καὶ
 τῶν τὸ πρῶτον, ἰπποδοξίται,
 ἡμῶς (καὶ γὰρ ἢ αὐτὸς μετέ-
 σχον τῆς ἐξόδου αὐτοῖς ἐπιδὸς
 ἐν τῇ βύρσῃ τότε ἰππίας αὐ-
 τοῖς ἐλαῶν) ὁ ποικίλῳ ἐλατ-
 τῶν τῶν προμενείων σὺν
 τοῖς ἰππεῦσι σωμαθοιδόχους,
 ἡμετέροισι τὴν ἐφοδὸν ἐσπο-
 νῆσαι καὶ ὁ Ἀρσακόμας, ἢ ἰππ-
 ἀδὲ προσίοντας ἑξήλοισι αὐτῶν,
 ἀντιπύροισι. περὶ παρὰ τῶν
 τὸ ἰππικόν. γνομῆναι δὲ
 ἰπποδὸν μάχης καρτερῶν,
 ἐνδεδίδο ἦδ' ἄν τὰ ἡμέτερα,

iam enim Eubiotus rerum
 potiebatur accersitus à Sau-
 ramatis, apud quos fuerat
 diuersatus: verum in patriam
 reuersus, contractis ingentis-
 bus copijs, per montosa ir-
 rupit in Scythiam; pauloq̃
 post irruit & Eubiotus,
 cum Græcos undecunq̃ po-
 terat secum ducens, tum
 Alanos, & Sauromatas ac-
 cersitos, utrinque vicies mil-
 lenos. Coniunctis autem co-
 pijs Eubiotus atque Adyr-
 machus, nonaginta millia
 confecerunt; atque ex his
 tertia pars equites sagittarū
 vij. Nos autem (nam &
 ipse ad hanc expeditionem
 contuleram, addens ijs qui
 in tergum taurinum con-
 uenerant, equites ad plenum
 instructos centum) contra-
 ctis haud multo minus tri-
 ginta millibus, vnā cum es-
 quitibus operiebamur in-
 sultum, ductore Arfacoma.
 Ut autem adiuuantes illos
 conspeximus, contrā duxi-

mus agmen, præmissis in hostem equitibus. Atque ubi
 iam diu acriter esset pugnatum, tandem cessere nostri,

T inter

καὶ παρεφρέμυτο ἡ φάλαγγς.
 καὶ τέλει, ἄς δύο διεκόπη
 τὸ Σκυθικὸν ἄγαν. καὶ τὸ μὴ
 ὑπέφωκεν, οὐ πάνυ σαφὲς
 ἡ ἡμίονος, ἀπὸ ἀναχώρησις
 ἰδούκα ἡ φυγή. ἔσθ' ἢ οἱ Αλ-
 λανοὶ ἐτόλμων ἐπιπολὸν διώ-
 κειν. τὸ δ' ἡμῖνον, ὅπερ καὶ
 ἔλαλλον, περισχόντες οἱ Αλα-
 νοὶ καὶ Μάχλυες, ἕκαστον παν-
 ταχόθεν, ἀφ' ὅθεν ἀφικνύοντο
 τῶν οἰσῶν καὶ ἀκοντίων. ὡς
 πάνυ ἐπονουῶτο ἡμῶν οἱ πι-
 σταχήμενοι, καὶ ἡδὴ προέειπε
 ὅ οἱ ποιοὶ τὰ ὄπλα. ἐν τῆσι
 δὲ ὁ Λογγάτης καὶ ὁ Μανέν-
 τής ἐτυχον ἔνθεν, καὶ ἐπέ-
 ηρωτο ἡδὴ κείνῳ διωκόντων
 τῶν, ὁ μὲν πυραυτάδας τὸν
 μικρὸν, ὁ Λογγάτης ὁ Μανέν-
 τής δὲ, πελίκας ἄς τὴν ἑφά-
 πλιν, καὶ λουτῶ ἄς τὸν ἄμρον.
 ὅπερ ἀδούβη, ὁ Ἀρσακό-
 μας, ἐν ἡμῖν τοῖς ἀπῶσι ὄν,
 δεινὸν ἡγεσάμεν, εἰ ἀπα-
 σι, καταλιπὼν τὴν φίλους προ-
 σβαλὼν τὴν μύσπας ὡς ἴπῳ
 ἐμβόησας ἡλαυνε δὴ τῶν πο-
 κημίων, κοπίδα διηρμένῳ,
 ὡς

interrupta phalange. Postrea
 mō in duo dissectum est onis
 uersum agmen Scythicum.
 pars subduxit sese, non om-
 nino palam victa: verum ita
 fugiebat, ut locum dare vis
 deretur: adeo ut Alani ad
 multū tempus insequi nō au-
 derent. partem alterā, quæ eā
 dem erat imbecillior, cingēs
 ies Alani ac Machlyses vin-
 de quaque cædebant, confertim
 iaculis emissis, atq; sagittis,
 sic ut vehemēter laboraretur
 à nostris, qui tenebantur ob-
 sessi. Et iam plerique arma
 proiecerāt, quorū in numero
 fortē erat Lōchates, & Mac-
 cētes: iamq; ambo vulnus ac-
 ceperant, dum ante alios sese
 periculis obijciunt: hic quidē
 adusto femore, puta Lons-
 chates: porro Macētes securi
 sauciato capite, tum contō
 in humerum impacto. Quod
 simulatque sensit Arsa-
 mas, quum in altero agmie
 ne esset nobiscum, turpe
 ratus si desertis amicis non
 adesset, subditis equo calca-
 ribus, cum clamore in hostes tendere cœpit sublato gladio,
 adeo

ἔστ' τῶν Μάχλυας μὴδ' ἴσως
 κίβια τὸ ῥόδιον τοῦ θυμοῦ,
 ἢ καὶ διακρινθῶτα ἔδρακα
 αὐτῶ διελθῆν. ὁ δ' ἀ-
 νακτησάμην ὁ τοὺς φίλους,
 καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας
 παρακαλέσας, ὄρμησεν ἐπὶ
 τὸν Ἀδύρμαχον, καὶ πα-
 τάξας τῆ λιπίδι παρὰ τὸν
 κόρυθα, μέχρι τῆς ζώνης διέ-
 τμη. πρὸς ὅν ὁ δ' ἐκεί-
 γον, διελύθη τὸ Μαχλυϊκὸν
 ἄσπερον, καὶ τὸ Ἀλανικὸν μετ'
 οὐ πολλὸν, καὶ οἱ Ἐπιλυοὶ ἐπὶ
 τοῦτοισι. ὥστε ἱερατοῦ μὲν ἐξ
 ἑπταχῆς ἡμέρας, καὶ ἐπιξήλ-
 θον μὲν ἄρ, ἐπιπολὺν λιτένον-
 τῶν, ἢ μὴ οὐκ τὸ ἔργον ἀ-
 φείδω. ἔς δ' ἔτι πῶν ἰπιούσαν,
 ἡνίκα παρὰ τῶν ποταμίων
 ἤκοντο, ἰδιοντο φιλίαν
 ποιῆσαι Βοσπόρανοι μὲν ὑ-
 ποτολίαν διωλάσιον τὸν
 Ἀσπυρὸν ὑπὸ τὸν Ἰννοίον, Μά-
 χλυοι δ' ὑπὸ τὸν Δάσσαν ἔ-
 φασαν· οἱ Ἄλανοι δὲ, ἀντι-
 τῆς ἰφόδου ἐκέναν, Σινδιαν-
 οὺς ἡμῶν χαρῶσασθαι ἠέ-
 τησαν, ἐκ πολλῶν δις ὤτας.
 ἐπὶ τῶν ἐπέωμεν, δὲ
 ξαν

adeo ut Machlyenses vim
 animi non sustinuerint, sed
 viam illi fecerint, ut trāsiret.
 At ille receptis amicis, tum
 advocatis & alijs, impetum
 fecit in Adymachum: im-
 pactoq; in cervicem gladio,
 ad zonam usque dissecuit.
 Quo fuso dissipata est om-
 nis acies Machlyensium, pau-
 lo post & Alanorum: deni-
 que cum his Græci quoque,
 Atque ita redintegrato præ-
 lio nos superiores exitimus,
 diuq; sumus insequuti truci-
 dantes, donec nox finem
 imposuit. postero die ab ho-
 stibus venerunt legati, qui
 supplices pacem atque ami-
 citiam orarent. Bospo-
 raeni duplicatum tributum pen-
 suros sese pollicebant: &
 Machlyenses obsides datur-
 ros se confirmabant: Alan-
 ita tam inuasionem compen-
 satorios sese spondebant, ut
 Sindianos nostro nomine
 vellent aggredi, quibus
 cum multo iam tempore no-
 bis fuerat similitas. His de
 rebus auditis suffragijs,
 T 2 in

ξαρ πολὺ πρότερον Ἀρῶ-
 μα καὶ Δορχάτη, καὶ ἑστὸς ἑ-
 ρλίμ, ἐκείνων πρὸς αὐτῶν
 ἕκαστα τοιαῦτα, ὃ Μνησιππῆ,
 ὁ μὲν ποιεῖν Σκυθῶν περὶ
 φίλων. Μνή. πάντων πραγμάτων, ὃ
 Τόξαει, καὶ μύθοις ὁμοίαι, καὶ
 ἴδιαις ἢ ὁ ἀκινάκης καὶ ὁ ἀνι-
 μος ἔσθ' ὅμοιος, ἐστὶν τις
 ἀπίστον αὐτοῖς, ὃ πάντων μι-
 κροῦ ἐν Τόξαει ἄρ. Τό. ἀπὸ
 ὅρα ὃ γυναικῶν, καὶ φθόνος, ὃ
 μῶν ἢ ἀπιστία ἢ. ὅτι δὲ ἐν μὲν
 ἀπρέπαις ἀπιστῶν καὶ ἀπαι-
 τοιαῦτα ἔπειτα, ὃ οἶδα ὑπὸ
 Σκυθῶν γινώσκω. Μνή. καὶ
 μακρὰ μόνον, ὃ ἀείρε, μηδὲ
 ἔτος ἀπέδοις γέλωτος ὅτις λό-
 γοις, ὃς νῦν γένοιτο καὶ ἕτα
 πλὴν Σκυθῶν καὶ πλὴν Μαχλυ-
 νλὸς ἑστῶν, καὶ ἄς ἢ Βόσπο-
 ροῦ ἀπὸν, ἄρ' ἑπανδρῶν πᾶ-
 ντων καὶ ἑστῶν ἢ οἰωνῶν.
 Τό. πᾶσι καὶ ταῦτα ἵσθ' ὅτι
 μὴ τῶν, καὶ ὅτι βρα-
 χέων περὶ τῶν, καὶ ἢ ἑστῶν ἢ
 μὴ τῶν ἀπὸν οὐ μὴ τῶν.
 percurrens, deinde in Bosphorum discedens, postremo
 rediens, prorsus abutare silentio meo. TOX. Paren-
 dum tibi et hanc praescribenti legem, dicendumque pau-
 cis; ne fatigeris una nobiscum audiendo circumcursitans.

in primis autem Arcomae
 et Lonchate, pax mitta, duo-
 bus illis cuncta pro arbitra-
 tu suo moderantibus. Huius-
 modi, Mnesippe, audent
 Scythae amicorum causa
 facere. MNE. Tragicæ
 prorsus, ὃ Toxari, fabu-
 lisq; similia. Et propitius
 sit Acinaces et Ventus, per
 quos iurasti: si qui ista non
 credat, non admodum re-
 prehendus esse videatur.
 TOX. At vide, vir egres-
 sie, ne incredulitas ista ab
 invidia vestra profisciscatur.
 Quaquam non me de-
 terrebis non habendo fi-
 dem, quod minus et alia his
 consimilia, referam, quæ nos
 uerim à Scythis esse gesta.
 MNE. Tantum ne longum
 facias, vir optime, ne-
 que usque adeo admisisis va-
 gisq; vitare sermonibus, ut
 nunc sursum ac deorsum
 Scythiam Machyananq;
 discedens, postremo
 rediens, prorsus abutare
 silentio meo. TOX. Paren-
 dum tibi et hanc praescribenti
 legem, dicendumque pau-
 cis; ne fatigeris una nobiscum
 audiendo circumcursitans.

Quin

μάλλον δὲ καὶ ἄκουσον, ἐ-
 μοι αὐτῷ οἶα φίλον, Σι-
 σίννης τοῦνομα, ἀνιέρτη-
 σον, ὅτι ἦν Ἀθῶνα ἀπέστη
 οἰκοῦσιν, ἐπιθυμία πωλείας
 τῆς Ἐπιλοῦν, κατέπλευσεν ἰς
 Ἀμασίην τὴν Ποντικῆν, ἐν
 πλοῦτον δὲ εἶναι, τοῖς ἀπὸ
 Σκυθίας πλοῦτον οἰοῦν, ὅ
 πον τῆς Καράμβου ἀπέ-
 ρουσα ἢ πόλις. ἔπειτα δὲ ὁ
 Σισίννης, ἔταρσεν ἐν πω-
 λείᾳ αὐτῶν, ἡμᾶς μὲν οὖν κατα-
 γαλῶ τινα ἐπιπλοῦν ἡμεῖς
 σκεψάμενοι, καὶ τὸ πλοῦτον
 ἰς αὐτῶν μετασκευασάμε-
 νοι, ἡγοράσομεν, ἔδην πονη-
 ρὸν ὑποφάμενοι, ἐν τῷ πλοῦτον
 ἡμεῖς τινες ἀνασπάσαν-
 τῶν τὸ πλοῦτον, ἐκφύρασαν
 ἅπαντα, ὡς μὲν τὰ ἐς ἐκεί-
 νῳ τὴν ἡμέραν εἰσπύρασαν
 τα καταπύρασαν, ἐπαρθεῖν οὖν
 εἰς οἴκαδ, καὶ τὸ γυμνὸν μα-
 θόντων, διακρίθαι μὲν τοῖς γεί-
 τοσι, πομοῖς δὲ οἰον, ἢ τῷ ξεί-
 νῳ, ἐκδοκίμαζομεν, διὰ δὲ
 τῶν μὴ συνοφάντων δόξαμεν
 τοῖς πομοῖς, ληροῦσιν ὡς
 ἐφάνητο ἡμῶν τις Δαρ-
 κῆς

Quin magis auscultata, quae in
 meipsum amicus Sisinnes
 nomine praesliterit. Quum
 enim Athenas relicta pa-
 tria proficiscerer, idq̄ eu-
 piditate Graecanicarum li-
 terarum, appuleram Ama-
 strim Ponticam. Ea est urbs
 haud procul à Carambe
 disita, in promontorio, ob-
 uia ijs qui à Scythia nau-
 gant. Comitabatur autem
 Sisinnes, mihi à puero ami-
 cus. Nos igitur ubi res quas-
 dam importatas in portu
 spectassemus, in eum q̄ ē na-
 ui subduxissemus, emimus
 nihil suspicantes mali. In-
 terea fures quidam effra-
 cta sera sustulerunt uni-
 uersa, adeò ut non relia-
 querint quod vel in eum
 diem sufficere posset. Ergo
 quum domum essemus re-
 uersi, cognito quod accide-
 rat, non visum est in ius vos
 care vel vicinos, qui plu-
 res erant, vel hospitem, ver-
 ti ne plerisque sycophante
 videremur, si dixissemus nos
 bis ab aliquo sublatos es-

κῆς ταπεινοῦτος, καὶ ἐ-
 ὄντα ποδῶν, καὶ τὰ μὲν
 τινὰς, καὶ τὰ μὲν, ὅποσ' ἐ-
 χομῆ. ἐκκοπούμεθα δὲ σπ-
 ρὶ τῶν παρόντων, ὅ, τι πρᾶ-
 ξομῆ, ἀποροὶ πάνταπα-
 σιν ἐν τῇ ἀποδοκῆν γυρό-
 μῶσι. καὶ οἱ μὲν ἰδίους, ὡς
 ἔχομεν, αὐτὸ παραθύσαντα
 ἐς τὴν πλῆρᾶν τὸν ἀνιᾶ-
 κῆν, ἀπὸ τῶν τῶ βίῃ, πρὶν
 ἄρῆναι τι ἰσχυρῶν, κα-
 μῶ ἢ δὲ ψα πλοῦστα. ὁ δὲ
 Σισίννης παρεμυθεῖτο, καὶ
 ἐκείτῃ αὐτὸν ἐκείτῃ ποιεῖν
 αὐτὸς γὰρ ἐπινοῶσαρ ἔλα-
 γον, ὅθεν ἔξομῆ ἰανῶς τὰς
 προφᾶς. καὶ τότε μὲν ξυλαῖν
 τοῦ λιμῆν ὁ παρικόμισα, καὶ
 ἄνευ ἡμῶν ἐν τοῦ μισθῷ ἐπι-
 σιτισάμῆν ὁ καὶ οὐδὲ πρὸς
 κατὰ τὴν ἀγορᾶν, ἔσθ' ἐπι-
 πλώ τινα, ὡς ἔφη, χρυσάων
 καὶ καλῶν κρασίων μο-
 νομαχῆρ δὲ οὐδὲ ἐπὶ μισθῷ
 ἀνθρολογηθῆναι, ὡς πρὶ-
 τῶν ἡμερῶν ἐξερῶν ἰδοῦσα
 μῆλον. καὶ δὲ τὸ πᾶν, ὡς
 ἔφη,

tertium diem erant deceaturi. Ergo quum omnes huius
 negotij

se Daricos quadringentos,
 tum vestium permultum, ad
 haec tapetia quaedam: de-
 nique, quaequid habuerat.
 Consultabamus igitur
 eorum de rebus quid esse
 faciendum omnium rerum
 egerit, idque in urbe peregrina.
 Ac mihi quidem ita visa
 sum est tum temporis, stia-
 tim demerso milia acinae
 ce vitam fugere, priusquam
 ignauium quiddam aut in-
 dignum esset ferendum vel
 fame vel siti enecto. Contra
 Sisinnus consolabatur, obse-
 crans ne quid tale facerem.
 Aiebat enim, excogitasse se.
 se unde nobis victus suppe-
 teret. Et eo quidem die ba-
 iulandis est poru lignis, alla-
 ta mercede victum suppedita-
 uit: manere autem ostentans
 in foro, pompam quaedam
 aspexit iuuenum (quae
 admodum aiebat) elegan-
 tium ac strenuorum. Hi
 nimirum virium lecti, ut
 mercede proposita singu-
 lare certamen inirent, in

ἄλλῃ, ἀμφ' αὐτοῖς πωθό-
 μῃ, ἰλθῶν ὡς ἐμὲ μὴκί-
 τι, ὃ Τόξαρι, ἔφη, σωτῆρ
 πύργου λίγῃ ἄς ἦ τρίτῃ
 ἡμέρῃ, πλούσιόν σε ἀρφα-
 ρῶ. ταῦτα ἔπε καὶ πονύρας
 τὸ μεταξὺ ἀρψίσαντος, ἐν-
 εάσις ἦδ' ἡ τῆς θείας, ἐθι-
 μιθᾶ καὶ αὐτοῖ. παραλαβὼν
 γάρ με, ὡς ἐπὶ τεργύρῃ τι,
 καὶ παράλοζον θάματα τῶν
 Ἑλληνικῶν, ἄγε εἰ τὸ θεί-
 ατρον. καὶ λαβίσαντος, ἐν-
 ρῶν τὸ μὲν πρῶτον, ῥη-
 εῖα κατοικοντιζόμενα, καὶ
 ἐπὶ ἡλιῶν διωκόμενα, καὶ
 ἐπ' ἀνθρώπου διδιδυμίου
 ἀφίμωρα, λακούργους τι-
 νὰς, ὡς ἀνάστατον. ἐπεὶ δὲ
 ἀσπλῆστον οἱ μονομάχοι, καὶ
 τινα παραγαγῶν ὁ ἡγευξ
 ὠμίθη νανίσον, ἔπειρ'
 οὗτος ἄρ' ἐβίβη τούτῳ μονο-
 μαχίῳ, ἦκεν εἰ τὸ μέγρον,
 δραχμὰς τεψόμεν' ὀμείας,
 μισθὸν τῆς μάχης, ἐνταῦθα
 ἐξανίσταται ὁ Σισίννης, καὶ
 καταπηδύσας, ἐπὶ σὺν μα-
 χήδου,

negocij conditiones audif-
 set, accedens ad me: Caue
 posthac, inquit, Toxari, ne
 teipsum pauperem dixeris,
 siquidem tertio ab hinc die
 diuitem te reddidero. Hæc
 ait, atque interea æγρὴ παρα-
 το victu, quum iam specta-
 culum esset institutum, spe-
 ctabamus & ipsi. Etenim
 assumptum me duxit in thea-
 trum, tanquam ad iucuns-
 dum aliquod nouumq; spe-
 ctaculum Græcorum. Ergo
 ubi consedissemus spectaba-
 mus. Ac primò quidem feræ
 partim iaculis confixæ, atq;
 à canibus agitæ, partim in
 homines quosdam victos
 emissæ, nocentes quospiam,
 ita ut conijciebamus. Ut
 autem prodierunt qui erant
 ad singulare certamen con-
 ducti, ac producto iuvene
 quodam prægrandi, dixit
 præco: Si quisquam ve-
 lit cum hoc singulari cer-
 tamine congredi, prodeat
 in medium, præmium pu-
 gnæ accepturus drachmarum
 decem millia: ibi protie-
 nus assurrexit Sisinnes desiliens,
 polliceturq; se dimicaturum

ἄσφαται, καὶ τὰ ὄπλα ἤγα, καὶ
 τὸν μισθὸν λαβὼν, τὰς μυ-
 ρίας ἰμοὶ φέρων ἐν χεῖρεσσι.
 καὶ ἂ μὴ ἰσραηλισαίμι, ὃ Τό-
 ξαι, ἔλεγον, ἅμα ἅπιον, ἐ-
 χοντὸν τὰ ἀρκοῦντα. ἦν δὲ
 πείσω, θάψας με, ἵποχάρεα
 ὀπίσω ἐς Σκύθας, ἐγὼ μὲν ἐπὶ
 τούτοις ἐκένουρον. ὃ δὲ λαβὼν
 τὰ ὄπλα, τὰ μὲν ἅμα πει-
 ῖθητο, τὸ ἰσραήλ δὲ ἔλασ-
 τήθηεν, ἅμ' ἀπ' ἡμῶν τῆς
 λυφασῆς κατασὰς, ἐμά-
 ρητο, καὶ τὸ μὲν πρῶτον τι-
 πράσκειται αὐτὸς, λαμπύ-
 ρη ὡς ζῆρε ἑσπέρην θείας πλῆ-
 ῖν ὄντω, ὡς αἷμα ἔρρε πο-
 λὺν, ἐγὼ δὲ περὶ τοῦ κηρύ-
 σθην ὡς δέκα. θρασύτερον δὲ
 ἐπιφροσύνην τηρήσας τὸν
 ἀντίπαλον, ποῖα ἐς τὸ
 ἔργον, καὶ δυνάσων, ὡς
 αὐτῶνα ἐπὶ πλάκει πρὸ τοῦ
 ποδοῦ αὐτοῦ. ὃ δὲ κέρων
 καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ φάρμα-
 τῶ, ἐπὶ κἀδὲ ὡς νεκρῶ,
 καὶ μικρῶ δὲ ἄφην αὐτῷ
 ἢ ψυχῆ. ἅμ' ἐγὼ περὶ βα-
 μῶν ἀνίστασθαι καὶ παρμυ-
 θυόμην. ἐπὶ δὲ ἀφ' ὧν ἴδην
 ἡγήνηκα, ἀρὰ μὲν αὐτόν,

rum: simulq; posuit arma. Tū
 acceptā mercedē, decē millia
 mihi deferēs, in manū dat: Si
 dicero, inquit, Toxaris, onā
 profisciscemur, suppetetq; que
 commeatus. Sin cecidero,
 sepulto me redi rursus in
 Scythiam. Ego quidem his
 auditis singultiebam. At ille
 sumptis armis, reliquum qui-
 dem corpus munivit: at gas-
 leam nequaquam imposuit,
 sed nudo consistens capi-
 te pugnabat. Et in iudō qui-
 dem ipse vulnus accepit, re-
 torto gladio, succiso poplite,
 ita ut multum sanguinis
 deflueret. Ego interim iam
 metu pramortuus eram. At
 ille confidentius inuadentem
 aduersarium obseruans, fe-
 rit in pectore, transfigitq;: ita
 ut protinus ad pedes illius
 procumberet. Ille fessus et
 ipse vulnere, mortuo incum-
 bebat: parumq; aberat quin
 ipse quoque efflaret anis-
 mam. At ego accurrens ere-
 xi, animumq; reddidi. Porro
 vbi dimissus est iam victor
 declaratus, sublatum illum
 domum

ἐκείνου ἐς τὴν οὐκίαν καὶ ἐπὶ
 πολὺ θρασυθάς, ἐπίσης
 ἦν, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν
 Σιδυθας, γυμναστικῶν ἐπιπέδῳ
 ἀναδεδίωκτο, ἡρώδης δὲ ἔτι ὁμοίως
 ἀπὸ τοῦ παύματός. Ἐὐδὲ,
 ὁ Μνήσιππος, οὐκ ἐν Μάχλυ-
 σιν, οὐδ' ἐν Αἰανίᾳ ἐστὶν ἔτι
 ὡς ἀμολυτρὸν ἐστὶν, καὶ ἀπι-
 σσῆθι δυνάσασθαι, ἀπὸ τῶν
 λοιπῶν Αἰαστιανῶν, μνηστῆ-
 ροι τῶν μάχων ἔτι Σι-
 σίννου. περὶ τὸν ἔτι τὸ Α-
 βαύχα ἐργον διηγεσάμενος,
 παύματι. ἡνὶ ποτε οὐτ' ὁ
 Αἰδύχας ἐς τὴν Βορυσθενί-
 τῶν πόλιν, ἐπαρόμενος καὶ
 γυναικῶν, ἡς ἦρα μάλιστα, καὶ
 παιδικῶν ἄλλο, τὸ μὲν ἡμῶν
 σιδυθῶν, ἀρρῆν, τὸ δὲ ἔτερον,
 κόρη ἐστὶν τῆς Σουαπιδί-
 μος δὲ καὶ ἔταρος αὐτῆς Γω-
 δάδης. οὐτ' ἔτι καὶ νοσῶν
 ἀπὸ τοῦ παύματος, ὁ ἔτερος
 τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ νηυσῶν,
 ἐπιπλοῦντων περὶ τὸν ἄλμα-
 ρόν, ἢ περὶ αὐτῶν, ἐκείνου
 τῶν ἐς τὸ μνηστῆρῶν, ὡς δὲ ἔσονται
 ἰδύατο

domum deportavi: multum-
 que temporis curatus à me
 dicis. superuixit quidem, ho-
 dièque agit apud Scythas,
 ducta in matrimonium so-
 rore mea: claudus tamen
 adhuc est ex vulnere. Hæc
 res, Mnesippe, non apud Ma-
 chlyenses, neque in Alania
 gesta est, ut testibus careat,
 & ficta credi queat: verum
 complures extant Amastri-
 ani, qui de pugna Sisinnæ
 memorant. Finem iam
 faciam, si tibi quinto loco
 factum Abauchæ retulero.
 Appulit aliquando Abauchas
 hic in Borysthenensiu civi-
 tatè, secū adducens & vxo-
 rem, quam vnicè diligebat,
 & liberos duos, alterū quidè
 masculum lactentem, alte-
 ra verò erat puella septem
 annos nata. Erat autem pe-
 regrinationis comes & hu-
 ius quidem è vulnere laborās,
 quod in via acceperat à la-
 tronibus, qui eos fuerant ad-
 orti: cum quibus dum pu-

gnaret, iectus est in femore, ita ut ne stare quidem posse

ἰδὼν αὐτὸ ὑπὸ τῆς ὀδυμῆς.
 ὕληται δὲ καθυδούτων (ἐ-
 τυχοῦν γὰρ ἐν ὑπὸ τῶν τι-
 οὶ καθυδούτων) πυρκαϊὰ
 μεγάλη ἐξανίσταται, καὶ
 πᾶντα περιελάσῃ, καὶ
 φέρει γὰρ ἡ φλόξ ἀπαντα-
 χόθεν πᾶν οἶμαρ. ἔνταυ-
 θα δὲ ἀνεγρόμην ὁ Α-
 βαύχας, καταλιπὼν τὰ
 παιδία λαυθρυνεσίμην, καὶ
 πᾶν γυναικα ἐκρε-
 μαμῆλυ ἀρσεσάμην, καὶ
 σὸλαρ αὐτῷ πρᾶκλονσά-
 μην, ἀράμην τὸν ἰ-
 τάρου, κατῆλθε, καὶ ἔφ-
 θη διησιέσθῃ, καθόμην-
 δέσθῃ τῆσθῃ ἀπικέκασθῃ
 ὑπὸ τῷ πυρὸς. ἡ γυνὴ, δὲ
 φέρουσθῃ τὸ βρέφθῃ, ἔπι-
 τῃ, ἀπολοῦσθῃ κελῶσθῃ
 καὶ πᾶν ὑόφθῃ. ἡ δὲ ἡ-
 μίφθῃ, ἀφθῃ τὸ πει-
 θῃσθῃ ἐκ τῆ ἀγκυλῃσθῃ, μὴ-
 λῃσθῃ διημῃσθῃ πᾶν φλόγθῃ,
 καὶ ἡ πᾶσθῃ αὐτῇ, πᾶ-
 ραμῃσθῃ ἐλοῦσθῃ κελῶ-
 νθῃ ἀρθανῃσθῃ. καὶ ἔπειθῃ
 ἀνέλῃσθῃ τῃσθῃ ὑσθῃ τὸν
 Αβαύχθῃ, διότι προδοῦσθῃ τὰ
 τέκθῃ, καὶ πᾶν γυναικα, ὁ δὲ Γυνδάνθῃ ἐξέκῃσθῃ, ἀνδ-
 ρῃσθῃ

set præ cruciatu. Itaque
 noctu dormientibus illis
 (nam fortè in conaculo
 quodam diuersabantur) in-
 gens ortum est incendium,
 omniaq; circumclusit: iamq;
 flamma undique domum
 circumdedit. Ibi experrectus
 Abauchas, relictis liberis
 plorantibus repulsa vxore
 quæ inharebat, iussaq; vt
 ipsa sese seruaret, amico in
 humeris sublato descendit,
 perrumpensque euasit, ita
 vt nequaquam incendio læ-
 deretur. Vxor infantem
 baiulans consecuta est, mo-
 nens puellulam vt sese con-
 sequeretur. Ea verò femi-
 usta, abiectox vltis infan-
 te, vix exiliè è flamma.
 Deinde puella vnà cum illa
 veniens, penè ὃ ipsa extin-
 cta est. Post hæc quum
 probro obiectaret quispi-
 am Abauchæ, quòd desere-
 tis liberis, atque vxore,
 ὃ Gynданem extulisset: Imò
 liberos,

πῶστας μὲν, ἔφη, καὶ αὐτῶν
 ποιοῦσθαι μοι ῥᾶδιον, καὶ
 ἀδύνην εἰ ἀγαθοὶ ἔσονται οὐ-
 βί: εἴλον δὲ οὐκ ἀρεῦροισι
 ἄκρον ἐν πομπῇ χρόνον τοιοῦ-
 τόν, οἷοι Γυνδάνης: δεῖ,
 πῶσταν μοι πομπὴν τῆς ἐν-
 νοίας προσχημῆσθαι. ἔργη-
 κα, ὦ Μνήσιππε, ἀπὸ πομπῆς
 λῶν πρὸς τὸν τοῦτον προχαι-
 σαμῶσθαι. ἤδη δὲ καρδὸς
 ἐν λικείῳ, ὁπότερον ἡ-
 μῶν ἢ τῶν γλωττῶν, ἢ τῶν
 δεξιῶν ἀπτετμηθῆσθαι δεῖ.
 τίς οὖν ὁ δικαστῶν δεῖν;
 Μνή. οὐδὲ τίς. οὐ γὰρ ἔκασ-
 θὲ μὲν τινα δικαστῶν τοῦ
 λόγου. ἀπὸ οἷοθα ὁ θεός
 τῶν; ἔπειθὲν νῦν ἀσκοποῦ-
 τὸ ξύναμν, αὐτῶν ἐλθόν-
 τες δὲ αὐτοῦ, ἀποκρί-
 νῶν ἐπιπέσειν φίλους. εἴτα
 ὅς ἂν ἤπλων γήνηται, ἀρ-
 τετμήσονται τότε, ἢ ἐὰν τῶν
 γλωττῶν, ἢ οὐ τῶν δεξιῶν.
 ἢ τοῦ μὲν ἀγροίκου, ἢ ἑ-
 δὲ καὶ οὐ θλίαν ἰσπανῶν
 ἔσθλας, ἐγὼ δὲ δεῖν ἀπο-
 ἠγοῦμαι ἀνθρώποις εἶνα
 τοῦτον κτήμα ἀμύνην ἢ ἑλ-
 λιοσ,

libero, inquit, denuò para-
 re haudquaquam difficile:
 tum incertum, an hi boni sine
 futuri: porro amicū diu fue-
 rit priusquam inueniam ta-
 lera, qualis est Gyndanes: cu-
 ius amor mihi multis argua-
 mentis est exploratus. Dixi,
 Mnesippe, è plurib. his quin-
 que propositis iam tēpus est
 pronounciari, viri nostrūm
 aut linguam aut dextram
 oporteat amputari. Quis
 igitur futurus est iudex? **M N.**
Nemo. Neque enim
 constituueramus narrationis
 arbitrum. Sed scin' quid
 agemus? Quandoquidem
 in praesentiarum **P** nullo
 proposito scopo sumus ia-
 culati: deintegrò delecto
 arbitro, alia amicorum pa-
 ria apud illum referamus:
 deinde vter succubuerit, ei
 tum quidem amputetur, vel
 mihi lingua, vel tibi dextera.
 At si hoc crudele, quando
 tu amicitiam admirari vi-
 suses: ego nihilo secius puz-
 to nullam esse mortalibus
 possessionem hanc praestans-
 sionem.

νιον, τι εὐχί καὶ ἡμᾶς αὐθι-
 μοι πῆς ἡμᾶς αὐθις, ἐ-
 νοι τε αὐτόθεν ἄνα, καὶ ἄ-
 θεῖ ἰσθαι ἀγαπῶμεν, ἄμ-
 φα νικῶμεν, τὰ μάλιστα
 ἀθλα πρὸσθαδόντων, ἀντι-
 μῆς πῆσθις, καὶ μῆς δε-
 ξίης, ἄλο κολῆσθ' ἰπιν-
 τησάμενοι, καὶ πῆσθι γε καὶ
 ἐφ' ἀμους τέτθας, καὶ πῆ-
 δεξ τέτθας, καὶ ὄλος, δι-
 πλᾶ πῶντα, τοιοῦτόν τι-
 γὰρ δὲ, σιωπῶντων ἄλο
 ἢ πῆς φέλοι, ὁποῖον τὸν
 Γερρόντων οἱ γραφεῖς ἐνδὲ-
 κνωται, ἀνδραπομ' ἐξεί-
 χερα, καὶ τρικεφαλομ' ἐμοὶ
 ἦρ' ἰσθαι, πῆς κῆνοι ἦ-
 θερ' ἄμα πρὸσθιόντων πῶν-
 τα, ἄσπθ δὲ δίκαιον φί-
 λους γε ὄντας. Τόξ. ἰδ' γε
 λίγας, καὶ οὐτω πῶντα.
 Μνή. ἀπὸ μὲν ἀμαθ' ὦ
 Τόξθι, μὲν ἀνῶν δὲ ὄ-
 μεθα, πῶ φιλίαν ἡμῶν βε-
 βαιώοντος. ὁ δὲ λόγος ὁ πρῶτον,
 καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὁ δὲ γινώσκαι,
πῶν

est, Toxaris, neque acinace, qui nobis amicitiam con-
 firmet. Hæc enim confabulatio, & quod eadem amamus,
 id multo

ciores, neque pulchrioz
 rem: quin ipsi quoque in
 unum copulati, illud ap-
 probamus, ut ex hoc die
 in totam usque vitam si-
 mus amici, utriusque victo-
 res, utriusque maximis po-
 titi præmijs: videlicet pro
 vernica lingua, vnaque dex-
 tra binas uterque habitus
 ri: atque insuper oculos
 quoque quaternos, pedes
 que quaternos: in sum-
 ma, duplicia omnia. Et
 iusmodi namque quiddam
 est eum duo uterque cos-
 pulantur amici, qualem
 & Geryonem scriptores de-
 pingunt, senis manibus,
 ternisque capitibus homi-
 nem. Siquidem (ut mea
 fert opinio) tres illi fue-
 runt, qui communiter o-
 mnia gererent, ut dignum
 est his qui amicitia con-
 iuncti sunt. ΤΟΧΑ.
 Probè dicis, atque ita facia-
 mus. ΜΝΗΣΙΡ. Ve-
 rum neque sanguine opus

πολύ πισότερα τῆς λέξις
 κένυς, ἢ πίνυς. ἐπὶ τὰ γέ
 ποικύτα οὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ
 γνώμης δῆσαι μοι δοκῆ. Τό.
 ἔπειτα ταῦτα. καὶ ἡδὴ ὄψιν
 φίλοι καὶ ξένοι· ἰμοὶ μὲν οὐ
 ἰσταθῆα ἐπὶ τῆς ἐπαύσεως,
 ἐγὼ δὲ σοί, εἴ ποτε ἐς τὴν Σκυ-
 θίαν ἀφίκοιο. Μνή. καὶ μὲν
 εὐ ἴδι, οὐκ ἄρ' ὀκνήσομαι καὶ
 εἴ τι παρ' ὀφείρω ἐλθεῖν, εἰ μὲν
 ἂν τοιοῦτος φίλοις ἐπιούξῃ.
 ὦσα, οἷος οὐ, ὃ Τόξρι, ἀναφά-
 νης ἡμῖν ἄρ' ἔ λόγων.
 xaris ex tua oratione conjicio.

id multò certius est calice
 illo quem bibis: propterea
 quòd huiusmodi non obli-
 gationem, sed animum pos-
 tulare mihi videtur. TOX.
 Placent ista: iamq; amici at-
 que hospites sumus: tu mihi
 hic in Græcia: ego tibi, sis
 quando in Scythiam perue-
 neris. MNE S. Nimirum
 ut sis sciens, nequaquam me
 pigeat vel longius etiam pro-
 ficisci, si tales amicos nancia-
 sci liceat, qualem esse te To-

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Hic Dialogus amicitiam prædicat, rem ad eò sanctam,
 ut barbarissimis etiam nationibus olim fuerit vene-
 randa: qui non minus iucundus quàm frugifer futurus
 est, si quis modò decorum obseruet, quòd in personis
 situm est Nam Mnesippi Græci sermo, quàm totus, Græ-
 canicum quiddam sapit, comis facetus, festiuus; contra
 Toxaridis Scythæ oratio, quàm tota, Scythicum spirat,
 simplex, incondita, aspera, sedula, seria, fortis. Quinetiã
 distionis discrimen, quasiq; diuersum filum à Luciano
 de industria affectatum, Erasmus retulit. Docet insuper
 amicos potiores esse quàm diuitias, & ad vitæ præsidium
 plus momenti habere amicos citra opes, quàm sine ami-
 cis opes. Vnde apud Scythas is ditissimus habebatur,
 qui certissimos & opimos amicos possideret.

Tharside Scythia. Praefuiti proverbij occasionem, eò quòd esset
 audax, & constans in dicendo, ut qui eius constantiam imita-
 retur, Scythicum dicendi genus imitatus diceretur. k Ete-
 nim simulatque incisit digitis.] Scytharum amicitiae ut
 concilietur, traditurque morem etiam obiter dicimus. Apud
 Scythas cum amicitiarum fœdus initur, ac iururandum ma-
 ximum sit, scilicet & victuros eos pariter, & mortem appeti-
 turus, si opus sit, alterum pro altero, sibi digitis incidunt, &
 sanguinem in calicem distillant: summisque intinctis gladijs,
 ambo pariter admoventes labra: nec quicquam deinde est,
 quod possit eos dirimere. Hinc morti conforme est iururandum
 magnum illud & horrendum, quo Catilina habita oratione
 omnes coniuratos adegit, ingulato scilicet homine ac eius san-
 guinem vino permixtum pateris infudit: deinde circumtulit,
 ut omnes id libarent, hac execratione, ut ita suus sanguis han-
 riri posset, nisi quòd promiserant, fecissent, uti sanguinem il-
 lius hominis hausissent. Lucius Florus libro 4: Aditum
 est pignus coniurationis, sanguis humanus, quem circum-
 latum pateris libarent: summum nefas, nisi amplius es-
 set, propter quod biberunt. Plutarchus in Cic. vita, & Dion,
 huius iururandi etiam meminerunt. l Nam qui multis
 sit amicus.] πολυφιλία, id est, complurium amicitia apud
 Scythas non aliter infamis fuit, quàm apud alias gentes vnus
 mulieris cum pluribus viris consuetudo. Sed diversa sentis
 Cic. libr. de Amicitia & Plutarchus in Commentario ἀεί πο-
 λυφιλίας. m Non enim per Ventum.] Iururandum
 Scytharum ἢ τὸ ἀκινάκλιον, κὲ ἢ τὸν αἰεμόν, id est, per ven-
 tum & acinacem, id est, gladium, tanquam vita & moris
 auctores. Tame si ἀκινάκλιον vocabulum sit Persicum, ensim si-
 gnificans, ut tradit in Polymnia Herodotus: κὲ τὸ Περσικὸν ἔλι-
 φ & τὸ ἀκινάκλιον ἡγλέρδι. Græci tamen etiam pro gladio Scy-
 thico usurpare solent, quem sicut Deum quendam gens illa ob-
 servaret & coleret. Clemens Alexand. Εὐθὺς ἢ οἱ Σαυρομύ-
 σαι, ὡς φησὶν ἱερεῖς & ἐν τοῖς ἀεί μυστηρίων, ἀκινάκλιον τέλειον.
 Ammianus libr. 13. i. gladius barbarico ritu humi figitur nu-
 alius, cumq; reverendius colunt. Lucianus in Tragædo: Εὐθὺς
 ἢ οἱ ἀκινάκλιον ἡγλέρδι & ἡγλέρδι. n Intergore bo-
 uis

uis desedit.] *id est, supplex implorat auxilia. natum ad agens à conuictudine sedendi in tergore bubulo. Scythæ enim diss. Et in minimas partes bone, sedus iungebant. Morem hunc etiam Homolottis fuisse, restatur Zenodorus. o Gyndanem extulisset.] ex incendio. p Nullo proposito scopo iaculati.] Prouerbum, quod de eis dicitur, qui nihil certi propositum habent, quod sequantur, & ad quod institui consiliq; sui rationes referant. Metaphora à sagittarijs sumpta, qui piam habentibus, quo arcum tendunt & aliquid in quo eum dirigunt, ut certior ictus fiat. Pers Sat. 3.*

Est aliquid quò tendis, & in quo dirigis arcum.

Idem Lucian. in indoctum empt. libros. 9 Geryonem.] Geryon Erytheæ insule in Gaditano mari rex tricorpor fuisse fingitur, ob administrationem regni cum duobus fratribus concordissimam. Fersur autem in ea insula summa & salubritas aeris & pabuli vberitas esse. Sunt qui trium Hispaniarum insularum regem faciunt. Balearidum videl. duarum, & Ebusi, quæ res locum fecit fabulæ, ut tricorpor diceretur. Sed Iustin. historicus eiusdem sententia cum Luciano, in vlt. libr. sub finem. Hunc Hercules interfecit, bonesq; eius in Græciam abegit, ut est apud Virg. libr. 8. Aen.

ΙΚΑΡΟΜΕΝΙΠΡΟΣΗ

Υπερρεφελος, Μοίρωσ
ησταιος.

ICAROMENIP.

pus, siue Hyperne-
phelus.

Erasino Roterodamo interprete.

ARGVMENTVM.

Qvod suprâ in specie, idem hic in genere tractat. Reprehendit enim in vniuersum omnium hominum tum priuatorum, tum etiam regum ac principū, omnia facta ac studia, siue ea priuata sint, siue etiam ad cultum ac religionem deorum pertineant, præcipuè autem philosophos, ut semper alias, inlectatur, quos indicat non modo circa res humanas incerta ac inculta docere, verum etiam de rebus sublimibus, de mundo, de Deo de providentia diuina, & id genus alijs, absurda atq; impia quædam